

**Bu ülke
böyle
yönetiliyor**

**Oligarşinin Yönettiği Türkiye'de
Tüm Halk Düşman Görülür**

**Halkın Türkiye'si
Devrimci Halk İktidarıyla
Yönetilen Türkiye'dir**

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 103 / Tarih: 21 Mart 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

✓ Tecrite karşı
mücadelede
109. ölüm.
Direnış Sürüyor

**AKP terörü
gençliği teslim alamayacak!**

**Günay ve
Muharrem'in
Katili AKP'dir**

**Beyazıt'ta faşist
katliamı protesto
edenlere faşist
saldırı**

alevlerimiz faşizmi kavuracak...

Top,
tüfek,
ateş,
ölüm
vız gelir
bize...
Halkız biz
tükenmeyiz,
tarihler
yazar bizi,
biz tarih
yazanlarız

İki direnişçi daha, iki tutsak daha eksildi diye hesap yapmayın kimse. Yanılır. Bugün bizim bedenimizi tutuşturan alevler, yarın faşizm etrafında onu kuşatan çember olacaktır.

Tarih boyunca hep böyle olmuştur. Egemen sınıflar, katlettikleri her devrimciyi kendi "zafer" hanesine yazmıştır. Direnerek, direnişin yolunu göstererek, faşizme karşı son nefesine kadar direnilebileceğini kanıtlayarak ölenlerin, faşizmin ölümünü hazırladığını görmemiş, gördüklerinde de kabul etmek istememişlerdir.

Tarihi, binyıllardır ölümleri pahasına özgürlük idealini bayraklaştıranlar yazmıştır. Zulüm karşısında haklılığından, doğruluğundan, inançlarından vazgeçmeyenlerin destanıdır tarihsel gelişme.

Biz tarih yazıyoruz.

Emperyalizme ve oligarşiye karşı direniş ve savaş içindeyiz. Bu savaşı kendi sınıf bilincine sahip olanlar, kendi sınıflarının geleceği için gerekli cüret ve fedakarlığı ortaya koyanlar

kazanacaktır. Tarih ve bilim böyle söylüyor. İşte bundan dolayı, Günaylar'da, Muharremler'de zaferimizi görüyoruz biz.

Günaylar'ın, Muharremler'in bedenlerini tutuştururken ortaya koydukları irade, inanç ve kararlılık, faşizmi yeneceğimizin güvencesidir.

Günay ve Muharrem, yaklaşık onbir aydır zorla müdahalelerle direnişçileri sakat bırakıp, direnişin şehitlerle yolunda yürümesini engellemek isteyen politikayı bedenlerini tutuşturarak bozdular. Faşizmin direnişi kırma umutlarını kırdılar bir kez daha.

"Zaferi şehitlerimizle kazanacağız" şiarı, 1984, 1996 ve 2000 ölüm oruçlarının da ortak şiarıydı. Burjuvazinin "yaşam kutsaldır", "hiçbir düşünce uğruna ölünecek kadar değerli değildir" demagojileriyle dumura uğratılmış beyinler için bu, telaffuzu bile zor bir cümle olsa da, sınıflar mücadelesinin imbiğinden süzülmuş bir gerçektir. Zafer ancak şehitlerle kazanılacağı için ölüme yatılmaktadır zaten.

Oligarşi direnişi kırma hedefinin bir parçası olarak, her ne pahasına olursa olsun "ölümleri engelleme"yi sürekli bir yöntem haline getirmiş; zorla müdahalelerle yüzlerce direnişçiyi sakat bırakmış, "yaşayan ölü" haline döndürmüş, tecrit ve direniş geçergini sansürün kararlığında yok saymak istemiştir.

Devrimciler çaresiz değildir. Zulmün planı direnişçilerin sarsılmaz, yıkılmaz, yenilmez iradesiyle bozulmuştur.

Bu sürecin son sözünü de, tarihin son sözünü de işte bu irade söyleyecektir.

"Tükeneceğiz" hayaliyle yaşayanlar; *Kırmak ile bitmeyiz... Yeniden doğarız ölümlerde... Tohum oluruz toprakta.* Biz bu marşları yazanlarız. Marşlardaki gibi yaşayanlarız.

İki Madalya !

Göğsünde "Devlet üstün hizmet madalyası"yla Ali Suat Ertosun'a ve alınlarındaki kızıl bantlarıyla ölüm orucu direnişçilerine baktığınızda, katledeni ve katliama maruz kalanı görürsünüz ilk bakışta.

Bakışlarınızı biraz daha derine, onu taşıyanların kimliğine, kişiliğine, tarih ve toplum içindeki rollerine yöneltirseniz, daha birçok şey görebilirsiniz.

İ Ertosun'un göğsündeki "üstün hizmet" madalyası, zulüm düzenine, faşizme "üstün hizmet"inin karşılığıdır. O "hizmet"in karşılığı düzenin hiyerarşisi içinde yükselmektir; daha yüksekte bir koltuk, daha büyük çıkar sahibi olmaktır.

İ Tutsakların alınındaki bantta da bir "hizmet" söz konusudur. Alındaki kızıl bant, halk için, vatan için, devrim ve sosyalizm için daha büyük görevlere aday olmanın simgesidir. Karşılığında ise ne bir makam, ne bir çıkar vardır; tersine, bu hizmet, insanın canıyla yaptığı bir hizmettir.

İ Ertosun'un göğsündeki "üstün hizmet" madalyası, bir ödüldür. Bir insanın ne kadar faşistleşirse, ne kadar canileşirse alabileceği türden bir ödüldür. Bu ödülü kazanabilmek için, en işkenceci, en katliamcı, en insanlık dışı yöntemlerin savunucusu olmak gerekir.

İ Tutsağın alınındaki kızıl bantta bir ödüldür. Ölüm orucuna gönüllü olan yüzlerce tutsak, onca aday içinde önce kendisinin tercih edilmesini bekler sabırsızlıkla. Halkın, örgütünün güveni olarak göğüs yerine alına takılan bir savaşıklık madalya-

sıdır kızıl bant. Bu ödülü kazanabilmek için, en fedakar, en kararlı, en inançlılardan biri olmak gerekir.

Bütün bu zıtlıkların kaynağında, iki madalyanın birbirinden dünya kadar uzak ve birbirine uzlaşmaz biçimde düşman, iki değerler sisteminin simgesi olması vardır.

Ertosun'un madalyası kapitalizmin, tutsakların alın bantları sosyalizmin simgesidir.

Ertosun'un madalyası, emperyalizme bağımlılığın madalyasıdır; tutsakların alın bantları emperyalizme karşı bağımsızlığın simgesidir.

Ertosun'un madalyası, faşizme hizmeti, tutsakların alın bantları faşizme karşı demokrasi mücadelesini anlatır.

İki madalyada;

İki farklı ideoloji... İki farklı dünya görüşü...

İki farklı kültür... İki farklı ahlak...

İki farklı onur ve namus anlayışı...

İki farklı insanlık anlayışı...

İki farklı kişilik...

Ve iki farklı sınıfın çıkarlarını... görürsünüz.

İki farklı dünyanın kavgasıdır bu. Emelin ve sermayenin dünyası. Emperyalizmin ve halkların dünyası. Kavganın konusu ne olursa olsun, mekanı neresi olursa olsun, kavga işte bu zeminde sürüyor.

Tutsakların alın bantları işte bu yüzden, özgürlük, adalet savaşının bayrağı olurken, Ertosun'un göğsüne takılan madalya Naziler'in gamalı hac'in'dan başka bir şey değildir.

ÇAĞRI
DÜYURU

NEWROZ
PİROZ
BE!

Ortadoğu halklarının Newroz'unu kutluyoruz!

İstiyoruz ki, Newroz, Kürt, Arap, Fars, Türk tüm ulus ve milliyetlerden halklarımız için umudun büyüdüğü, kardeşliğimizin pekiştiği bir gün olsun!

İstiyoruz ki, Newroz'da yakacağımız ateşler, bizi bölüp birbirimize düşürmek, bizi güçsüzleştirip sömürgeleştirmek isteyen emperyalizme karşı isyan ateşleri olsun!

Emperyalizme, oligarşiye karşı BİRLEŞELİM, SAVAŞALIM, KAZANALIM!

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

Ekmek
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Bürolarımız

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazırları Müdürü: Mustafa Köşker
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adres: İnebey Mahallesi İnkalp Caddesi Oto Han 55/54
Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.

Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı Arka Oskan Apt.
No:102 Tel-Faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GSK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-Faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Saban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6
Tel-Faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı Daire: 25/4 Heykel
Tel-Faks: 0 224 224 93 97

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: 2 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Yayıncı: Venloerstr. 507-A
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı Arka Oskan Apt.
No:102 Tel-Faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GSK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-Faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Saban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6
Tel-Faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı Daire: 25/4 Heykel
Tel-Faks: 0 224 224 93 97

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: 2 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-Faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi
Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökku Kenan Saray İşhanı Kat: 7
No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhan Mah. Bakırçılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütcü Apt. Kat: 1/6
Samsun: Talimhane Cad. Bozuluçay İş Hanı Kat: 3/42
Tel-Faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerkaya Mah. Kunduracılar Cad. Dedeoğlu sokak
Pustular İşhan Zemin Kat No:4
Tel-Faks: 0462 321 14 80

Ekmek ve Adalet
Sayı 103

İçindekiler

- 3... *DEV-GENÇ geleneği ve AKP faşizmi*
 5... *AKP'nin 16 Mart terörü*
 6... *Gençlik direniyor haberler*
 12... *AKP ve YÖK'çüler ne yapmak istiyor?*
 14... *Siz kimi nereye kazanıyorsunuz*
 16... *İşkence sürüyor!*
 18... *Zulme son ver diyenlere AKP'nin bu kaçınıcı saldırısı*
 19... *AKP iktidarı katlemeye devam ediyor*
 20... *Gazi katliamını unutmadık, Unutmayaacağız*
 22... *Bir adım daha atın; yakın muhalif gazeteler! size yakışan budur*
 23... *Fahişeyi işkence aracı yapan ahlak!*
 34... *Bir kontranın itirafları*
 26... *Bu ülke böyle yönetiliyor*
 29... *Dökülen kanın başsorumlusu Amerikan emperyalizmidir*
 32... *Korku ve katliamcılık*
 34... *IMF'ye üyeliğin 57. yılı*
 35... *Tekeller lastik grevinin de engellenmesi talimatı verdi*
 36... *Şişe-Cam'da tekeller için "mutlu son!"*
 37... *Halkı aşağılamak yetmedi...*
 38... *Suriye'de Kürt katliamı ve halkın direnme hakkı*
 40... *Bugünü anlamak için dünü unutmamak lazım!*
 42... *Dersten çıkar, kameraya kaydet, fişle!*
 43... *Kızılay'da olmayan sol, neden yoktu?*
 44... *'Tecrit' hepimizi yutacak*
 46... *Anadolu'ya su gibi hayat verecek bir kız uğurladık*
 48... *AKP, hak ve özgürlükler mücadelesi veren...*
 49... *Kahramanlar ölmez*
 50... *Köyün delisi*

DEV-GENÇ Geleneği ve AKP Faşizmi

Kızılay'da 13 Mart'ta, zulüm karşısında boyun eğmeyen, haksızlıklar karşısında susmayan, vatanseverlik duygularıyla, sosyalizm inancıyla dolu bir gençlik vardı. Bizim gençlerimiz vardı. Karşılarında ise emperyalizmin ve oligarşinin polisi. Gençliğimize vahşice saldırdılar; ama biz burada bunun üzerinde durmayacağız; bu saldırının ayrıntılarını dergimizdeki diğer yazılarda okuyacaksınız. Biz saldırı karşısında da yılmayan, direnen gençlerimizi yazacağız. İyi bakın bu gençliğe. İyi bakın o alanı haklı ve meşru taleplerini dile getiren sloganlarıyla inleyen, kızıl bayraklarıyla bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde saf tutan gençlerimize. Onlar neden bu ülkede umutsuz olunmaması gerektiğini gösteriyorlar bize.

Kızılay'daki tablo; gençliğe karşı, 12 Eylül 1980 sabahından beri yürütülen sindirme, yıldırma, apolitikleştirme politikalarının iflasıdır. Okuldan atmalarla, hapisanelerle, YÖK kısıpacıyla gençliğimizi politikadan uzak tutmak, yozlaştırmak, sindirmek için çok uğraştılar. Ancak başaramadılar. Gençlik 12 Eylül terörü altında gerçekleştirilen bu kuşatmayı 1984'lerden sonra adım adım genişlettiği örgütlenmesi ve büyüttüğü mücadelesiyle yarı. Düşünün ki, tam 24 yıldır sürdürülen bir baskı mekanizması bu. Politikleşen, okullardaki kışla düzenine, faşist sisteme karşı çıkan her öğrenci kuşağı, okuldan atmalarla, tutuklamalarla kıyıma uğratıldı; ama yine de bitiremediler üniversitelerdeki haklar ve özgürlükler mücadelesini. Bitiremediler okullardaki devrimci örgütlenmeyi. 24 yıldır okullarda hiç yere düşmedi DEV-GENÇ bayrağı. Atılanların, hapsedilenlerin, katledilenlerin yeri dolduruldu. Kızılay'a bakınca, işte bu yenilmezliği, yok edilemezliği görüyor ve gençliğimizle, DEV-GENÇ'imizle bir kez daha gurur ve onur duyuyoruz.

DEV-GENÇ'li onlar. 35 yıllık bir mirası omuzluyorlar. 35 yıldır yaratılan bir geleneği sürdürüyorlar. 1969'da duyuldu ilk kez DEV-GENÇ adı. 1960'ların ikinci yarısı boyunca üniversitelerdeki eşitsizliklere karşı mücadele eden, anti-emperyalist mücadele bayrağını taşıyan ve giderek devrim yoluna giren devrimci, vatansever gençlerin kurduğu "Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu"nun kısa adı olarak girdi hayatımıza. Türkiye solunda, adı bu kadar uzun süre yaşayan, örgütlenmesini ve mücadelesini onyıllar boyunca kesintisiz sürdüren başka bir gençlik örgütlenmesi yoktur.

Kızılay'daki gençliğimizin temsil ettiği gelenek 35 yıldır kan can bedeli yaratılan DEV-GENÇ geleneğiydi. 35 yıldır, öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinde, anti-faşist mücadelede, anti-emperyalist mücadelede vardı onlar. İlk boykotlar, ilk işgaller, ilk dernekler, ilk dayanışma eylemleri onların tarihinde yazılıdır. İETT otobüs biletlerine yapılan zamları protesto eylemlerinden, "Ayrıcalıklı ve Paralı Eğitime Son" kampanyasına, sıkıyönetimlere, cuntalara, infaz-kayıp politikalarına karşı mücadeleden Amerikan imparatorluğunun Irak'a saldırısına karşı mücadeleye kadar, **gençliği, halkımızı, dünya halklarını ilgilendiren** ne varsa, onların da o konuda söyleyecek bir sözleri

oldu hep. Ve bu sözlerini hiç sakınmadan, korkmadan, **cüretle** söylediler. DEV-GENÇ adı cüretle, militanlıkla özdeşleşti.

Gençlerimizin işçi, köylü, öğrenci gençlik olarak DEV-GENÇ'te birleştikleri günden bu yana da onların üzerinde saldırılar eksik olmadı. Binlerce DEV-GENÇ'li vuruldu, katledildi, hapsedildi. 24 Temmuz 1968'de anti-emperyalist bir gösteride polis tarafından katledilen Vedat Demircioğlu, 27 Mayıs sonrasında gençliğin ilk şehidiydi. 4 Mart 2004'te şehit düşen Günay Öğrener de DEV-GENÇ saflarından katılmıştı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşı. Bugün F Tiplerinde yüzlerce DEV-GENÇ'li var. Büyük direnişin 109 şehidi arasında onlarca DEV-GENÇ'li var. Artık bu gelenek öylesine kökleşmiştir ki; vurarak, kırarak, hapsederek yok edilemez.

Gençliğimizin yüreğimizi umutla dolduran Kızılay'daki tablosu da işte bunu gösteriyor. Gençlik, Kızılay'daki 13 Mart eylemine, kelimenin gerçek anlamıyla bir **terör çemberinden** geçerek gelmiştir. Aylardır tüm üniversitelerde tam bir **"soruşturma terörü"** uygulanmaktadır. Bini aşkın öğrenci bu terörün hedefi olmuş, okullarından atılmış, uzaklaştırılmıştır. Terör, bu soruşturmalara sınırlı kalmamıştır. Gençlik, soruşturmalara, cezalara karşı çıkmaya başladığı andan itibaren, polis terörü girmiştir devreye. Gençliğin haklı, meşru eylemleri coplar, gaz bombaları altında kırılmaya çalışılmıştır. Bunun da yetmediği yerde ise, gençlerimiz işkencehanelere, hapishanelere taşınmaya başlandı. Onyıllardır sürdürülen pasifikasyon ve apolitikleştirme politikalarının üstüne, işte böyle bir terör ortamında çıktı gençlerimiz Kızılay'a. Cüretliyidiler, 35 yıldır DEV-GENÇ bayrağını taşıyan ağabeyleri, ablaları gibi. Militandılar, DEV-GENÇ geleneğine yaraşır biçimde. 12 Martlar'ın, 12 Eylül'ün, ANAP-DYP iktidarlarının zulmüne karşı direnen bu gelenek, Amerikancı AKP ve YÖK zulmüne karşı da direnecekti. Direnmekte kararlıydılar, cüretliyidiler, çünkü DEV-GENÇ'liyidiler.

Kompro teorisyenleri, Kızılay'da, Beyazıt'ta yaşayanları, kah Suriye'deki gelişmelerle, kah Masonlar Derneği'ne yönelik eylemle birleştirerek ucube teorilerle açıklamaya çalışıyorlar. Sanki ortada hiçbir sorun yok, hiçbir talep yok da birileri "durduk yerde" meydanlara çıkmış! Bu kadar uzun boylu kafa yormalarına gerek yok. Bu ülkenin sınırları içinde sürdürülen zulme baksınlar yeter. Neden alanlara çıkıldığının cevabını da, alanlarda gördükleri o terörü kimin,

neden estirdiğinin cevabını da bulacaklardır. Amerikan ve Avrupa emperyalizmine sırtını yaslayan AKP iktidarı, onların ve işbirlikçi oligarşinin isteklerini yerine getirmek için çırpınmaktadır. Bunların başında halkın mücadelesinin ve örgütlenmesinin yok edilmesi vardır.

İslamcıların demokrasisi de böyle; demokrasilik oyunu altında faşizmi sürdürüyor AKP de.

Onların beyinlerinde kapitalizmin azgın sömürsünden, faşizmin zulmünden başka bir şey yoktur. Ve bunların silahlarıyla saldırmaktadırlar halka. Hak, hukuk, özgürlük gibi kavramlardan uzaktırlar. Sadece kendi çıkarları söz konusu olduğunda, kendileri bir şekilde "mağdur" olduklarına akıllarına gelir, ya da demagojik olarak, AB'ye yaslanmak için kullanırlar. Hepsi sahtedir, sadece demokrat, özgürlükçü görünürler. ABD'ye ve tekellere bağlanmışlardır, onların temsilcisi olarak saldırıyorlar. Üniversitelerin tekellerin istekleri doğrultusunda düzenlenmesinin önünde engel olarak görülen gençliğe saldırıyor. Tekellerin işlerini aksatan Şişe-Cam grevini yasaklıyor. Devrim, sosyalizm demekte ısrar edenlere, meydanlarda mücadelenin, özgürlüğün, sosyalizmin simgesi olarak kızıl bayrakları dalgalandıranları yok etmek için her türlü kompro, provokasyon ve terör yöntemini başvuruyorlar.

Terörün, demagojinin AKP tarafından pervasızca uygulandığı bir süreci yaşıyoruz. Kızılay'dan

Abdi İpekçi'ye terörle yönetiyorlar. Seçim mitinglerine taleplerini taşımak isteyenler dahi ya polis, ya AKP'nin örgütlediği gruplar tarafından saldırıya uğruyorlar. Bu faşizm, **AB ve ABD desteklidir.** ABD dünyanın dört bir yanında kontra yöntemlerle darbeler devam ediyor; AB, mevcut demokratik hakları rafa kaldırıyor. Böyle bir AB ve ABD'nin AKP yönetimindeki faşizmin de destekçisi olmasında şaşılacak bir şey yoktur. Ve biz işte bunlara karşı mücadele ediyoruz, F tiplerinde, Kızılay'da, Beyazıt'ta DEV-GENÇ geleneğiyle bunun için direniyoruz. Faşizme karşı demokrasi, emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi vermekten söz edenler, kimseye yaslanamaz. AB ve ABD'nin Türkiye'ye "demokrasiyi dayattığı" rüyasından çıkamayanlar için, AB ve ABD desteğindeki faşizm kendilerinin kapısını çaldığında çok geç olacaktır. Henüz zaman vardır. **İyi bakın Kızılay'daki gençliğimize.** Orada nasıl direnileceğini göreceksiniz. 35 yıldır mücadele arenasında olan DEV-GENÇ geleneğini göreceksiniz. DEV-GENÇ'imiz onurumuz olduğu kadar, geleceğe güvenimizdir. Böyle bir gençliğe sahip olmak, halkın tüm kesimleri için büyük bir şans, büyük bir güçtür.

Susurluk'un 16 Mart Katliamı'nın Protestosunda AKP'nin 16 Mart Terörü

Gençlik, 1978'de 7 devrimci, ilerici öğrencinin katledildiği 16 Mart katliamını unutmadığını bu yıl da düzenlediği anmayla gösterdi. Susurluk devletinin bu katliamını protesto etmek için Beyazıt Meydanı'na çıkan kitle, Susurluk politikalarının bugünkü uygulayıcısı olan AKP iktidarının polislerinin vahşice saldırısına uğradı.

16 Mart'tan F Tiplerine Katliam Tecrit Sürüyor

İlk anma öğle saatlerinde gerçekleştirildi. Üniversite içerisinde toplanan öğrenciler, "YÖK'e, Yasa Tasarısına, Soruşturmalara Hayır" yazılı pankartlarıyla dışarı çıktılar. Meydanda basın açıklaması yapan öğrenciler, 16 Mart Marşı'nı söyleyip, "Faşist Devlet Hesap Verecek" ve "16 Mart'ı Unutturmayacağız" sloganlarıyla katledilenlerin isimlerini sayarak 'aramızda-yaşıyor' diyerek unuttuklarını haykırdılar. Saygı duruşu ve karanfil bırakmayla anma son buldu.

Daha sonra 500 kişilik ikinci bir grup anma için alana girdi. Kitlenin taşıdığı pankartlarla kat-

liamlar lanetleniyordu. "16 Mart'ı, Halepçe'yi Unutmadık, Kahrolsun Emperyalizm-Üniversiteli Öğrenciler", "16 Mart'tan F Tiplerine Katliam Tecrit Sürüyor-İstanbul Gençlik Dernekli Öğrenciler", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız-Gençlik Dernekleri Federasyonu girişi", "Haklar ve Özgürlükler Cephesi", "Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği", "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü Duydunuz mu?-TAYAD'lı Aileler" yazılı pankartlar, dövizler ve Dev-Genç amblemlili kızıl bayraklar, DEHAP'lıların pankartları ile alana giren kitle, "16 Mart Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları attı. Suriye'deki katliamın, Halepçe ve 16 Mart'ın protesto edildiği Kürtçe sloganların da atıldığı eyleme, polis hiçbir uyarı yapmadan, doğrudan gaz bombalarıyla, joplarla, polis köpekleriyle, Allah Allah... hurra çılgınlıkları atarak saldırdı.

Kızılay'daki saldırı Beyazıt'ta devam ediyordu. Kızılay'daki terörünün desteklendiğini gören AKP, Beyazıt'ta da aynı vahşeti sergileme cüretini bulmuştu. Amacın "eylemi dağıtmak", "Kürtçe sloganlar"ı engellemek olmadığı açıktı. Hiçbir muhalefete, protestoya izin vermek istemiyor AKP. Herkesle kavgalı, herkese düşman. Bunun için meydanda tüm Türkiye'ye linç görüntüleri izlettirerek, "meydanlara çıkarsınız böyle yaparız" denildi. Eyemcilerin kaçabileceği bütün yolları da kesmiş binlerce polis, birkaç yüz insanı "kuşatma, ezme" operasyonu yapıyordu. Onlarca kişi saldırılar sonucu yaralandı, onlarca gözüne gaz bombası atıldı. Beyazıt Meydanı atılan gaz bombaları ile görünmez hale geldi.

Sayı 103

5

21 Mart
2004

Bu faşist güruhu kim eğitiyor, kim emir veriyor?

Düşünün, TV'lere de yansıyan o görüntüleri yeniden kafanızda canlandırın. Örneğin bir sahne şuydu:

Bir öğrenciyi yere yatırmış onlarca polis, kafasına durmadan coplarla, tekmelemlerle vuruyor. Hınçla, kinle, büyük bir düşmanlıkla ve emrin "yukarıdan" verilmiş olmasının, demokrasilik oyununda "işkenceye karşı mücadele ediyoruz" senaryosuna alet edilmeyeceğinin huzuruyla vuruyordu. Öğrenci kafasına darbe almamak için iki eliyle başını korumaya çalışıyor. Vahşetten gözü dönmüş, "işte burası terör yuvası" diye üniversite önlerinde silahlı gösteriler yapan güruh, gencin ellerini çözüyor, yeniden başlıyor kafasına vurmaya. Gencimizin hare-

ket edecek hali kalmayınca da, yerde sürükleyerek yarı baygın halde polis otosuna bindiriyor.

Buyurun size demokratikleşme!

Ne demokratikleşmesi! AKP'nin gençliğe ilan ettiği savaşın bir 'muharebesi'. Ama bu muharebede, taraflardan birinin elinde sadece ve sadece demokratik protesto hakkı var. Diğerinin elinde ise, iktidar gücü, yasalar, gaz bombaları, coplar, panzerler ve faşist bir güruh var. AKP iktidarı gençliğe karşı savaşırken aynı zamanda da kalles ve namert bir düşmanlık sergiliyor.

Kafa yapısı şu: Bütün muhaliflerini ez ve yok et!

Basın dahi, "birden hurra sesleri gelmeye başladı, karşılarında düşman askerleri olsa böyle saldırmazlar..." diyor. Evet onlar düşman bu ülkenin gençliğine, Kürdüne, emekçi halkına.

Polis değil, tam bir faşist güruh. Kim eğitiyor bu güruhu, kim emir veriyor?

AKP eğitiyor, AKP emir veriyor. AKP'nin faşist anlayışı Beyazıt Meydanı'nda kendini gösteriyor. AKP'nin faşist ruhu cop, tekme, panzer, bomba olup bu ülkenin insanların üzerine iniyor.

Burası oligarşinin başkenti Ankara

Üzerine bombalar yağdırılan: Bu ülkenin gençliği...

Protesto ettikleri: YÖK, soruşturmalar ve tecrit...

İstekleri: Halk için bilim, halk için eğitim

Gençliğe saldıranların isteği: Gençlik düşünmeyecek, konuşmayacak, karşı çıkmayacak, bilim ve eğitim halk için değil, tekeller için olacak.

Emir veren: AKP iktidarı

Uygulayan: Ankara Valisi ve Emniyeti

Sonuç: Onlarca yaralı, 69 gözaltı, 13 tutuklama

AKP ne diyor: Böyle bir olay yokmuş gibi susuyor ve riyakarca saldırı emirlerine devam ediyor.

Gençlik ne diyor: Mirasımız Dev-Genç. İlk kez tepemize bombalar atılmadı. Bizi yoketme hayalleriyle saldıranlar şimdi yoklar, biz varız ve direnmeye devam ediyoruz. Yine Kızılay'a geleceğiz. Yine direnme hakkımızı, demokratik haklarımızı zı kullanmakta ısrar edeceğiz.

AKP Gençliği Düşman Görüyor Gençlik Direniyor

Günler öncesinden ülkenin dört bir yanından YÖK'ü, tecriti ve soruşturmaları protesto etmek için 13 Mart'ta Ankara'da olacaklarını duyurmuşlardı. Ve aynı gün Anadolu'nun birçok ilinden yola çıktı gençlik.

Gençlik 13 Mart sabahı Ankara'da toplanmaya başladı. En demokratik haklarını kullanmak, YÖK'ün en yoğun tartışıldığı günlerde, gençliğin YÖK'e ilişkin düşüncelerini açıklamak istiyorlardı. AKP ise polise günler öncesinden talimat vermiş; *hayır gençliğin düşüncesi olmayacak, ben ne diyorsam onu düşünecek, bana tabi olacak* diyordu. Vali, emniyet müdürü gençliği tehdit et-

ti, tüm illerde gözaltılar, baskılar, baskınlar, tehditler yaşandı. Kızılay'da değil, şurada, burada yapın demagogilerinin hiçbir anlamı olmadığının, olmazsa başka bir bahane bulunacağının yaşanan binlerce örneği vardı. Kızılay meydanı gençliğin hakkıydı, gençlik hakkı olanı almak için toplandı.

Kızılay'ı ablukaya alan polis, il girişinde de otobüsleri engellemeye çalıştı. Her şey baştan itibaren saldırı hazırlığını gösteriyor, kararın AKP tarafından çok önceden alındığını ortaya koyuyordu.

Gençlik ilk kez görmüyordu panzerleri, binlerce polisi, gaz bombalarını, sindirme politikalarını. Böyle direnerek gelmişti bugüne. Yine direnecek, mirasına, geleneğine sahip çıkma kararlılığını ortaya koyacaktı.

2 Bin Öğrenci, Milyonlarca Öğrencinin Sesidir

Gençliğin direnme kararı, en somut şekilde, en canlı haliyle Gençlik Dernekli Öğrenciler'in kortejinde yaşanıyordu. Bu kararlılığın kaynağı, Türkiye gençliğinin onur tarihi Dev-Genç'ten geliyordu. Sabah saatlerinde toplanma yeri olan Kurtuluş Parkı sloganlarla inledi. 500'ünü Gençlik Dernekli öğrencilerin oluşturduğu, sayıları 2 bini bulan öğrenciler, Kızılay'a yürüyüşe geçti. Eylemde, Gençlik Dernekli Öğrencilerin yanı sıra, Ekim, Özgür Gençlik, DPG, DÖB, YDG, Maya ve Kaldıraç yer aldı.

2 bin öğrenci milyonlarca öğrencinin taleplerini seslendiriyordu. Halk için bilim, halk için eğitim istiyorlar, demokratik üniversite sloganları atıyorlardı. Bunları istemeyen hiçbir öğrenci yoktu. Önlerine barikat kurmaya hazırlananlar da, tüm gençliğin taleplerinin önüne barikat kuruyordu. Barikatın sahibi AKP idi.

AKP'nin Gençliğe Savaş İlanının Resmi: 5 Bin Polis, Panzerler, Bombalar...

Kızılay'a doğru yürüyen öğrencilerin önü, 5 bin polis, panzerler, gaz bombalı robocoplar, sivil polisler, barikatlarla kesildi. Öğrenciler, Kızılay meydanının meşru hakları olduğunu, halk için bilim, halk için eğitim talebini dile getireceklerini söylediler.

AKP'nin polisi, saldırı kararı almıştı, sadece "biz uyarımızı yaptık" demek için bir süre tartıştı. Ve ardından tam bir sürü halinde saldırıya geçti. Burjuva basının da dediği gibi "tam bir savaş"tı yaşanan. Ama onların göstermek istediği gibi, "gençliğin kaldırımları kırması, reklam panolarına zarar vermesi" değildi bu savaşı yaratan. Bu savaşı yaratan AKP'nin gençliğe düşmanlığıdır. Bu

düşmanlık, direnen, hak arayan, “biz de bu ülkede yaşıyoruz” diyen, zulme boyun eğmeyen, açlığa isyan eden, işten atılmaya karşı çıkan, özelleştirme adıyla yapılan kapitalizmin ideolojik saldırısını hayır diyen herkese yönelik düşmanlığın parçasıydı. AKP, köleştirilmiş, tebâ haline getirilmiş bir halk istiyordu.

Gençlik, bunun önündeki en büyük engel. **Hapishaneler ve üniversiteler**, bu ülkenin düşünce üreten, faşizme ve emperyalizme karşı muhalefet ve mücadele odağı olan yerlerdi. Bu odakları susturmak, sindirmek, tüm halkı sindirmekte önemli bir aşamaydı.

Hapishanelerde tecritle katletmeye devam eden AKP, Kızılay meydanında da “linç” görüntüleri yaratarak, meydana toplananları “YÖK’e karşı çıktıklarına pişman ederek” üniversiteleri sindirmeyi amaçlıyordu.

Tam bir güruh halinde azgınca saldıran, meydanı, ara sokakları savaş alanına çeviren, sayısız gaz bombası ile tüm halkı boğan polis, karşısında direnen bir gençlik buldu.

Tayyip halk düşmanı yüzünü, meydanlarda halkı azarlayarak gösterirken, onun polisi halk düşmanlığını tam bir vahşet sergileyerek gösteriyordu. Saldırılarından basın da nasibini alırken, çevredeki **binalara dahi**, “saldırıdan kaçan gençler vardır” diye, **gaz bombaları atıldı**. Binlerce polis, Cebeci Kampüsü’ne kadar, yani **yüzlerce metre, gençliğin ardından bombalar attı**.

Gençlik Direnme Hakkını Kullanıyor

Gençlik gaz bombalarına, coplara, panzerlere, 5 bin kişilik faşist güruha karşı direndi. Saldırılarına yer yer katılanlar arasında **sivil faşistlerin** de bulunması, AKP iktidarının “yardımcı güçlerinin” hazır olduğunu da gösteriyordu.

Gençlik meşru direnme hakkını savunuyordu Ankara meydanlarında. Yerden sökülen taş, ellerdeki pankart sopaları bunun basit araçlarıydı, **asolan demokratik bir hakkın terörle yok edilmesi karşısında alınan direnme tavrıydı**. Saat saat, sokak sokak, barikat barikat Kızılay direnişi bu tavrın sonucu yaratıldı.

İlk saldırının ardından **Gençlik Derneklileri** ve Özgür Gençlik uzun süre direndi. Direniş Cebeci civarına kadar sürdü. Dağılan kitle bir süre sonra yeniden toparlanarak Abdi İpekçi Parkı’na gittiler. Burası aylardır direniş yeri. TAYAD’lıların direnişi, gençliğin direnişiyle bir bütündü. Ancak burası abluka altındaydı.

Abluka altında olan, direnen herkeste, direniş odağı olan her noktaydı.

“YÖK’e, Tecrite ve Soruşturmalara Hayır” demek için Ankara’daydılar, AKP’nin terörüyle karşılaştılar. Demokratik protesto haklarının yokedilmesine karşı direndiler.

Gençlik bu ablukayı dağıtma kararlılığını Kızılay’da sergilediği direnişle gösterdi.

Saldırı sonucunda onlarca öğrenci yaralandı, çoğunluğu direnen Gençlik Dernekli öğrencilerden oluşan 69’u gözaltına alındı, işkence gördü. Polis meydana estirdiği terörle yetinmedi hastanelerden yaralı öğrenci avına çıktı, buralarda gözaltılar gerçekleştirdi.

Gözaltına alınan 69 öğrenci ertesi günü mahkemeye zafer işaretleri, direniş sloganlarıyla getirildi. Arkadaşları da onlara destek için sloganlarıyla oradaydılar. Öğrencilerden 13’ü çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı. Gençlik Derneklileri, tutuklanarlardan 8’inin Gençlik Dernekli olduğunu belirttiler.

Tutuklanan öğrencilerin isimleri şöyle: Nesim Güneş, Serkan Acıbuca, Soner Tohumcu, Yoldaş Eryılmaz, Ufuk Sayın, Hasan Bulut, Kürşat Sayar, Barış Şimşir tutuklanan Gençlik Dernekli öğrencilerdendi. Atanur Durmuş, Cengiz İçli, Emre Kalyalı, Ercan Ulaş, Danyal Özgerde diğer öğrenci gruplarındandı.

AKP Gençliği Teslim Alamayacak

Saldırı, aynı gün Yüksel Caddesi’nde yapılan eylemle protesto edildi. 1000’e yakın öğrencinin katıldığı basın açıklamasında, gençliğin saldırılarla teslim alınamayacağı, AKP iktidarının, YÖK’ün baskı ve sindirme politikalarına karşı direnileceği dile getirildi. Eylemde, gözaltına alınanların serbest bırakılması istenirken, “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, YÖK Polis Gidecek, Soruşturmalar Geri Çekilsin, Gözaltılar Serbest Bırakılsın, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş” sloganları atıldı.

Gençliğe saldırı birçok kurum ve kuruluş tarafından açıklamalar yapılarak protesto edildi. 13 Mart Kızılay direnişi öncesinde, gençlik çeşitli kentler-

Gençliğin Kaleminden

Direnme hakkımız yok edilemez

... Biz ülkenin dört bir yanından devrimci-demokrat öğrenciler olarak günler öncesinden YÖK'e, soruşturmalara, tecrite karşı 13 Mart'ta Ankara'da olacağımızı açıklamıştık. Ankara demiştik çünkü, Ankara tüm anti-demokratik kurumların merkezi, aynı zamanda YÖK'ün de merkezi. Bizi tutuklayan, gözaltına alan faşist zihniyetin başkenti. Direnen halklara karşı emperyalist ülkelerle işbirliği Ankara'dan yapılyordu. Halka karşı çıkarılan yasalar da Ankara'dan çıkarılıyordu.

Ankara valisi ve emniyet müdürü, günler öncesinden "gelme-

sinler, polisimizle yüz yüze kalmayın, Kızılay'da gösteri yapmak isterlerse müdahale edeceğiz" gibi açıklamalar yaparak bizi açıkça tehdit etti. Kimsenin sesini çıkarmasını istemiyorlardı. Biz yinede bütün tehditlere, baskılara rağmen, karlılığımızla 13 Mart'ta Ankara'daydık. Kızılay'da basın açıklaması yapıp taleplerimizi dile getirecektik. Ama AKP iktidarı, valisi karşımıza binlerce polisi, panzer ve gaz bombasıyla çıktı. ...

Polis en yasal hakkımız olan basın açıklamasına saldırdı ve 13 arkadaşımızı tutuklattı. Arkadaşlarımız keyfi ve hukuksuz bir şekilde tutuklandı. Bu olayların sorumluları arkadaşlarımız değil, günler öncesinden tehditler savuran Ankara Valisi, Emniyet Müdürlüğü, YÖK ve AKP'dir.

Medya, 13 Mart'ın sorumlularını arıyorsa bize öğrencilere değil, AKP iktidarına, valisine, emniyet müdürlüğüne, YÖK'e bak-

sın. Ama burjuva basın kameralarını yine bize çevirdi. "Ankara'yı karıştırdılar" dedi.

Arkadaşlarımızın tutuklanmasına sessiz kalan, bu ülkenin gençlerini bile bile faşizmin karşısında yalnız bırakanlar aydın, demokrat olamaz. ...

Vali olayın hemen üzerinden bundan sonra yapılacak bütün eylemlere müdahale edeceklerini açıkladı. Daha sorumluları nerede arıyor. Niye tutuklanan biz olduk. Bu ülkede basın açıklaması yapmak suç mu?

Buradan yine sesleniyoruz. Ankara'ya yine geleceğiz. Günler öncesinden gelmeyin diyenler avazınızın çıktığı kadar bağırın, biz yine Kızılay'a çıkacağız. Gençliğin direnme hakkına, taleplerini haykırmasına engel olamayacaksınız.

**GENÇLİK DERNEKLERİ
FEDERASYONU Girişimi**

deki üniversite-lerde yaptıkları eylemler, basın açıklamaları ile,

gençliği sorunlarına sahip çıkmaya, YÖK'e, soruşturmalara karşı Kızılay'da olmaya çağırırdı.

"YÖK'e Hayır, F Tipi Üniversite İstemiyoruz"

İstanbul ve İzmit'ten "13 Mart'ta Ankaradayız" sloganıyla yola çıkan öğrencileri, 11 Mart günü Bursa'da, Uludağ Gençlik Dernekli Öğrenciler, Özgür Gençlik, YDG, DPG karşıladı. "YÖK'e soruşturmalara Hayır, 13 Mart'da Ankaradayız, Kızılay'a yürüyoruz" yazılı önlükleriyle yürüyen öğrenciler, burada bir basın açıklaması yaptılar. "YÖK'e Hayır, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganlarıyla Osmangazi Metro İstasyonu çıkışında neden Ankara'ya yürüdüklerini anlatan öğrenciler daha sonra yola çıktılar.

Eskişehir: Osmangazi Meşelik Kampüsü'nde 13 Mart İnsiyatifi, "Soruşturma ve YÖK Yasa tasarısına karşı 13 Mart'da Kızılaydayız" pankartı ile bir basın açıklaması yaptı. "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Soruşturmalara, Gözaltılara, Baskılara Bizi Yıldıramaz" slo-

13 Mart Öncesi Çağrı Eylemleri

ganlarının atıldığı eylemde, 13 Mart'a çağrı yapıldı.

11 Mart günü ise Anadolu Üniversitesi önünde bir basın açıklamasıyla gençlik Kızılay'a çağrılırken, film gösterimleri, söyleşiler, afişler ile çağrı gençliğe ulaştırıldı.

Ankara: Ankara'da günler öncesinde yapılan eylem çağrılarının biri, 9-10 Mart'ta Ankara üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde kurulan "alternatif üniversite" oldu. Gençliğin nasıl bir üniversite istediğinin anlatıldığı bu çalışmada çeşitli konularda dersler yapıldı. İlk gün, Serpil Köksal "Emperyalist Savaş ve Nato", Temel Demirel "68 Deneyimleri", Sibel Özbudun "Kadın Sorunu" konulu dersler verirken, Canan-Zehra Halk Sahnesi bir oyun sergiledi ve İdilcan Müzik Topluluğu dinletti sundu.

İkinci gün kapalı alanda devam eden alternatif üniversite, Can Şenliği Oyuncuları'nın tiyatrosuyla başladı. EMO'dan Cengiz Gültaş "Özelleştirme", A.Ü. ögr. gör. Ramazan Günlü "Üniversiteler Kimdendir?", ÇHD Ankara şubesi, "soruşturmalar ve hukuk", TAYAD'lı Sezai Demirtaş "Tecrit" konularında öğrencilere bilgiler verdiler. Mehmet Özer de şiirleriyle gençliğin yanında yer aldı. 2 gün süren alternatif üniversitenin sonunda, 13 Mart İnsiyati-

Sayı 103

8

21 Mart
2004

finden öğrenciler, Eğitim Kampüsü'nün ana kapısına kadar sloganlarla yürüyerek burada bir açıklama yaptı. Açıklamada, "Ne olursa olsun gençlik 13 Mart'ta Kızılay'da olacak" denildi.

İzmir: 9 Mart günü basın açıklaması yapan öğrenciler, "soruşturmalar hayır" yazılı, 13 Mart İnsiyatifi imzalı pankart açtılar. Konak Sümerbank önünde yapılan açıklamada, "13 Mart'ta Kızılay'dayız" denildi. Eylemde, "F tipi üniversite istemiyoruz, Baskılar bizi yıldırılmaz, Tecriti kaldırın ölümleri durdurun, Soruşturmalara geri çekilsin" sloganları atıldı.

İsparta'ta Polisin 13 Mart Afişi Keyfiligi

İsparta Gençlik Derneği üyesi Selda Bulut ve Mahir Özkan, 10 Mart günü kampüs önünde 13 Mart eylemi ile ilgili afiş asarken gözaltına alındılar. Demokratik hakları engellemek için her türlü yolu mübah gören, komik gerekçeler sunan polisi aratmayan ÖGB'ler, "yolun ve köprünün üniversiteye ait olduğunu" söyleyerek öğrencileri siyasi polise teslim ettiler.

Afişlerin yasal olmasının, ÖGB'lerin yetki alanının dışında yapılmasının hiçbir önemi yoktu. AKP iktidarı gençliğe düşmanlığını açıkça ilan etmiş, bu işareti alan her yerde saldırılar yasadışı şekilde sürdürülmektedir.

Gözaltına alınanlar hakkında, okul dışına yaptıkları afişlerden dolayı, "okul içinde afişleme yapmaktan" tutanak tutuldu. Gözaltına zorla ifade imzalatılmak istenen öğrenciler, tüm bu keyfiliklerin ardından serbest bırakıldılar.

Mersin Temel Haklar Öğrencilerin Yanında

Soruşturmalar tüm hızıyla sürüyor. Mersin'de 5 öğrenciye soruşturma açıldı. Gençlik, hem Kızılay'a çağrı yapmak, hem de soruşturmaları protesto etmek için, 9 Mart günü Taş Bina önünde basın açıklaması yaptı. "Bu soruşturmalarla demokratik üniversite mücadelesi hedefleniyor" denilen açıklamada "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları atıldı. Mersin Temel Haklar da eyleme katılarak gençliğe destek verdi.

Bu arada Mersin'de yapılan "13 Mart'ta Kızılay'dayız" çalışmaları kapsamında, Gençlik Derneği'nden Erdem Tekgöz, 13 Mart İnsiyatifi adına, Mersin Radyo Ses'te, "Soruşturmalar, YÖK, NATO zirvesi" konulu programa katıldı.

DTCF'nin Faşistleri, AKP ve YÖK'ün "Milisleri" Mi?

13 Mart eylem çağrısı yapan iki bayan öğrenci, 11 Mart günü Ankara DTCF yemekhanesinde faşistlerin saldırısına uğradı. Ardından yemekhaneye bildiri dağıtmaya giden 13 Mart insiyatifinden öğrencilere faşist çeteler bıçak ve sopalarla saldırmaya çalıştı. Devrimci dayanışmayla püskürtülen faşistler bir öğrenciyi yaraladı. Saldırının ardından toplanan devrimci öğrencilerin karşısına faşistleri korumaya alan polis barikatı çıktı.

Öğrenciler Yüksel Caddesine, basın açıklaması yapmak üzere yürüyüşe geçti. "Dil Tarih Faşizme Mezar Olacak, Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla yürüten öğrencileri, saldırıyı, halk düşmanlarının, Susurluk çetelerinin artıklarının gerçekleştirdiğini dile getirdiler. Açıklamada, "Üniversitelerde özgür düşünce ortamı yaratmaya çalışanlar bizleriz. Üniversitelerimizi bilim yuvasına dönüştürmeye çalışanlar bizleriz. Demokratik üniversite için mücadele eden bizleriz. Ama her seferinde soruşturmaya uğrayan, okuldan atılan, bir avuç çapulcu tarafından saldırıya maruz kalan yine bizleriz. Birliğimiz faşizme verilen en büyük cevaptır." denildi. 300 kişinin katıldığı eylem, "13 Mart'ta Kızılay'da olacağız" çağrısıyla sona erdi.

Temel Haklar: AKP, kendisi gibi düşünmeyen herkese saldırıyor

"...Gençlik... Kızılay Meydanı'nda da taleplerini iktidara duyurmaya çalıştılar. Ama izin verilmedi. En demokratik haklarından birisi yine ellerinden alındı. Konuşmaya bile tahammül edemeyen AKP iktidarı, polisleriyle yine saldırdı.

Sanki hapishanelerde onlarca tutuklu öğrenci yokmuş gibi, yenileri ekleniyor bir bir.

AKP iktidarı, öğrenci gençliğin sorunlarının üstünü tutuklamalarla kapatabileceğini sanıyor.

AKP iktidarı her konuda, her kim olursa kendisi gibi düşünmeyen herkese saldırıyor.

Ama bilmediği bir şey var. Halka saldırmak çare değil! Onlarca yıl, gençliğe ve halka saldıran diğer hükümetler gibi AKP de yaklaşan sonunu hızlandırıyor."

Dicle Gençlik Dernekli Öğrencilerin Direnişine, Alkışlarla Destek

Diyarbakır'da kurulu Dicle Gençlik Derneği öğrencilerinin 10 Mart günü "Neden Ankara'ya gidiyoruz" bildirilerini kampüste dağıtmaları sivil polisler tarafından engellenmeye çalışıldı.

Bir sivil polisin, Dicle Gençlik Derneği Başkanı İlker Boğa hakkında "polise mukavemet ettiği" iddiasıyla şikayetçi olduğu ileri sürülerek gözaltına alınmaya çalışılmasına,

gençlik tepki gösterdi. Dernek üyeleri Dinçer Çalım, Alihan Pilaf, Salih Esmer ve olay sırasında orada bulunan bir öğrenci İlker Boğa ile birlikte polisin saldırısına uğradı ve işkence görerek gözaltına alındılar. Polisin uzun süre arabaya bindiremediği öğrencilerin direnişi, çevrede bulunan kitlenin alkışlarıyla desteklenirken, polis ise uzun süre ıslıklarla protesto edildi.

Dicle Gençlik Derneği ertesi günü Fen Edebiyat Fakültesi önünde yaptığı basın açıklamasıyla saldırıyı protesto etti. Polisin saldırısının örgütlü mücadeleye olduğunu belirten gençlik, polisin derhal üniversiteyi terk etmesini istedi. "Yaşanan olaylar gösteriyor ki Dicle Üniversitesi'nin demokrasi anlayışı F tipi hücreleri açanların anlayışından hiçbir farkı yoktur." denilen açıklamada, gözaltına alınanların serbest bırakılması, şiddet uygulayan polislerin yargılanması istendi. Eylemde "F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganları atıldı.

Manisa'da Liseli Gençliğe Faşist Saldırı

"Manisalı Gençler", hem işkenceci devletin simgelerinden biri haline gelmişti, hem de gençliğe "mücadele ederseniz böyle yaparız" örneği olarak kullanılmaya çalışılmıştı.

Manisalı Liseliler yine mücadele ediyor, yine eğitime ilişkin taleplerini, emperyalizme öfkelerini, faşizme kinlerini haykırıyorlar. Manisa Lisesi de bu liselilerin bulunduğu yerlerden biri. Liseli gençliğin mücadelesini engellemek isteyenler, bu kez faşistleri devreye soktular. Okul çıkışında gençliğe saldıran faşistler iki öğrenciyi ağır şekilde yaraladılar. Saldırının ardından polisin okula girerek saldırıya uğrayan öğrencileri tehdit etmesi, arama yapması, polis-idare-faşist işbirliğinin göstergesi oldu.

Manisa Gençlik Derneği saldırıya ilişkin yaptığı açıklamada, "Anti-emperyalist mücadelemiz tüm baskı ve dayatmalara karşı sürecek" denildi.

Önder Babat Anıldı

Önder Babat, katlediliği, Beyoğlu'ndaki İmam Adnan Sokak'ta 11 Mart akşamı "Kahrolsun faşizm" sloganlarıyla anıldı.

Babat'ın resimlerinin taşındığı anmaya yaklaşık 250 kişi katılırken, Önder'in avukatı olan bir "kaza" gibi gösterilmek istendiğini belirtti. Önder Babat'ın vurulduğu esnada yanında bulunan arkadaşı Erman Öztürk ise, "acımız kadar öfkemiz de büyük" dedi. Anmada, "Önder Babat ölüm-süzdür", "Kahrolsun faşizm", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı ve katlediliği yere karanfiller bırakıldı.

Soruşturmalar Yıldıramaz

Manisa Gençlik Dernekliler ve Özgür Gençlik 11 Mart günü düzenledikleri basın açıklaması ile soruşturmaları protesto etti. Üniversite kampüsü içinde yapılan eylemde "Soruşturma terörüne son" pankartı açılırken,

"Halk için bilim, Halk için eğitim", "Direne direne kazanacağız", "Sorun, soruşturun yılmayacağız" sloganları atıldı. Açıklamada, İ.Ü öğrencisi Önder Babat'ın katledilmesi de protesto edildi.

16 Mart Protestosu

Özgür Gençlik ve İzmir Gençlik Derneği öğrencileri, 16 Mart günü yaptıkları eylemle, Gazi, Halepçe ve 16 Mart katliamlarını protesto ettiler.

"16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamını unutmadık" pankartıyla Bornova Küçük Park'ta yürüyüş yapan öğrenciler, bir açıklama yaparak, "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarıyla katliamları lanetlediler.

AKP Kredileri Tek Elde Topluyor “Her Şey Benim Denetimimde Olacak”

AKP iktidarı, öğrencilere çeşitli kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen bütün kredileri tek elde toplayarak, Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlıyor.

Başta da, üniversitelerin bünyesinde yer alan vakıfların kredi-burs verme yetkileri elerinden alınıyor. Elbette, tarikat vakıfları bursları, yurtları, yani bir bütün olarak maddi olanakları, gençliği anti-bilimsel, gerici, hakkını aramayan robotlar olarak yetiştirmek için tuzak kullanmaya devam edecek.

YÖK üzerindeki iktidar savaşı bu alanda da devam ediyor. AKP iktidarı YÖK'te iktidarını kurmak için her yolu kullanıyor. En genel anlamda ise yönetim tarzının, **“her şey benim denetimimde olacak, her şey bana hizmet edecek”** olduğu daha da netleşiyor.

AKP bir yandan “yerinden yönetim” masalları anlatıyor öte yandan yüksek öğretimde merkezileşmeyi dayatıyor. Elbette merkezde kendisi varsa. İkiyüzlülük dizboyu, bir yandan “vakıf” adı altında örgütlenen tekelere üniversite kurduruyorlar, öte yandan üniversitelerin kendi bünyesindeki vakıfları devre dışı bırakıyorlar.

Gençlerimizi Çırılçıplak Soyan, Dayaktan Geçiren AKP'nin ‘Sıfır Toleranslı’ İşkencecileri

Burdur Gençlik derneği üyelerinden Deniz Kalaycı, Muhammet İpek, İlyas Ay, 9 Mart günü, Kızılay eylemine çağrı afişleri ve TAYAD'ın “Hapishanelerde 109 insan öldü duyunuz mu?” afişlerini astığı gerekçesiyle gözaltına alındılar. Arama bahanesiyle, gözaltında çırılçıplak soyulmaları dayatılan öğrenciler, bu onursuz dayatmaya direnince kaba dayaktan geçirildiler, küfürlere, hakaretlere maruz kaldılar. AKP'nin sıfır toleranslı işkencecileri pervasızca işkencelerini sürdürürken, gençlik yasal direnme hakkını kullandı.

Çıkarıldıkları savcılıktan serbest bırakılan öğrenciler, polisler hakkında işkence yapmaktan suç duyurusunda bulundular. Burdur Gençlik Derneği de yaptığı açıklamada, **“bas-kılar bizi yıldıramayacak”** dediler.

İslamcının Demokrati Olmayacağını Bir Kez De Sen İspatla Fehmi Kuru!

Gençliğin Kızılay'da demokratik hakkını kullanmak isterken polisin azgınca saldırısına uğraması ve faşist güruha karşı direnmesi, İslamcılar çok rahatsız etti. Ne de olsa AKP'ye karşı olan her şeye onlar da karşı olur.

Elbette ilk küfürler Vakit'ten geldi. Vakit, bu kesimlerin en açık sözlüsü olduğu için, ona kalsa, bu ülkenin bütün solcularının, demokratlarının, ilericilerinin, Aleviler'inin kellesi uçurulmalı, mesela bir otele doldurulup diri diri yakılmalı. Onu geçiyoruz bu yüzden. İrkçi, faşist kafa riyakar İslamcılıkla birleşince ortaya Vakit çıkıyor.

Yeni Şafak yazarı Fehmi Kuru, İslamcı basının en demokratlarının başında sayılan biri. Kuru, 17 Mart tarihli Yeni Şafak'ta Taha Kıvanç mahlası ile yazdığı “Ben içinden çıkamadım” başlıklı yazısında, komplocu kafa yapısı ile sol düşmanlığını bakın nasıl birleştiriyor:

“Çevreye verdiği zarar bakımından pek çok kişiyi şaşırtan Ankara'daki eylemleri izlerken, içimden, 'Acaba bu olay bizde de bir diplomatik krize yol açacak mı?' düşüncesini geçirmeden edemedim. O soruyu sormamın sebebi, eşzamanlı sayabileceğimiz Suriye'nin sınırimıza yakın bölgesinde meydana gelen ayaklanmada bir diplomatik krizin çıkması...”

Peki başka?

“Bu işlerden anlayan bir meslektaş, 'Ankara'daki eylemleri üstlenen nasıl bir sol örgüt?' diye sorduğumda,.. 'Suratlarını örten eylemcilerin ideolojisi olmaz' cevabını verdi. Öyle ya...”

Bu kafa, İslamcının en demokrati. Evet çok yerinde bir soru, bu insanlar niye yüzlerini kapatmışlar? Sen nasıl bir demokratsın ki, bu ülkede aylardır nasıl bir soruşturma, gözaltı ve tutuklama terörü estirdiğini bilmezsin? Evet yüzlerini gizliyorlar, çünkü direnme haklarını yok etmek için tutuklanıyorlar.

Kızılay'da faşist bir güruh halinde bu ülkenin gençlerine saldırınları görmüyor, bu nasıl demokrasi, bu nasıl gösteri hakkına saygı diye sormuyor, 2 bin öğrencinin karşısına 5 bin gaz bombalı, panzerli çıkan hiçbir iktidar demokrat olamaz deyip AKP'yi eleştirmiyor, demokratik hakkının yok edilmesine karşı direnenlerde “dış mihrak” arıyor. Bu masal bayattır, kimin “dış mihrak” olduğunu görmek için iktidar koltuğuna bakmak yeterlidir.

İslamcı riyakarlığı; demokratiğin zerresi beynine işlemez, en demokratinin kafa yapısı bu işte. Bildikleri tek şey, ABD ile nasıl işbirliği yaparız.

Gençlere saldıran bu güruha böyle bir emri ancak faşist iktidarlar verebilir. Fehmi Kuru, müslümanlıkta nedeye oturttuğunu düşünmüyor, bir de o saldırıyor.

Sayı 103

11

21 Mart
2004

AKP ve YÖK'çüler Ne Yapmak İstiyor?

Ankara Kızılay Meydanı'nda patlayan bombalar, panzerler, gaz maskeli 5 bin polis, saatlerce süren saldırı, kapatılan yollar, günler öncesinden başlayan tehditler, durup dururken yaşanmadı. Ne Ankara valisinin, ne emniyet müdürünün despotluğunun sonucuydu, ne de Kızılay Meydanı'nın "gösterilere yasaklanmış olmasından" kaynaklandı. Burjuva medyanın göstermek istediği gibi, bir grup öğrenci "çatışmak, kaldırım taşlarını sökmek, polise saldırmak" için de Kızılay'a gelmemiştir.

AKP iktidarının 13 Mart Kızılay saldırısı, 12 Eylül'cü YÖK'çülerin soruşturma saldırısının devamıdır. Her iki saldırı da aynı amaçla gündeme getirilmiştir.

YÖK ve AKP, karşı çıkmayan, düşünmeyen, kendilerine tabi olan bir gençlik istiyorlar. Soruşturma terörüyle hedeflenen, ilerici, düşünen, sorgulayan, gerici-faşist eğitime, üniversitelerin tekellere hizmet eden kurumlar olmasına karşı çıkan gençliği tecrit etmek, üniversitelerden uzaklaştırmak için gündeme getirilmiştir. Kızılay saldırısı da aynı saldırının bir parçasıdır.

YÖK'çüler ve AKP iktidarı, ilerici, devrimci gençliğe karşı birleşmişlerdir. Uygulamaya devam ettikleri politika, 12 Eylül cuntasının politikasıdır.

Düşünmeyen, sorgulamayan, örgütlenmeyen, ne dayatılırsa, ne verilirse kabullenen, karşı çıkmayan, her biçimde kendilerine tabi olan bir gençlik yaratma programı, 12 Eylül cuntasının programıdır. 12 Eylül'den bu yana da bütün pervasızlığıyla sürdürülmektedir. Hatta gençlik bu politikayla öylesine yozlaştırılmış, apolitikleştirilmiştir ki, düzenin kendisi dahi yer yer şikayet etmektedir, kendi eserlerinden.

Soruşturmalarla okullardan uzaklaştırmak istedikleri, meydanlarda terörle yıldırma istedikleri gençlik, bu politikanın önünde en büyük engel durumundadır. Onlar düzenin istediği öğrenci tipine isyandır. Politik, ülke ve dünya sorunlarına duyarlı ve duyarlı olmakla kalmayarak seslerini yükseltenlerdir. Onlar, Amerikan emperyalizminin işgaline, işgal ortaklığına, faşist yasalara, hapishanelerde tecrite, diller ve kültürler üzerindeki baskı ve asi-

milasyona, yoksulluğa karşı mücadele ediyorlar.*

AKP iktidarı ve YÖK, "hayır siz düşünmeyeceksiniz, ülke ve dünya sorunlarıyla, halkın acılarıyla, yoksulluklarıyla ilgilenmeyeceksiniz. Sadece bize tabi olacak, bizim istediğimiz gibi düşünecek ve yaşayacaksınız" diyor.

YÖK ve AKP arasındaki "çatışmanın", söz konusu olan ilerici gençlik olduğunda tümüyle ortadan kalktığı açıktır. AKP'nin YÖK'e karşıtlığı sahtedir, ikiyüzlüdür. Sorun iktidar çatışmasıdır. YÖK'te kim iktidar olacak, üniversiteleri kim yönetecek çatışmasıdır. Yoksa, AKP'nin, cuntanın yaratmak istediği gençlik konusunda YÖK'ten farklı düşündüğü hiçbir nokta yoktur. Ve bugün bu politikayı birlikte sürdürmektedirler. YÖK'çüler üniversitelerde, AKP meydanlarda terör estiriyor. YÖK, üniversite rektörlüklerine "emniyet güçlerine yardımcı olma... İdeolojik faaliyetleri sıkı takip etme" talimatları göndererek, meydanlarda estirilen terörle doğrudan bağıını itiraf ediyor.

Saldırı önceden planlandı, günler öncesinden hazırlıkları yapıldı. AKP'nin emriyle polis, gençliğe vahşice saldırdı. Saldırı Kızılay'a gelmeden, günler öncesinden başlamıştı. Birçok kentte öğrenci evleri basıldı, gençlik Ankara'ya gitmemesi için tehdit edildi, gözaltına alındı, taciz edildi, yalan propagandalar yapıldı. Amaçları YÖK'e kimsenin karşı çıkmamasıydı. Gençliği sindirmek istiyordu AKP iktidarı. Bu demokratik, meşru gösterinin olmaması için tüm polis teşkilatı Türkiye çapında seferber edildi.

Ancak gençlik kararlı davranarak Ankara'ya gelmiştir. Polis tam da bu noktada gençliğin elindeki tek demokratik hakkını, gösteri hakkını elinden almak istemiştir. Adeta Ankara'da bir savaş varmış gibi abartılı, tamamen gözdağına yönelik yığınak yapılmıştır. 5 bin polisin, gaz bombalarının, kapatılan yolların, panzerlerin, Ankara'nın bütün sokaklarını işgal etmenin başka bir anlamı yoktur.

AKP iktidarı gençliğe savaş açmıştır. AKP bu ülkenin düşünen, örgütlenen ilerici gençliğine düşmanlığını bir kez daha göstermişlerdir. Hani AKP, YÖK'e karşıydı? Özgürlükçüydü? Tümü yalan, tümü sahte. Bunun en açık göstergesidir Kızılay.

Saldırı Tüm Gençliğedir, Halkadır: Halk İçin Bilim, Halk İçin Eğitim mi Olacak, Tekellerin Üniversiteleri mi Olacak? YÖK'çüler de, AKP iktidarı da tekellerin üniversitelerinden yanadırlar.

**Halk için
bilim,
halk için
eğitim
isteyenleri
susturmak
istiyorlar**

Hürriyet'ten Milliyet'e, Sabah'tan Akşam'a, İslamcı Zaman'dan Yeni Şafak'a iktidar yalakası basın, öğrenci gençliği suçlu göstererek, anti-propaganda yaparak, vahşice saldıran polisin yanında yer aldılar. Çünkü onlar da yoz, kişiliksiz, apolitik bir gençlik istiyor, üniversitelerin tekellerin ihtiyaçlarını karşılayan kurumlar olmasında AKP ve YÖK ile aynı safta yer alıyorlar.

Hiçbirinde YÖK'e dair tek bir kelime bulamazsınız. YÖK'ün 12 Eylül'den bu yana neler yaptığı, gençliğin neden YÖK'e karşı çıktığı yoktur burjuva basında. Bunda amaçları, gençliğin eylemini gayri meşru bir platforma itmektir. Elbette bu politika, esas olarak AKP iktidarına ve YÖK'e aittir.

"İspanya'da 11 milyon yürüdü hiçbir şey olmadı, Türkiye'de neden böyle oluyor" diyor. Bu kıyaslamayı gençliği karalamak için yapan basına biz soruyoruz;

Evet neden Türkiye'de YÖK'e karşı çıkmanın karşılığı bombalardır, panzerlerdir, öldürüşüye dayak yemek, tutuklanmak, işkencelerden geçirilmektir? Savunduğunuz "demokratikleşme" budur işte; Hak arayana, iktidarı, devletin herhangi bir politikasına karşı çıkana bomba!

Üniversitelerin, tekellerin ihtiyacına uygun bir eğitim, onların ihtiyaçlarını karşılayacak elemanlar yetiştiren kurumlar olmasını istemektedirler.

Onların hiçbir zaman, üniversitelerde halk için bilim, halk için eğitim isteği olmamıştır. Bağımsız, demokratik bir üniversiteyi hiçbir zaman istemediler. Tam tersine bunları dile getirenleri, bunlar için mücadele edenleri "teröristlikle, anarşistlikle" suçladılar. Gençlik hakkında yoğun anti-propagandalar düzenleyerek gözaltı kampanyaları başlattılar, zorla, düzmece kompolarla "örgüt üyesi" yaptılar, tutukladılar. Okullardan uzaklaştırmak için çektikleri "halayı" bile bahane ettiler.

Kızılay'daki ses gençliğin bağımsız ve demokratik üniversite sesidir. Bu ses susturulmak istenmiştir. Türkiye gençliğinin demokratik üniversite talebi yok edilmek istenmiştir.

Demokratik üniversite istedikleri için üzerlerine bombalar yağdırıldı, coplandılar, linç edilircesine dövüldüler, gözaltına alınıp işkence gördüler ve tutuklandılar. Bunun için tekellerin medyası tarafından hedef gösteriliyorlar.

Bu açık düşmanlığın hedefi demokratik üniversite isteğidir. Bu nedenle Kızılay saldırısı, oli-

garşinin tüm Türkiye gençliğine saldırısıdır. Demokratik üniversite tüm gençliğin talebidir. Kızılay'da saldırıya uğrayanlar bu talebi, bütün be-delleri göze alarak dile getirenlerdir.

Bu saldırı halk için eğitim, halk için bilim dedikleri, üniversitelerin tekellerin üniversitesi olmasına karşı çıktıkları için yapılmıştır.

Bu saldırı halka ve bilimedir.

Sistemin gerici güçleri, faşistler, emperyalistler, medya, hepsi, gençliğin demokratik üniversite talebini yok etmek, sesini susturmak için işbirliği içindedirler. Üzerinde uzlaştıkları temel, tekellerin üniversitesidir.

Gençliğin üzerine bombalar yağdıranlar, soruşturma terörüyle yıldırma isteyenler, gençliği halka yabancı, halka düşman, tekellerin çıkarı için eğitenlerdir.

Gençlik işte tüm bunlara karşı direnerek bugüne geldi. Ve AKP iktidarının, YÖK'ün bu saldırı ve tasfiye kampanyasına karşı da direnişini sürdürecektir.

* **Gençliğin apolitikleştirilmesi** sadece oligarşinin gündeminde değil. **Reformizm**, küçük-burjuva aydınlar da 12 Eylül'den bu yana bu politikanın ortağıdır. Halen de sürdürmektedirler bunu. Reformizmin nasıl bir gençlik istediğini en açık şekilde, ÖDP'nin yayın organı "Eşitlik ve Özgürlük Gelecek" dergisinin, Şubat 2004 tarihli, 17. sayısında görebilirsiniz. Soruşturmalara karşı günlerce sürdürülen eylemlerden gençlik kitlesinin neden uzak durduğunun "derin analizini" yapıyor ÖDP:

"Dün üniversite kapısından çıkması engellenen öğrenci kitlesiyken, bugün içeri giremeyenler solculardan ibaret. Çünkü öğrenci kitlesi 'öğretici' solun faaliyetlerini onaylamıyor. Onlardan uzak duruyor. Örneğin YÖK'e karşı çıkmak isteyen öğrenciler bu eylemlerde sol yapıların kendi gündemlerini dayatmalarından rahatsız. F Tipi ölüm hücrelerine karşı çıkmak ya da Kürtçe eğitim istemek elbette bir hak. Ancak bu taleplere katılmayanlar savaş eylemlerinde bu taleplerin dillendirilmesini istemiyorlar."

Reformizme göre, devrimci gençlik, gençliği politikleştirmemeli, ülkesinin sorunlarına dikkat çekmemeli. Kendisini, "üniversitelere alınmayan sol"dan görmeyen bu kafa yapısı, kendi düşüncelerini, kendisinin istemediklerini, genel gençlik kitlesine mal ediyor. Ne büyük tespitler yapıyor yazar; Oligarşi elbette, öncelikli olarak gençliğin öncü güçlerini, liderlerini okullardan uzaklaştıracaktır. Faşizm her alanda aynı politikayı uygular.

Bu arada, "109 ölümün, Kürt halkının sorunlarının" ÖDP'nin sorunu olmadığını, belli kesimlerin "kendi gündemleri" olduğunu da kendi dillerinden öğrenmiş oluyoruz. Malumun bu ilanı yapılırken, "devrimcilerden uzak duran gençliğin", ÖDP saflarına akın akın koştüğünü da gören yok nedense! Sakın aynı gençlik ÖDP'nin yaptıklarını da "meşru görmüyor, onaylamıyor" olmasın? Apolitikliğin sınırlarının nereye uzanacağı belli olmaz.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
iki şehit verdi
Ölüm yürüyüşündeki diğer
direnışçiler
156. Günde

Dostlar çok şey aldık
hepinizden
Çok şey verdi asi
özgür hayat
demini çektik içimize
Bilin ki çok şey
kalacak gerimize
özümüzden
Alın bunu ellerinize
asi kanatlarıyla
havalansın
ÖZGÜRLÜK!

Serdar KARABULUT
2000-2004 Ölüm Orucu Şehidi

Siz, Kimi, Nereye Kazanıyorsunuz?

Direnışimizi kırmak için bir kez daha "Ailelerimiz" üzerine oynuyorlar. Bir süre önce İçişleri ve Adalet Bakanlıkları, "F tipi cezaevlerindeki terör mahkûmlarını kazanmak için", ailelerimize mektup gönderme kampanyası başlatmışlardı. Kampanyaları bitmiş ve sonuçta "Aileye Açık Mektup Projesi Araştırma Raporu" başlıklı bir rapor hazırlamışlar.

14 Mart 2004 tarihli Zaman Gazetesi'nde yer alan bu raporun bazı bölümleri üzerinde durmak gerek.

BİZİ KAZANAN KAZANMIŞTIR!

En başta, AKP hükümetinin kampanyası üzerine birkaç söz söyleyelim: Kampanyalarının amacı "F tiplerindekileri kazanmak" olarak belirlemişler.

Bizi kazanan kazanmış; bizi halkımız kazanmış, vatanımız kazanmıştır. Artık bizim kazanılacağımız daha doğru, daha haklı başka bir yer yok.

AKP'nin "kazanmak"tan, "kazanılmak"tan anladığı bellidir. AKP, düşüncelerini inkar ederek ABD tarafından kazanılmıştır. Bizi de aynı çizgiye razı etmeye çalışıyorlar. "Kazanmak" dedikleri ABD-AKP cephesine kazanmaktır. Hayır! Bunu biz devrimci tutsaklara kabul ettiremeyecekler. Bizim inançlarımız AKP'ninki gibi zayıf, çürük, çıkarlara dayalı ve kullanılmaya müsait değildir.

DİRİ DİRİ YAKAN DEVLET, DİRİ DİRİ YAKTIKLARININ AİLELERİNE İŞBİRLİĞİ ÖNERİYOR!!!

Rapora göre, 1055 ailemize gönderilen mektuplarda "ailelere devletle işbirliği yapmaları" önerilmiş.

Aldıkları cevabı yazmamışlar rapora. Ne yazacaklardı ki?

Ailelerimiz, gizli kapaklı da değil, üç yıldır açık açık her zeminde, o devlete "diri diri yaktığınız yakınlarımızın hesabını verin, F tiplerindeki tecrite son verin" diye haykırıyorlar.

Ailelerin gerçek taleplerini, tepkilerini yazamayanlar, her zamanki gibi yalanlara başvurmuşlar: Güya mektuplar üzerine "Aileler mektupları memnuniyetle karşılarken devleti geç kalmağa suçladı. Aileler, devlet tarafından ilk kez muhatap alındıklarına dikkat çekti." imiş.

Yalan olduğu şuradan belli ki; ailelerimize, hapisane idareleri ve Bakanlık tarafından daha önce de mektuplar gönderilmiştir. Yani ilk kez yapılmıyor bu. Bu ülkedeki tutsak aileleri, daha 1983-84'lerde Metris önünde idare tarafından ailelere bildiri dağıtılmasına tanık olmuştur. Ve hiçbir seferinde zindancılar bir sonuç alamamışlardır.

BIRAKIN SİZ "Tutuklu Aile Birlikleri" KİRMAYI; BU NE İKİYÜZLÜLÜK; TUTSAK AİLELERİNİN ÖRGÜTLÜLÜKLERİNE SALDIRAN SİZ DEĞİL MİSİNİZ?

Evet, aklı evvel Adalet ve İçişleri bürokratlarının raporlarında ki "öneri"lerinden biri de "Okul aile birlikleri benzeri 'Cezaevi hü-

kümlü ve tutuklu aile birlikleri' oluşturulması"ymış.

Tutsak yakınlarının birlikleri zaten var. Ve üstelik, bu raporu hazırlatan Adalet ve İçişleri Bakanlıklarının sürekli baskısı altındadırlar. Hapishanelerdeki yakınlarının sorunlarını, taleplerini dile getirmelerine tahammülsüzlük had safhadadır. TAYAD'lıların "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü! Duydunuz Mu?" kampanyası karşısında estirdikleri terör bunun kanıtıdır.

DİRENİŞİN KAZANIMI, ÜLKEMİZİN KAZANIMIDIR

Mektuplarda, ailelerin düşüncelerini bulandırmak için olsa gerek şöyle bir vurgu yapılıyor: "Örgütlerin genç üyelerini ölüm orucu eylemlerine yönlendirmeleri sonucu elde edeceklerini düşündükleri kazanımlar, ülke açısından genç potansiyelin kaybı olarak algılanmalıdır."

Ölüm orucunu ülke açısından "genç potansiyelin kaybı" olarak görüyorlarsa yapacakları açıktır; ölüm orucunun nedeni olan **TECRİTE SON VERMEK! Ama vermiyorlar. Çünkü ne ülkenin genç potansiyeli, ne ülkenin geleceği onların umurunda değildir. Onlar, F tipleriyle sadece, bu ülkenin umudu olan devrimcileri yıldırarak, sindirmek ve yok etmek peşindedirler.**

Böyle olduğu içindir ki, bu saldırının önünde barikat ören direnişin kazanımı, bu ülkenin kazanımıdır. Direnişin kazanımı, bu ülkenin genç potansiyelinin, F tipleri zulmüne maruz kalmasının önlenmesidir.

TEK AMAÇ DİRENİŞİMİZİ KIRMAKTIR!

Ailelere gönderilen mektupların başında sonunda hep "ulvi" amaçlardan söz edilmekte, ama asıl niyet söz konusu raporda açık edilmektedir. İşte o asıl niyeti gösteren bölüm:

"Hayati tehlike içeren açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerinin sona erdirilmesi için ailelerin desteğinin alınması zorunlu görüldüğünden, ailelere işbirliği önerilmiştir."

Raporda, ayrıca "yeniden eğitim, rehabilitasyon, sosyalleştirme, iyileştirme, ıslah, topluma kazandırma" gibi kavramların hükümlü ve tutukluların direnç göstermelerine neden olduğu, bunun yerine başka kavramlar bulunması gerektiği öneriliyor. Direnişi kırmak için daha neler uyduracak, hangi kılıklara gireceksiniz bakalım?! Ama hangi kılığa girerseniz girin, hangi yöntemle başvurursanız vurun, direnişi kırmayı asla başaramayacaksınız. Biz Cepheli tutsaklar ve ailelerimiz, kazanıncaya kadar, direnişi sürdüreceğiz.

8 Mart Eylemleri

"Bu ülkede kadınları diri diri yaktılar"

Antakya - Kadın Platformu Üyeleri ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin katıldığı eylemde 8 Mart'ın sömürsüz bir dünya için kadınlara mücadele çağrısı olduğu belirtildi.

Elazığ - 7 Mart'ta Postahane önünde Temel Haklar, HÖC, Tunceliler Kültür Sanat Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, EMEP ve İHD'nin katılımıyla yapılan eylemde, "Ulusal, Sınıfsal, Cinsel Sömürüye Son" pankartı ortak açılırken, Elazığ HÖC de "Bu Ülkede Kadınlar Diri Diri Yakıldılar" pankartı açtı. Elazığ'da 8 Mart akşamı da Belediye Kültür Merkezi'nde yaklaşık 1000 kişinin katıldığı bir şenlik yapıldı.

Antalya - Antalya Temel Haklar Derneği, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, SDP, DEHAP, KESK'li Kadınlar, Demokratik Kadın Hareketi Girişimi'nin katılımıyla bir miting yapıldı. Miting öncesi kortejler oluşturulurken, Antalya Gençlik Derneği müzik grubu Grup Sesleniş üyesi Ahmet Atıcı gözaltına alındı. Çallı'dan başlayan ve Pazartesi Pazarı'na kadar süren yürüyüşte HÖC korteji "Hapishanelerde 6 Kadını Diri Diri Yaktılar" dövizleri ve kırmızı bayraklarıyla yürüdüler. Mitinge yaklaşık 500 kişi katıldı.

8 Mart Günaylarla Anlam Kazandı!

Londra - 14 Mart'ta Anadolu Halk Kültür Merkezi'nde yapılan toplantıda, mart ayının her günü direniş ve şehitliklerle dolu bir ay olarak vurgulanarak, 8 Mart'ta şehit düşen kadınlar, 12 Mart'ta Gazi'de, 16 Mart'ta Beyazıt'ta katledilenler, ve diri diri yakılan kadınlarımız anıldı.

Darmstadt - 108. 109. direniş şehitleri Muharrem Karademir ve Günay Öğrener'i anmak ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak için yapılan toplantıda, Köln Halk Kültür Evinin hazırladığı mücadeleci ve emekçi, önder kadınlarımızı anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

HOLLANDA - TAYAD Komite adına bir heyet, 17 Mart'ta, Yeşil Sol parlamento grubuyla direniş üzerine bir görüşme yaptı. Yeşil Sol grubu, Hollanda hükümetine bir soru önergesi vereceğini belirtti.

İşkence Sürüyor!

● AKP'nin en iyi bildiği yöntem; zulmet, işkence yap, çal çırp... ve GİZLE!

● AKP, Emniyet Müdürlüğü'nün işkence raporunu da AB'den gizledi!

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, iki hafta önce AB'yle yapılacak görüşmelerde sunulmak üzere İçişleri Bakanlığı'ndan işkenceyle ilgili bilgi istedi.

Emniyet Müdürlüğü'nden gelen rapordaki rakamlar ise, AKP'nin işkenceye karşı mücadelelerini değil, ülkemizdeki işkencenin nasıl devlet-hükümet-yargı korumasında olduğunu gösteriyordu.

2003 yılı içinde işkence konusunda 250 şikayet yapılmış; bunlar üzerine başlatılan soruşturmaların 225'i sonuçlandırılmış ve bunlardan sadece üç polis "cezalandırılmıştı". İşkence yaptığı sabit görülen üç polise verilen cezalar ise "Geçici işten çıkarma gibi" hikayeden müeyyidelerden ibaretti.

İstedığı rapor böyle olunca, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, raporları Troyka toplantısına götürmekten vazgeçti. Ve bilindiği gibi, toplantılar-

da Gül, "işkenceyle kararlılıkla mücadele edilecektir" nakaratını tekrarladı.

AKP işbaşına geldiğinden bu yana aynı nakaratı dinleyip duruyoruz ve **İşkence sürüyor**;

Halka, işkenceye "sıfır tolerans" gösterilecek, işkence yapanlar için "cezasızlık kültürü" son bulacak masalları dinletilirken **İşkence sürüyor**.

Türkiye'de birçok konu tartışılabilir; ama işkencenin sürdüğü en tartışılmaz konulardan biridir.

13 Mart'ta Kızılay'da, 16 Mart'ta Beyazıt'ta tanık olduğunuz sahneleri düşünün yeter; meydanlarda, kameraların, dünyanın gözü önünde, 5-10 polisin bir kişiyi aralarına alıp dakikalarca dövdüğü bir ülkede; gözlerden uzak işkencehanelerde neler olduğunu tahmin etmek zor değildir.

Kayda geçirilmeyen gözaltılar, 'belgelenemeyen' işkence yöntemleri!

AKP'nin "işkencenin belgelenmemesi" talimatı üzerine son aylarda **"kayda geçirilmeyen gözaltılar"** yoğunlaşmış; haklar ve özgürlükler mücadelesi yürütenler, sivil polis ekipleri tarafından kaçırılmakta, işkence yapıp sorgulanıp tehdit edilmekte, çoğu kez baygın halde bir yere atılmaktadır.

AKP'nin tüm talimatlarına ve işkenceci şefle-

gelen TAYAD'lılar, taşıdıkları resimlerle de Erdoğan Kaldı'nın ifadeleri gerekçe gösterilerek tutuklanan Genel Başkanları Tekin Tangün'ün serbest bırakılmasını talep ettiler.

Aileler adına açıklama yapan TAYAD'lı Aysel Bölücek, "Bu ifade ve oluşturuluş tarzı dikkate alındığında bazı özgürlükleri engellemenin yanı sıra, suçsuz insanlara iftira atılmaya çalışıldığı da görülecektir. Çünkü hiçbir dayanağı olmayan, hiçbir maddi delil ile desteklenmeyen bu ifade ile insanlar zan altında bırakılmaktadır..." diyerek "Erdoğan Kaldı örgütü komedisine" dikkat çekti.

Suç duyurusunda TAYAD'lılara Bilgusu Erenus, Sevinç Eratalay ve ESP'liler de destek verdi.

KOMPLO SUÇTUR, SUÇLULAR CEZALANDIRILSIN!

TAYAD'lı Aileler, 13 Mart'ta ellerinde "Dikkat! Her An Gözaltına Alınabilir, Bir Polis Komplosuyla Tutuklanabilirsiniz, Çünkü Erdoğan Kaldı Var" yazılı dövizleri ve tutuklanan TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün resimleriyle Şişli Adliyesi'nde suç duyurusunda bulundular.

TAYAD'lılar, baskı, tehdit ve

menfaat karşılığında, 148 kişi hakkında yalan, iftira dolu ifadelerle imza atan Erdoğan Kaldı adlı kişi ve onu kullanarak böyle bir komployu uygulamaya koyan İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesinde görevli polisler hakkında suç duyurusunda bulunarak, **Kaldı'nın** suçsuz insanlara iftira atmaktan, **polislerin** ise görevi kötüye kullanmak ve yasaya aykırı vaatler ile ifade almak suçundan dolayı cezalandırılmalarını istediklerini söylediler.

Şişli Adliyesi önüne "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" pankartıyla

ERTELEMAYE DEVAM!

Birtan Altunbaş'ın işkencece katledilmesi davasına 18 Mart'ta yapılan duruşmayla devam edildi. Duruşmanın özeti şudur: "İşkenceci düzen cephesinde yeni bir şey yok!"

Duruşmada işkencecilerin avukatları "reddi hakim" talebinde bulundular. Bir gerekçeleri yoktu, tek gerekçeleri, oyalamayı sürdürmekti. Davanın başından beri bir türlü "bulunup getirilemeyen" İbrahim Dedeoğlu'nun önceki avukatı da duruşmadan çekilmiş ve yerine yeni bir avukat gelmişti. Yeni işkenceci avukatı "süre talebinde" bulundu. Davayı "zaman aşımına" uğratmanın baştan beri uygulanan taktiklerinden biri buydu zaten; sık sık avukat değiştirip süre isteme.

Bu taktiğin iyice deşifre olması karşısında mahkeme başkanı göstermelik bir tepkiyle "süreklili avukat değiştirirseniz bu dava nasıl bitecek" dedi. Davanın sanıkları eğer devrimciler olsaydı, o mahkeme başkanı davanın nasıl bitirileceğini çok iyi bilirdi! Mahkeme heyeti, göstermelik tepkilerle kendi rolünü gizleyemez; başından beri işkencecileri himaye eden, davayı sürüncemeye sokan kendileridir.

Duruşmaya, birkaç duruşmadır olduğu gibi, ABD ve AB'den "gözlemciler" de katıldı. Temel Haklar üyeleri, adliye binası önünde "Amerika'nın Yeri Sanık Sandalyesidir" yazılı pankartın önünde yaptıkları açıklamada, davaya "izleyici" olarak katılan ABD yetkililerinin ikiyüzlülüğünü ve ülkemizdeki işkencelerde suç ortağı olduğunu vurgulayarak, bir kez daha Birtan'ın katillerinin cezalandırılması çağrısında bulundular. Duruşma yeni bir "erteleme" kararıyla sona erdirildi.

Duruşmaya, birkaç duruşmadır olduğu gibi, ABD ve AB'den "gözlemciler" de katıldı. Temel Haklar üyeleri, adliye binası önünde "Amerika'nın Yeri Sanık Sandalyesidir" yazılı pankartın önünde yaptıkları açıklamada, davaya "izleyici" olarak katılan ABD yetkililerinin ikiyüzlülüğünü ve ülkemizdeki işkencelerde suç ortağı olduğunu vurgulayarak, bir kez daha Birtan'ın katillerinin cezalandırılması çağrısında bulundular. Duruşma yeni bir "erteleme" kararıyla sona erdirildi.

rin tüm "özen"lerine ve polis-Adli Tıp işbirliğiyle gizleme çabalarına rağmen, yüzlerce kişi işkence gördüklerini raporlarla belgelemektedir.

İşkencenin bir de "raporluk" hale getirmeyen boyutu var: Aşağıda sıraladıklarımız tüm gözaltı operasyonlarında gözaltına alınanların maruz kaldıkları uygulamalardır:

- Uykusuz bırakma, kaba dayak,
- Zorla çırlıçıplak soyma, cinsel taciz, tuvalete götürmeme, hayaları burma, ağza silah sokma, başa silah dayama, tetik düşürme, küfür, hakaret, aşağılama, başına torba geçirip havasız bırakma...
- Tehdit, şantaj, menfaat teklifi,
- Bunların yetmediği yerde komplolar.

Bunlar olurken, "işkence görmüştür" şeklindeki Adli Tıp raporları azalsa ne farkederek; açılan işkence davalarının sayısı azalsa ne fark eder.

Bütün emniyet müdürlüklerinde, jandarma karakollarında, sistemli, yaygın ve hiyerarşi altında işkence sürdürülmektedir. Emniyet Müdürlükleri'nin Çocuk Şubeleri'nde bile işkence yapılmaktadır.

Resmi binalar dışında, boş inşaatlardan şehir dışındaki ormanlık arazilere kadar her yer gay-

ri-resmi işkencehane olarak kullanılmaktadır.

Avrupa Parlamentosu(AP) Türkiye Raportörü Arie Oostlander tarafından hazırlanıp 17 Mart'ta AP'de kabul edilen raporda, "işkenceye son verilmesi" isteği dile getirilirken, iki hafta önce de, Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, Türkiye'yi "insan hakları bakımından izlenecek ülkeler" sınıfından çıkarmıştı. Tam bir oyun. AB'nin "demokratikleştirme" oyunuyla, oligarşinin "demokrasicilik oyunu"nun birbirinden hiç farkı yoktur ve tersine, birbirini tamamlamaktadır.

Abdullah Gül'ün AB'den gizlediği Emniyet Müdürlüğü raporu, küçük ama önemli bir göstergedir. İşkence sürüyor ve işkencecilerin soruşturulması, yargılanması **devletin tüm kademelerinin** işbirliğiyle engelleniyor.

AKP iktidarı, işkenceyi **yok etme** değil; **yok sayma**, gizleme politikası izliyor. İşkenceyi yoketmiyor, işkence gerçeğini sansür ediyor. F tiplerindeki katliamı durdurmayıp, sansür ettiği gibi. AKP, "sıfır işkence" hedefine, işkenceyi tamamen gizleyerek varabilir ancak!

Kısacası, işkenceye karşı mücadele ve işkenceye direnme, bu ülkede haklar ve özgürlükler mücadelesi verenlerin görevi olmaya devam edecektir.

'Zulme Son Ver' Diyenlere AKP'nin Bu Kaçınıcı Saldırısı

F tipi hapisanelerdeki tecrite ve ölümleri sansürle gizlemeye karşı Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda açlık grevi yapan TAYAD'lı Aileler'e, direnişlerinin 180. gününde polis yine müdahale etti. İlk günden bu yana bu kaçınıcı saldırı? AKP, polislerine emir veriyor, hak arayan, insanlar ölmesin, zulme son verin diyenlere saldırılar düzenleniyor.

Bu kez gerekçe, aynı yerde Genç Parti'nin miting yapıyor olması ve Genç Parti yöneticilerinin can güvenlikleri olmadığı gerekçesiyle, Tayad'lıların parktan çıkarılmasını istemiş olmalarıydı.

Polisin çalışma yöntemini, riyakar İslamcı AKP'nin hak arayan herkesi susturmak her türlü yalana, hileye başvura-

Abidin isimli TAYAD'lıları döverek parktan çıkarmış, eşyalarına da el koymuştu.

Ankara'nın ortasında, AKP talimatıyla sergilenen bu eşkiyalık, TAYAD tarafından yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi ve yaşanan her türlü saldırı ve tacizden AKP iktidarı sorumlu tutuldu.

Yaşanan, tam bir acizlik örneği, faşist zihniyetin bir yansımasıdır. 109 insanı katlet, katletmeye devam et, buna dur demek için soğuk, kar, kış demeden, her türlü baskı, gözaltı, taciz, kaçırma, işkence yöntemlerine rağmen orada bulunanların sesini susturmak için de hile yap! AKP, zulme karşı direnenlere karşı, faşist yöntemlerle savaşılmaya devam ediyor.

Adana TAYAD'lılardan AKP'ye: 109 İnsanı Katlettiniz Daha Kaç Ölmele?

TAYAD'ın "Hapishanelerde 109 insan öldü duyduunuz mu?" kampanyası çerçevesinde kentin birçok yerinde afişler, pullar, kuşlamalar yaparak halka gerçekleri anlatan Adana TAYAD'lı Aileler, İnönü Parkı'nda düzenledikleri eylemle, Günay Öğrener'in katilinin AKP olduğunu dile getirdiler. "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü Duydunuz mu? Daha Kaç İnsan Ölecek?" pankartının açıldığı eylemde TAYAD adına konuşan Ömür Çalışır, AKP iktidarına seslendiklerini belirterek şöyle dedi:

"109 insanımızı katlettiniz. Daha kaç insanımızın ölmesi gerekiyor? Siz görmezden gelerseniz de, tarih bu katliamlarınızın hesabını bir bir soracaktır."

İHD ve ESP'nin de destek verdiği eylemde "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Sansüre ve Tecrite Son, Günay Öğrener Ölümsüzdür, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz" sloganları atıldı.

Grup Yorum Tutuklamaları, AKP Önünde Protesto Etti

Grup Yorum, Grup Özgürlük Türküsü, FOSEM, Tavır Dergisi ve İKM çalışanları, 11 Mart günü AKP İstanbul il binası önünde düzenledikleri eylemle, Grup Yorum elemanları İhsan Cibelik ve Muharrem Cengiz'in tutuklanmasını protesto ettiler. Açıklamayı okuyan Yorum üyesi İnan Altın, iki Grup Yorum elemanının, düzmece iddialarla, hukuk kuralları ayaklar altına

alınarak tutuklandığını belirterek, AKP iktidarının demokrasi söylemlerinin yalan olduğunu söyledi.

İhsan Cibelik'in,

iyileşemez durumda Wernicke Korsakoff hastası olduğu halde tutuklandığını hatırlatan Altın, bu karar politik bir karardır dedi. Adli Tıp raporunu AKP yöneticilerine ilettiklerini belirten Altın, AKP'lilerin, "konunun gündemlerinde olduğunu" söylemekle yetindiklerini dile getirdi.

Ayrıca, Adana Gençlik Derneği müzik grubu **Grup Nisan Güneşi** yaptığı basın toplantısı ile Grup Yorum üzerindeki baskıları kınadı. Grup üyesi Soner Tohumcu, Yorum'un baskılarla durdurulamayan bir kar makinası olduğunu belirterek, "Grup Yorum tarihi boyunca yaşadığı, hiç yabancı olmadığı bir baskı sürecinden geçiyor." dedi. Nisan Güneşi'nin, Yorum'un yarattığı geleneği sahiplendiğini dile getiren Tohumcu, "Grup Yorum üzerindeki baskıların kaldırılmasını, elemanlarının derhal serbest bırakılmasını istiyoruz." dedi. Açıklamada "Grup Yorum'a Özgürlük" pankartı açıldı.

AKP iktidarı katletmeye devam ediyor

İki ölüm orucu direnişçisi, Muharrem Karademir ve Günay Öğrener, 27 Şubat ve 4 Mart günlerinde şehit düştüler.

Tecritin kaldırılması için, düşünceleriyle birlikte yaşayabilmek için, 20 Ekim 2003'te, Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nde ölüm orucuna başlamışlardı. Her ikisi de, zorla müdahale ederek direnme haklarının ellerinden alınmak istenmesine karşı bedenlerini tutuşturdular.

Direnme haklarını alevler içinde haykırdılar.

Onları tutuşturan alevi yakan, bedenlerini açlığa yatırarak gün gün hücrelerini yok eden **AKP iktidarıdır.**

AKP iktidarı, "kendilerini yaktilar" diyerek kurtulamaz. Ecevit iktidarının bakanları da 19 Aralık katliamını "kendilerini yaktilar, birbirlerini kurşunladılar" diye açıklamıştı. Faşizmin katliamlarını gizlemek için baş vurduğu tüm yalanlar gerçeğin karşısında güçsüzdür. Çünkü haksızdırlar, zalimdirler.

AKP iktidarı, 109 insanın katledildiği zulmün bugünkü sahibidir. 109 insanın kanı AKP'nin elindedir.

Muharrem ve Günay'ın katili AKP iktidarıdır.

AKP katletmeyi sürdürürken, sistemin bütün güçlerini arkasına almış durumdadır. Başka konularda aralarında it dalaşı sürerken, devrimci tutsakların katledilmesinde hiçbir ayrılıkları olmadığı artık tartışmasız olarak ortadadır.

Genelkurmay'dan işbirlikçi tekellere, medyadan burjuva partilere kadar düzenin bütün güçleri desteğinde katleden bir iktidardır AKP. Sadece onlar değil elbette. En büyük destek Avrupa ve Amerikan emperyalizminden gelmektedir. Avrupa'nın eleştirmedeği, Amerika'nın emretmediği hiçbir şeyi yapmayan AKP iktidarı, onların onayı ve desteğiyle katlediyor. Emperyalistlerin onayı ve emriyle bu ülkenin insanlarını katleden bir iktidar, bu toprakların iktidarı değildir.

Faşizmin politikalarını uyguladıkça emperyalistlerden, tekellerden, MGK'dan takdir alan AKP'liler, 109 ölümü hangi inancın içine oturtu-

yorlar? İnadıkları hangi dindir, nasıl bir inanç sistemidir ki, insanların düşüncelerini değiştirmek için katlet, yak, itiraz edenleri sustur, katillerinin göğsüne "üstün hizmet madalyaları" tak, diyor? Bu zihniyetin hiçbir inancı, hiçbir dini olamaz. Onlar ancak tekellerin çıkarları için faşist politikaların uygulayıcısı olabilirler.

Ertosun'un Huzuru!

Ceza ve Tevkifevleri Eski Genel Müdürü Ali Suat Ertosun ve onun gibi eli kanlı bürokratlar, işkenceci polisler AKP'nin seçim meydanlarında haktan hukuktan söz ederek iktidar olmasından dolayı endişeliydiler. "Ne olacaklarının belli olmayacağını" hatta "katliam sanığı, işkenceci olarak sanık sandalyesine oturtulabileceklerini" dahi düşünüyorlardı. Haktan, hukuktan, adaletten söz eden bir iktidarın da yapması gereken

buydu. İlk iş, bu ülke tarihinin en büyük hapishaneler katliamının sorumlularını sanık sandalyesine oturtmak olmalıydı.

Katillerin "rahatlamaları" için çok süre geçmesine gerek kalmadı. Önceki hükümetin istisnasız tüm politikalarını eleştiren AKP iktidarının, Ecevit iktidarının takdir ettiği tek icraatının 19 Aralık katliamı olduğunu kendi dilleriyle ifade ettiler.

Ertosun madalyasını taktığı gün, "rahatlamışlığın" sarhoşluğu içinde, kendinden geçiyordu konuşurken.

Konuşmasını "**Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti, Ne Mutlu Türk'üm Diyene!**" diye bitirdi. AKP, katlettikçe yaşayan cumhuriyetin "Türk tipine" tam da uygundur. Susurluk devletinin böyle çok "Türk tipi" bürokrati, polisi, generali var. Elleri halkın kanı olan bu "Türk tipleri" şimdi AKP'nin hizmetinde, görevlerine devam ediyorlar.

Katliamcı devlet geleneği "**devlette devamlılık esastır**" denilerek savunuluyor. Devam ettiriyorlar katletmeyi. Bu "devlet politikasının" canını aldığı bu ülkenin insanların sayısı 109 oldu. AKP zulme son vermedikçe, tecriti kaldırmadıkça bu sayının daha da artacağı açıktır. Bugün, "**muhalefeti basturdum, zaten Avrupa da arkamda**" diye düşünerek, katlettiklerinin hesabını kimsenin sormayacağını, sansürle herkesten gizleyeceğini sanıyorsa, büyük bir yanılgı içindedir. Bu halk, bu ülkenin devrimcileri yaşayan hiçbir zulmü unutmazlar. AKP, kan denizinde boğulana kadar katletmeye devam edebilir!..

Katilleri

AKP'dir

Gazi Katliamını Unutmadık, Unutmayacağız

012 Mart 1995 yılında 17 insan yaşamını yitirmişti faşist namlularla. 'Halil Dede'den Sezgin Engin'e genç- yaşlı, kadın- erkek 17 insanın kanını akıtmıştı Susurluk devleti. Üç gün boyunca katliam kurşunlarıyla, bombalarla Gazi ve Ümraniye Mahallesi'nde halkın kanı aktı. 9 yıl geçti. 9 yıldır adalet arıyor Gazililer. Ama adaletin uygulanmayacağı, katillerin cezalandırılmayacağı artık netleşti. İşte bu yüzden 12 Mart günü Gazi halkı başta olmak üzere yaklaşık bin beş yüz kişi "Yaşasın Halkın Adaleti" sloganını haykırdı.

"Katil Devlet Yıkacağız Elbet"

Gazililer sabah saatlerinde Gazi Cemevi önünde toplanmaya başladılar. Alibeyköy Mezarlığı'ndaki Fevzi Tunç, Mümtaz Kaya, Reis Kopal'ın mezarları başında saygı duruşunda bulunuldu. "Katil Devlet Yıkacağız Elbet" sloganı atılarak devlete öfke yağdı.

Mezarlıktaki anmanın ardından, Gazi'de ilk katliamın yaşandığı yere karanfiller bırakıldı. Buradan "Gazi'nin Yolu Ayaklanma Yoludur, Gazi'nin Hesabını Soracağız, Gazi'de Düşenler Kavgamızda Yaşıyor, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" sloganları eşliğinde Gazi Cemevi'ne yüründü. Cemevi'nde verilen yemekten sonra kortejler halinde Gazi Mezarlığı'na yürüyüşe geçildi.

Yürüyüşün en önünde "Gazi Katilleri Af Edilmesin" pankartı ile Gazi Davası Aileleri yer alır-

1 Mayıs'ta Anma

1 Mayıs Mahallesi Halkı, Gazi Ayaklanması'nın dokuzuncu yıldönümünde, Gazi ve Ümraniye'de şehit düşenleri andı. 14 Mart günü 1 Mayıs Cemevi'nde, şehit düşenlerin anısına verilen yemeğin ardından mahallede yürüyüş yapıldı. 1000 kişinin katıldığı yürüyüşte, önde "Şehitlerimizi Unutmayacağız 1 Mayıs Halkı" imzalı

pankart, ardında "Gazi Katilleri Af Edilmesin Gazi Davası Anaları" yazılı pankart ve ayaklanmada düşen şehitlerin resimleriyle 30 Ağustos İlköğretim

ken, onların ardından "Gazi Katliamını Unuturmacamız Gazi Halk Meclisi" ve "Gazi Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız Haklar ve Özgürlükler Cephesi" pankartları taşınyordu. TAYAD'lı Aileler beyaz baş örtüleri ve kızıl bantlarıyla Gazi halkının yanındaydılar.

Kitle karakolun önüne geldiğinde atılan "Gazi Halkı Burada, Katiller Nerede?" sloganları, ayaklanma günü Ali Haydar Çakmak'ın gösterdiği adresi halkın unutmadığını, tam tersine 9 yıldır Ali Haydar'ın önderliğinin ne kadar yerinde ve doğru olduğunu gösteriyordu.

HÖC korteji 500 kişilik kortejiyle, "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Katil Devlet Hesap Verecek, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Umudun Adı DHKP-C, Ne İstiyoruz? Adalet Kim İçin? Halk İçin Yaşasın Halkın Adaleti" sloganlarını haykırırken, Gazi marşıyla coşku doruğa ulaştı.

"Bu Nasıl Hukuk Devleti ki..."

Mezarlıkta devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından Sezgin Engin'in kardeşi Ergin Engin bir konuşma yaptı. "Bu nasıl hukuk devletidir ki vatandaşlarını korumakla yükümlü görevliler Gazi sokaklarında oluk gibi kan akıtı-

Okulu'nun önüne kadar yüründü.

Yürüyüş sırasında "Katil Devlet Hesap Verecek, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, 1 Mayıs Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı. Yürüyüşün sonunda Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Başkanı Sadık Genç basın açıklamasını okudu.

Gazi ve 1 Mayıs'ta dökülen kanın, 12 Eylül cuntası sonrası halkı sindirme politikasının devamı olduğunu söyleyen Genç de; devletin, hukuk devleti ile hiçbir ilgisi olmadığını dile getirdi.

"Artık örgütsüz ve sessiz çoğunluk olmamalıyız! 1 Mayıs halkı çok bedel ödedi. Bunu unutmayacağız." sözleriyle biten açıklamanın ardından eylem sloganlarla sona erdi.

yor, katledilmiş yavrularımızın cansız bedenlerini yerlerde sürükleyerek, tekmeleyerek çöp bidonlarına atabiliyordu.” diyen Engin, sözlerini şöyle sürdürdü:

“Kendileri ateş açtıkları yetmiyormuş gibi, bu devletin polisi, saldırıda yaralananları hastahaneye götürmek isteyen insanları gözaltına alarak yaralıların hastahaneye ulaştırılmalarına engel oldu. Birçok yaralı kan kaybından yaşamını

yitirdi. Hani biz de cumhuriyetin temel taşıydık? Devlet, hukuk devleti olsaydı, suçluyu cezalandırırdı, ne Maraş ne Çorum ne de Gazi’ler yaşanmazdı”.

Bu arada Nurtepe esnafı da 12 Mart günü, bir saat kepenk kapatarak katliamı protesto etti.

Gazi Şehitleri, Tüm Halkın Şehitleridir

Gazi katliamının yıldönümünde çeşitli kentlerde de anmalar düzenlendi.

Adana: TAYAD’lılar 12 Mart’ta Gazi şehitlerini İnönü Parkı’nda yaptıkları eylemle andılar. “Gazi katliamından, 19-22 Aralık Hapishaneler Katliamına Hiçbirini Unutmadık Unutturmayacağız” pankartı açan TAYAD’lılar adına açıklama yapan Erhan Bingöl, Gazi’nin, ezilen halkın, emekçilerin, ekmeğini tırnağı ile koparıp alan, zulmün karşısında duran gecekondu-ların mahallesi olduğunu belirterek, “bu nedenle saldırdılar Gazi’ye.” dedi. Gazi’nin ilk olmadığı gibi son da olmadığını belirten Bingöl açıklamaya şu sözlerle devam etti:

“19-22 Aralık’ta yine iş başındaydı katliamcılar. 28 devrimci tutsaktı bu defa katledilen, ama tıpkı Gazi’de olduğu gibi burada da büyük bir direnişle karşılaştılar. Bugün katliamcılar ellerini kollarını sallayarak gezmektedirler. Hatta katliamcılar ödüllendirilmektedir.” Açıklamanın ardından eylem, “Katil Devlet Hesap Verecek, Yaşasın Halk Direnişimiz” sloganlarıyla tamamlandı.

Ayrıca Alevi Bektaşî Birlikleri ve İHD tarafından da İnönü Parkı’nda yapılan açıklamayla katliam lanetlendi.

*

Bursa: Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Partizan, ESP, SODAP’ın düzenlediği ortak eylemle şehitlerini andılar. A.V.P Tiyatrosu önünde yapılan eylemde, “Gazi Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız” pankartı açıldı. “Faşizme karşı Omuz Omuza, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Tecriti Kaldırın Ölümle Durdurun” sloganlarının atıldığı eylemde, 12 Mart’ın tarihi Gazi katliamı olarak geçtiği dile getirildi. Hapishaneler katliamından, infazlara çeşitli örneklerle, halkın yine katledilmeye devam edildiği belirtilen açıklamada, “Tarihin hiçbir döneminde katliamcılar kazanamadı, kazanamayacak” sözleriyle sona erdi.

*

Antalya: Antalya Temel Haklar, 15 Mart günü dernek binasında Gazi şehitleri için bir anma düzenledi. Saygı duruşuyla başlayan anma, katliamın anlatılması, Gazi’den bugüne sürecin değerlendirilmesi, film gösterimi, şiir dinletisi ve Grup Sesleniş’in marşları ve türkülerle tamamlandı.

*

Mersin: Haklar ve Özgürlükler Cephesi Taşbina önünde yaptığı eylemle katliamı lanetledi, direnen halkın şehitlerini andı. Polisin yığınak yaptığı eylemde, Haklar ve Özgürlükler Cephesi imzalı “Gazi Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız” pankartı ve dövizler açıldı. Sevtap Türkmen yaptığı açıklamada, katliamların devam ettiğini belirterek 19 Aralık katliamını, Armutlu katliamını hatırlattı. “Halka karşı yapılan katliamları unutmuyacağız. Unutmamak direnmektir. Unutmamak mücadele etmektir. Gazi katliamını unutmayacak, unutturmayacağız” sözleriyle sona eren açıklamanın ardından “Gazi Şehitleri Ölüm-süzdür” sloganları atıldı.

*

Ankara: 12 Mart günü Ankara İdilcan Kültür Merkezi’nde saat 17:00 da gazi şehitleri için anma gecesi düzenlendi. İdilcan Müzik Topluluğu’nun verdiği dinletiden sonra Şirintepe Mahallesi’nde meşaleli yürüyüş yapılarak Gazi direnişi selamlandı. Yürüyüşte “Gazi Şehitleri Ölümsüzdür” “Halkız Haklıyız Kazanacağız” sloganları atıldı.

Aynı gün Ankara Yüksel Caddesi’nde de 1995’te katledilen Gazi şehitleri anılarak direniş selamlandı. Temel Haklar adına yapılan açıklamada 12 Mart günü Gazi Mahallesi’nde Susurluk çeteleri bir katliam yaptı. Halk bu katliam karşı direndi....Türkiye’de devletin hala katliamlar yaptığına değinilen açıklamada F tipi hapishanelerde devrimcilerin tecritle katledilmeye devam edildiği söylendi. Anmada “Gazi Şehitleri Ölümsüzdür”, “Yaşasın Gazi Direnişimiz” sloganları atıldı.

*

İzmir: İzmir Gençlik Derneği binasında yapılan anmayla 12 Mart Gazi katliamı kınandı. “Gaziye Unutmadık, Unutturmayacağız” pankartının asıldığı anmada Gazi şehitlerinin resimleri ve hayatlarından küçük bir bölüm yazılarak duvarlara asıldı. Şehitler için yapılan saygı duruşundan sonra okunan metnin ardından anma sona erdi.

Bir adım daha atın; yakın muhalif gazeteleri! Size yakışan budur.

Bir gün elinize şöyle bir davetiye geçebilir:

"10 Mayıs 1933, Çarşamba günü, gece saat 11:30'da mitinge çağrılırsınız.

Bu kartla Königsplatz'da ayrılmış bölgeye giriş hakkına sahip olmaktadır.

Saat 11:00'den sonra Münih üniversite öğrencilerinin meşale geçidi yapılacaktır.

1. Karma bandolardan marşlar.

2. Tören 'Burschen heraus' (Delikanlılar çıkın ortaya) şarkısıyla saat 11:30'da başlatılacak.

3. Halk arasında bölücülük yapan kitapların ve dergilerin yakılması.

4. Hep birlikte şu şarkıların söylenmesi:

'Deutschland Deutschland über alles' (Almanya Almanya her şeyin üzerinde)..."

Böyle bir davetiye 1933 Almanyası'nda dağıtılmıştı. Sözler, söylenecek marşlar ve kitapların, gazetelerin yakılacağı meydanın adı farklı olsa da, böyle bir davetiye Türkiye'de de alabilirsiniz. AKP yönetimi, şu kısa sürede gösterdi ki, muhalif düşüncelere, eleştiriye karşı Naziler'den daha tahammüllü değildir.

İşte son örnek: Devlet Bakanı Kürşat Tüzmen, Kilis-Gaziantep "duble yol" temel atma töreninde, kendisiyle ilgili yayınlanan bir habere

farkı yoktur. AKP zihniyeti, elinden gelse, ortamı uygun görse, tüm muhalif yayınlar için bir meydan ateşi yakmakta tereddüt etmez.

İktidara gelir gelmez, F tiplerinde Nazi toplama kampları politikasını sürdürmekte hiç yabancılık çekmeyen, sansürü tam bir Nazi katılığıyla uygulayan, meydanlardan yükselen en küçük bir hak özgürlük istemine tahammül edemeyen, seçim meydanlarında bile en sıradan şikayetleri dinlemeyen AKP zihniyeti, faşist bir zihniyettir.

Kürşat Tüzmen, gazete yırtmasıyla ilgili, şu sıralar en büyük yağcıları ve destekçileri olan burjuva medyaya hoş görünmek için sade suya tirit bir özür açıklaması yaptı ama, zihniyet bir kez açığa çıkmıştır.

Çeşitli gazetecilik meslek kuruluşları, Kürşat Tüzmen'in faşist tavrını protesto eden açıklamalar yaptılar. Burjuva basında kimi köşe yazarları eleştirdiler. Fakat asıl görülmesi gereken, AKP'ye bu cüreti verenin, "muhalifetsiz bir ülke olabileceği"ni düşündürtenin, bizzat burjuva medya olduğudur. Yüzbinlerin meydana çıktığı eylemleri, 109 ölümü, meydanlardaki terörü yazmayanlar, Kürşat Tüzmen'in yaptığını meşru görüyorlar demektir.

RTÜK'te "Yayın ilkeleri" değil "Polis istekleri" geçerli!

Radio ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK), Kızılay'da feda eylemi hazırlığı sırasında şehit düşen Şengül Akkurt'a "Allah'tan rahmet dileyen" Güneş TV'ye 30 gün yayın durdurma cezası verdi.

Güneş TV, 22 Mayıs 2003'teki haberinde, "yasadışı örgüt üyesi" Şengül Akkurt'un cenazesinin Malatya'ya getirildiğini belirtmiş ve haberin ardından da sunucu "Şengül Akkurt'a Allah'tan rahmet, yakınlarına ise başsağlığı diliyo-

ruz" demişti.

Vay sen misin "teröriste" rahmet dileyen! Öyle ya, onlar AKP'den aldıkları fetvayla, artık "Allah'ın rahmetinin kimin üstüne" olacağını bile belirliyorlar. Tayyip, İslamda neyin olup neyin olmadığı üzerine hergün fetvalar vermiyor mu?

Üstelik AKP'nin polisi de devrede; asın, kesin diyor.

RTÜK incelemesine göre, "haberde yayın ilkelerine aykırılık bulunmamaktadır".

RTÜK uzmanları haberde "terörün teşvik edilmediği" raporunu veriyor. Ama RTÜK tüm bunlara değil, **Malatya Emniyet Müdürlüğü'nün** isteğine uyarak Güneş TV'nin "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne aykırı yayın yaptığına" hükmediyor ve Güneş TV, 30 gün susturuluyor.

Bakın çarpıklıklara; çoğunluğu Müslüman bir ülkede rahmet dilemek suç!

RTÜK, yayın ilkelerine, hukuka göre değil, polis talimatlarına göre karar veriyor.

Müslüman, muhafazakar, demokrat! AKP hükümeti tüm bunlara onay veriyor.

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

Fahişeyi işkence aracı yapan ahlak!

Dünyanın en vahşi ve en aşağılık işkence yöntemlerini uygulayan her

"Kampa getirilen fahişeler, tutuklular önünde çırılçıplak soyunduruluyorlardı. Daha önce topluluk içinde hiç örtüsüz kadın görmemiş olan tutuklulara, kampa getirilen fahişelerin çırılçıplak soyunmaları izlettirilirdi. Amerikalı olduğunu söyleyen bir fahişe, beni aşağılamak için yüzüme ve diğer tutukluların yüzlerine adet kanını attı..."

"Guantanamo'daki bütün mesele, tutukluların psikolojik olarak ele geçirilmesiydi. Dayak da yedik, ama yapılan psikolojik işkencelerin yanında bir hiçti. Zira dayanın izleri birkaç günde kayboluyordu ama gördüğümüz psikolojik işkencenin izlerini silmemiz imkansız... Bize sürekli, 'burada hiçbir hakka sahip değilsiniz' deniliyordu. 'Hayvan haklarına sahip olmaya razı olur hale geldik'..."

Geçtiğimiz günlerde ABD'nin Guantanamo esir kampından serbest bırakılan İngiliz tutuklular Cemal El Haris ve Tarık Dergoul anlatıyor bunları. Anlatıyor ve "diktatörlükleri yıkmak, özgürlük ve insan hakları götürmek" demagojisiyle dünyayı yakıp yıkan bir emperyalistin ahlaksızlığını tüm dünyaya gösteriyor.

"İşkencecileri küreselleşme yakalar" diye ABD-AB propagandası yapan aydın müsvetelerinin yüzüne atılmış bir şamardır bu gerçekler.

zihniyetleri de
ahlakları da
bir!

zaman önce emperyalistler olmuştur. Yeni-sömür-gelerdeki uşakları sadece onların izleyicisidir.

Cinselliği insanları sömürmek için, uyuşturmak için kullandılar, ama cinsellikten yararlanacakları yeni alanlar keşfediyorlar sürekli; şimdi de bir işkence aracı haline dönüştürüyorlar. İnsan onuruyla, kişiliğiyle oynuyor, inançlarla alay ediyorlar.

"Kadının kullanılmasına" karşı çıktığı iddiasındaki AKP'nin **Sanayi Bakanı Ali Coşkun**, ABD'ye de aynı suçlamayı yöneltecek mi? Müslümanların inançlarıyla işte böylesine pervasızca alay ediyorlar, ama alay eden de ABD. Yani, onların önünde boyun eğdiği, Büyük Ortadoğu Projesi'nde ortak oldukları efendileri.

Böyle bir ahlakın düşkünlüğüne, alçaklığına, bayağılığına ilişkin ne söylene azdır. Meselenin özünü, Guantanamo tecrübesini yaşayan tutuklular dile getiriyor: "mesele tutukluların psikolojik olarak ele geçirilmesiydi."

Guantanamo'dan F tiplerine kadar hepsinde amaç aynı: İnançları zayıflatılmış, düşüncelerinden uzaklaştırılmış insanlıklar yaratmak! Bunun içinse her yol, her yöntem mübahdır onların kitabında.

İşkencecilerin ahlaksızlığı, sapıklığı belgelendi

ODTÜ Sosyoloji Bölümü tarafından Ankara polisi içinde yapılan bir araştırmanın sonuçları, kadın polislerin "meslek içi ayrımcılık ve meslektaşlarının cinsel tacizleriyle karşı karşıya olduklarını" ortaya koydu.

ODTÜ Sosyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan ve Araştırma Görevlisi Murat Cem Demir tarafından yapılan araştırmada şu olgular tespit edilmiş:

- Tacize uğrayan ya da tanık olanların yüzde 78'i şikâyetle bulunmuyor.
- Kadın polisler daha çok karşılıksız sözlere, bakiş ve davranışlara, sözlü-bedensel şakalara ve erkeklerin ulu orta argo konuşmalarına maruz kalıyor.
- Arkadaşının tacize uğradığını söyleyenlerin

oranı, kendisinin tacize uğradığını açıklayanlara oranla daha fazla. Hatta cinsel tacize uğrayan ve tanık olanların yüzde 78'i şikâyetle bulunmuyor. Bunun nedeni ise şikâyet edince çözüm sağlanamayacağı, kanıtlamayacakları ve yalnız kalabilecekleri düşüncesi.

İşte size işkencecilerden, infazcılardan oluşmuş, kontrgerilla şeflerinin yönetimindeki bir güruhun portresi. Şaşılacak bir şey yok. Ters bir sonuç çıksaydı belki şaşılırdı. Poliste tacizcilik, tecavüzcülük o kadar yerleşmiş ki, kendi kadın meslektaşları bile bu saldırılardan kurtulamıyor...

İşkenceciler, infazcılar, halk düşmanlarının en pespaye, en tortulaşmış kesimlerinden biridir. Gözaltına aldıkları insanlara, genç-yaşlı, kadın erkek demeden dayak atan, cinsel taciz ve tecavüzde bulunan, elektrik veren, vücudunda sigara söndüren, ağızlarından ahlaklı tek bir söz çıkmayan bir güruhta ahlaki, toplumsal değerler olması mümkün değildir.

Sayı 103

23

21 Mart
2004

Bir kontranın itirafları ve ortalarda görünmeyen savcılar, hakimler!

"Vedat Aydın'ın olayında keşifte yer aldım; Ersever ekibi öldürdü..."

Daha sonra tabi olay meydana çıkınca ortaklık karıştı; büyük yürüyüşler, cenaze törenleri yapıldı. Biz o esnada JİTEM'de oturuyorduk. Daha sonra cenazeye gelen halka ateş etme emrini de o zamanki **Diğarbakır Alay Komutanı** olan, yani 'Yedi Bela' lakaplı İsmet Yediıldız'ın verdiğini öğrenmiş oldum.

Şimdi bu olayda Vedat Aydın'ı evden alırken gören Şükran Aydın'ın çizdiği robot resimler vardı. O robot resimler Ali Ozansoy, Fethi Çetin ve **Aytekin Özen Binbaşı**'ya bayağı uyuyor."

... Necati Aydın, Ramazan Keskin ve Mehmet Aydın... JİTEM'de birkaç gün işkenceyle sorgulandı...

Birgün JİTEM'in sivil arabalarıyla yola çıktık... Bir köprü yakınında, ana yoldan ayrılarak bir tarlanın içerisine vardık. Orada bu kişiler, Abdülkerim Kırca tarafından kafalarına kurşun sıkılarak infaz edildi. Bu olayda Şehmuz kod adlı **Üzman Çavuş Uğur Yüksel, Üzman Çavuş Abdulkadir Uğur, ben, Kemal Emlük, Astsubay Nuri Ateş, Diğarbakır İstihbarat Tim Komutanı Yüzbaşı Tunay Yanardağ ve Abdulkadir Kırca**

vardı."

Buna benzer onlarca isim, onlarca infazın itirafı yayınlandı Ülkede Özgür Gündem Gazetesi'nde. Abdülkadir Aygan isimli JİTEM elemanı anlatıyor; ben yaptım diyor. Yanımda şunlar şunlar vardı diyor. Şu şu binbaşının, teğmenin, astsubayın emri altındaydık diyor. Yer veriyor, isim veriyor, tarih veriyor...

JİTEM kurucusu Cem Ersever'in ekibinden bir katil o. O zamanın Asayiş Jandarma Koloru Komutanı **Korgeneral Hikmet Köksal**'in "Sen ve Adem Yakın evladımsınız" dediği bir kontrgerilla elemanı.

Kimse anlatılanları görmezden gelemez.

Normal bir devlet, en azından doğrudur veya yalandır der. AKP hükümeti demiyor. Hepsi kendi hiyerarşisi altında olan isimlere ilişkin iddialar karşısında Genelkurmay susuyor.

Demokrasicilik oyununun olduğu bir ülkede bile, normal olan, savcılarının bunlarla ilgili soruşturma açmasıdır.

Faşizm bile, böylesine bir iddia karşısında, en azından bu iddiaların üstünü örtmek için göstermelik de olsa bir soruşturma açıp, "söylenenlerin gerçeğe ilgisi olmadığı görülmüştür" ra-

KATİLLER VE EMİR VEREN KATLIAMCILAR HEMEN YARGILANMALIDIR!

... İtirafçı Abdülkadir Aygan... Açık olarak yaptığı katliamları anlatmaktadır. İtirafında bulunmaktadır. Savcılar, hakimler sessizdir, köşe yazarları, medya sessizdir. Herkes bu itirafları görmezden gelmeyi yeğlemektedir. İtiraf görmezden gelinerek 'AB', 'Demokratikleşme' masalları anlatılmaya devam edilmektedir. Açıkça katilleri yargılamayan, baştan sona organize suç çetelerinden oluşan bir sistemin demokratikleşmesinden söz edilebilir mi? Bu itiraflar karşısında Barolar da sessiz kalmayı yeğlemektedir. Bu nasıl hukuk savunuculuğudur?.. Koca koca sendikalar, kitle örgütleri neden sessiz kalmaktadır?

... Kimse susmamalıdır. Herkesin bu pisliğin üzerine gitmesi, suçluların yargılanması için mücadeleye etmesi gerekmektedir. Bu ülkede, bir itiraf-

çının ifadelerine dayanarak, delil kanıt aranmadan insanlar tutuklanmaktadır. Böyle bir ülkede açıkça işlenen suçların üzeri örtülmeye çalışılmaktadır. **Şimdi susma değil konuşma zamanıdır.** Şimdi itiraf edilen suçların yargılanmasını isteme zamanıdır.

BAŞTA İTİRAFÇI ABDÜLKADİR AYGAN'IN BULUNDUĞU VE TEK TEK İSİMLERİNİ DEŞİFRE ETTİĞİ TÜM KATLIAMCILAR, ONLARA EMİR VEREN TÜM SUSURLUK DEVLETİ YETKİLİLERİ YARGILANMALIDIR.

GÜNÜMÜZDE DE KONTRGERİLLA VE JİTEM'İN KATLIAMLARINA DEVAM ETTİĞİ BİR KEZ AÇIĞA ÇIKMIŞTIR. BU NEDENLE BU HALK DÜŞMANI KURUMLAR DAĞITILMALIDIR.

15 Mart 2004

**TEMEL HAKLAR
VE ÖZGÜRLÜKLER
DERNEĞİ**

porları hazırlar. Çünkü faşizmin bile kendine göre bir hukuku vardır.

Bugünkü Türkiye tablosu, hukukun “h”sinin bile kaale alınmadığı bir tablodur.

Yargı yok olmuştur, ortadan kaybolmuştur bu itiraflar karşısında. Bir tek savcı çıkmamaktadır bunları soruşturacak. Sanki tüm savcılar, okuma, görme, duyma özürü hale gelmiştir... Neden böyle olduğunun cevabı da var elbette.

Yargıtay Başkanı Özkaya: Yargı bağımsız değil

Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya, bir panelde yaptığı konuşmada, yargının durumunu şu sözlerle özetledi: *“Türkiye’de yargı bağımsız değildir, yarı bağımsız yargıya da ‘bağımsız’ denemez... Bir şey ya çürüktür ya sağlamdır, yarı çürük olmaz. Yarım adalet olmayacağı gibi yarı bağımsız yargı da olmaz.”*

Özkaya, konuşmasının devamında *“İdari organın, yargıyı abluka altına almak, yargıyı kullanmak için her türlü hamleyi yaptığını... Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun başkanlığın hakimiyeti altında olduğunu, bağımsız bir bütçesinin bulunmadığını”* belirtti.

Bu “bürokratik” görünümlü tespitlerin özü şudur; ülkemizdeki yargı, hukukun savunucusu, adaletin uygulayıcısı değil, sömürü ve zulüm politikaların yürütücüsüdür.

O devlete karşı halkın hakkını, hukukunu korumaz; onun tek işlevi, halka karşı devletin bekasını sağlamaktır.

Bunun içindir ki, işkenceler, infazlar, kayıplar, kontrgerilla, Susurluk, JİTEM gibi konularda yargı yoktur. Savcılar, hakimler kör, sağır ve dilsizdir. Onlar kara kaplı ceza kitaplarını ancak karşılarına vatanseverler, devrimciler getirildiğinde açarlar.

Barolar’ın somuttan kopuk “Hukuk Devleti” Kampanyası!

İstanbul Barosu’nun öncülüğünde 35 ilin barosu tarafından **“Hukuk Devleti ve Yargı Reformu”** adlı bir kampanya başlatıldı. Yargıtay Başkanı’nın yukarıda aktarılan konuşması da bu kampanya kapsamındaki bir panelde yapılmıştı.

Barolar, *“yargı bağımsızlığı, yargıç güvencesi, adli kolluk, usul yasalarının düzenlenmesi”* gibi taleplerle esas olarak mevcut devletin bir “hukuk devleti” olmadığını belirterek hukuku savunuyorlar. İstekleri haklı, meşru ve demokratik bir içeriğe sahiptir. Ne var ki, bugün ülkemizde eğer hukuk mücadelesi verilecekse, bunu

‘Deşifre olmamış’ Aygınlardan katledilen İmam Boztaş Toprağa Verildi

8 Mart’ta evinin kapısında “kar maskeli” iki kişi tarafından katledilen ve katilleri “faili meçhul” bırakılan İmam Boztaş Dersim’in Xogex (Alanyazı) köyünde, yaklaşık bin kişinin katıldığı törenle toprağa verildi.

Cenaze törenine Dersim’deki tüm devrimci, ilerici kesimler katılırken, TAYAD’lı Aileler’de oluşturdukları kortejde anaların öfkesini dile getirdiler.

Törende, MKP bayrağına sarılı İmam Boztaş’ın tabutu önünde saygı nöbeti tutulurken, “Katil Devlet Hesap Verecek” sloganlarıyla katilinin meçhul değil, belli olduğu vurgulandı. Bu slogan aynı zamanda Dersim halkının, devlet tarafından yürütülen “örgüt içi çatışma” haberlerine tepkisini de ortaya koyuyordu.

Avukat Hüseyin Aygün, Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz ve Bağımsız Belediye Başkan Adayı Haydar Beltan’ın yaptıkları konuşmalarla artan kontrgerilla cinayetlerine dikkat çektikleri törende, İmam Boztaş’ın ailesinde cesur davranışlarıyla kitleye mücadele azmi verdi.

akademik istekler düzeyinden çıkarmanın hem koşulları, hem gereği vardır.

İşte Abdülkadir Aygün’ün itirafları. İşte polis komplotları. İşte beraatle ya da zaman aşımıyla sonuçlandırılan işkence, infaz davaları. Hukuk her gün ayaklar altına alınıyor. Kontrgerilla cinayetleri, kayıplar, faili meçhuller yargılansın diye, işkenceciler cezalandırılsın talebiyle ortaya çıkabiliyor musunuz? Süren davalara barolar niye müdahil olmaz? Hukuku yok eden faşist bi devletin icazetinde kalmak esas olursa, orada hukuk mücadelesi verilemez. “Hukuk devleti” olmak, hayatın içinde bunların mücadelesini vermekten geçecektir.

Bu ülke böyle yönetiliyor

bölüm 1

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın (KKK) hazırladığı ve Genelkurmay Başkanlığı tarafından da üstlenilen **fişleme genelgesi**, bu ülkenin onyıllardır nasıl yönetildiğinin bir yansımasıdır. Türkiye gerçeğini bilenler için, herkesin fişleme listesine dahil edilmesi şaşırtıcı değildir. Bu, oligarşik devletin halka bakışının bir tezahürüdür. Halk düşmandır oligarşik devlet için. Bastırılması, sindirilmesi, hak arama yollarının yok edilmesi, örgütlenmesinin her yolla engellenmesi gerekendir. Oligarşi, bu ülkeyi ancak böyle yönetebileceğini düşünmektedir. Bağımlılığın alabildiğine derinleştirildiği, halkın açlığa ve yoksulluğa mahkum edildiği, bir avuç işbirlikçi tekelin ve onların çanak yalayıcılarının sefa sürdüğü bir ülkeyi başka türlü yönetmeleri de mümkün değildir.

Suskun, sinmiş, örgütlenmekten, hak aramaktan korkan bir halk yaratmanın, halkın mücadelesini kanla bastırmanın yolu olarak gördükleri her yönetime başvurdular bugüne kadar. Katliamcılara "devlet üstün hizmet madalyası" takacak kadar, bu yöntemler "devlet politikası" haline gelmiştir bu ülkede.

Oligarşi bu ülkeyi onyıllardır katliamlar, infazlar, provokasyonlar, fişlemeler, kaybetmeler, işkencelerle, Susurluk'la yönetiyor. Görünürde parlamentonun, seçimlerin, yazılı bir hukukun, yasaların olması yönetim tarzını değiştirmiyor.

Bu yazı dizimizin kapsamında, temel politikalar etrafından ülkemizin nasıl yönetildiğini ele alacağız. Görülecektir ki, gayri meşru, halka karşı savaşan, bu savaşta bütün kontrgerilla yöntemlerine başvuran bir devletle karşı karşıyayız.

Hukuk, sadece egemen olan sınıfın koyduğu yasaları ifade etmez, aynı zamanda "hak" kavramının da çoğuludur. Halkın hakları varsa hukuktan söz edilebilir. Hakların baskıyla, yasaklarla yokedildiği, oligarşinin kendi yasalarına uymadığı bir ülkemiz. Ancak buna rağmen ısrarlı bir şekilde "Hukuk devleti" olduğumuz, yasalarla yönetildiğimiz söylenip durulur. Bu demagojinin bu kadar sık kullanılması bile, bir gerçeğin üzerine örtme çabasıdır. O gerçek, hukuksuzluğun, yasadışılığın sistemin karakteri olmasıdır.

Kimi zaman düzen içinden, hatta hükümetlerden, "hukuk devleti olmadığımıza" ilişkin eleştiriler yapılır. Fakat bu eleştiriler özünde, "hukuk devleti olduğumuz, ama bir takım eksikliklerin, keyfiliklerin bulunduğu" üzerine şekillenir. Çünkü yazılı yasalar vardır, yasalarda "yargının bağımsızlığı"ndan söz edilmektedir, öyleyse Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir.

Elbette gerçek bu değildir.

Oligarşik devlet, bırakın halkın "hak"larını tanımasını, kendisi kendi yasalarına dahi uymayan, uygulamayan, ülkeyi gayri meşru yöntemlerle, hukuksuzlukla yöneten bir devlettir. "*Devletin menfaatleri, Türkiye'nin çıkarları*" demagogileri arkasında her türlü hukuksuzluk meşrulaştırılmıştır.

Kayıplar, infazlar, katliamlar, işkenceler yazmaz anayasa, ama yapılır. TCK, "işkencecileri, infazcılarını koruyun" demez, ama korunur. Yasalarda "işkence yasaklanır", hatta "işkencenin önlenmesi için" her üç-beş ayda bir genelgeler yaygınlırlar, ama işkence devlet politikası olarak uygulanmaya devam eder...

Cumhurbaşkanı düzeyinde devlet yöneticilerinin "*Anayasayı bir defa delmekle bir şey olmaz*" dediği bir ülkedir Türkiye. Ve bu anlayış sadece Özal'ın anlayışı ya da "pervasızlığı" değildir. Örneğin, onyıllarca bu ülkeyi Başbakan ve Cumhurbaşkanı düzeyinde yöneten Demirel'in, Susurluk'un kayıp silahları konusundaki şu sözleri yönetim tarzını açıkça ortaya koymaktadır:

"*Devlet halin icabına göre hareket eder. Her zaman rutini takip etmek mecburiyetinde değildir. Yüksek menfaatler icap ettirdiği zaman devlet rutinin dışına çıkabilir.*"

"Rutin dışına çıkmak" yasadışıdır. Ve pratikte ifadesini kayıplarda, katliamlarda, infazlarda, işkencelerde, mafyacılıkta, Susurluk'ta, provokasyonlarda, komplolarda bulur. Örneğin, oligarşik düzenin muhaliflerine baskı gerekçesi yapacağı ya da faşist bir yasayı çıkarmaya gerekçe olarak kullanacağı bir olay yoksa, gerekirse bunu da kendisi yaratır.

Ve "rutin dışılık", bütün hükümetler döneminde değişmeyen kuraldır. Burjuva anlamda dahi demokrasiden söz edilemeyen ülkemizde, hukuksuzluk hukukun, "rutin dışı işler" yasaların yerini almıştır.

Hukuk, sadece halkın mücadelesinin bastırılması söz konusu olduğunda gündeme getirilir. DGM'ler, faşist yasalar bunun için devreye sokulur. Oligarşinin kendi hukuku-

nu hiçe saymasının da temel hedefi budur.

MGK Genel Sekreterliği yönetmeliği, KKK fişlemesi, Susurluk, kitle katliamları, katliamcılarının “elinin soğutulmaması”, Genelkurmay başkanlarının Susurlukcular’ın deşifre olmasına açıkça karşı çıkması ve daha sayılabilecek binlerce hukuksuzluk örneğinin hedefi halkın mücadelesi ve örgütlenmesidir. Ve bu mekanizma bütün hazıyla işlemeye devam etmektedir.

Tek başına, ülkeyi asıl yönetenin MGK oluşu, halka açıklanmayan “gizli” ibareli “Milli Güvenlik Siyaset Belgesi”nin bütün yasaların üzerinde ülkeyi yöneten gerçek Anayasa olması bile, düzenin hukukla, yasalarla yönetilmediğini, seçimlerin, parlamentoların üzerinde bir mekanizmanın varlığını anlatır. Bu konuda Çiller ve Mesut Yılmaz arasında geçen şu diyalog yasaların, Anayasalar’ın, hukukun, partilerin, hükümetlerin ne işe yarayıp yaramadığına da ışık tutacaktır.

Çiller: Sayın Yılmaz... İç politika ve dış politikanın MGK ile ne ilgisi var? Burada alacağım bazı mesajları MGK’ya götürmek doğru değildir.

Yılmaz: MGK’ya bir defa katıldınız. Orada milli güvenlik stratejileri var. Her şey konuşulur. Önce orada tartışılır. Milli Güvenlik Belgeleri’nde bazı konular açığa çıkmadan meseleleri uygulamaya koyamazsınız.” (12 Temmuz 1993’te yapılan görüşme, Aktaran M. Yetkin Radikal)

Peki bugün, MGK yasası değişikliği bu durumu değiştirdi mi? Hayır. “AB’ye uyum” oyunu gereği yapılan değişikliklerin pratikte hiçbir anlamı yoktur. Yöneten yine MGK’dır, kararlar yine orada alınır. Önceki hükümlere göre AKP’nin tek parti iktidarının kimi farklılıkları olsa da, temel “devlet politikalarında” değişen bir şey yoktur. Ki, asıl belirleyici olanda bu politikalar.

Buraya kadar en genel hatlarıyla, düzenin hukuk temelinden yoksun, gayri meşru yöntem ve uygulamalarla işlediğini ele aldık. Şimdi bu hukuksuzluğun nasıl tezahür ettiğine bakalım.

Halkı Fişleyerek Yönetiyorlar

“Fişleme”nin mantığı, “düşman görme”ye ve düşman gördüğü kesimlere karşı “tedbir alma”ya dayanır. KKK Genelgesi, fişlemenin ayyuka çıktığı bir örnek olmuş, “düşman”ın bütün halk olduğu çarpıcı bir şekilde tescillenmiştir.

Bu devlet onyıllardır tüm halkı düşman görek, fişleyerek yönetiyor. Bu görevi TSK’dan MİT’e, polise kadar bütün kurumları yerine getiriyor. Bu örnekte, ordu olması durumun vehametini daha çarpıcı gözler önüne sermektedir. Bunlar, “vatani korumakla görevli olan” ordu. Üzerinde yaşayan tüm halkı düşman görenler, o vatani korur mu? Nitekim, korumaktan öte, emperya-

listler adına ülkeyi yönetiyorlar.

Fişleme iki biçimde gündeme gelmektedir. Birincisi, oligarşi içi çeşitli kesimlerin arasındaki çatışmada birbirlerine karşı kullanılan bir silah olarak. İktidar gücü hangi kesimin elindeyse, istihbarat örgütlerine kim hükmediyorsa, o rakiplerini safdışı bırakmak, şantajlarına malzeme yapmak için bu yöneme başvurmuştur.

İkincisi ve asıl olanı ise, halkın, halkın öncü güçlerinin, devrimcilerin fişlenmesidir.

KKK genelgesini yansıtan basın, genelgenin “neredeyse tamamının” muhalif güçleri hedef almasına rağmen, sadece üç maddeye dikkat çekmiştir. Burjuva basın, “tamam solu, muhalifleri fişlemene bir şey demiyoruz, ama bu AB’ciler, ABD’ciler, zengin çocukları... ne demek oluyor” diye Genelkurmay’a yüklenmiştir.

Biri tüm muhalifleri fişliyor, ötekisi “demokratlık” adına bunu “rutin işlerden” görüp eleştirmiyor; Sistemin ordusu, sistemin medyasının halka, sola bakışı arasında özde fark yoktur.

İlericilerin, devrimcilerin fişlenmesi oligarşinin “güvenlik kurumlarının” hiçbir yasaya dayanmadan, hiçbir mahkemeden izin almadan yaptıkları işlerin başında gelir. Üstelik fişlemekle kalmayıp takiplere, tacizlere, komplolu tutuklamalara, işkencelere, infazlara, katliamlara maruz kalan halk güçleri, devrimcilerdir. Onların fişlenmesi olağandır. Bu nedenle kimse MİT’e, TSK’ya, Polise, “yasadışı bir uygulama olduğu” eleştirisi yapma gereği dahi duymamaktadır. Halbuki, demokrasinin ölçüsü, muhalif olanın mağduriyetinin karşısında olmalıdır. Ve sol, her dönem fişlemelerin hedefidir.

12 Mart’ın kitlesel fişlemeleri ve bunlara dayanarak gerçekleştirilen tevkifatların üzerinden on yıl geçtikten sonra, 12 Eylül dönemi en kitlesel fişlemelerin yaşandığı süreç olmuştur.

Cunta döneminde; **1 milyon 683 bin kişi** resmi olarak **fişlendi**. Sendikaların, partilerin, kitle örgütlerinin kapatıldığı dönemde gözaltına alınanların sayısı ise **650 bini buldu**. Bunların tümü işkencelerden geçirildi. Fişlemeler, gözaltılar, tutuklamalar sonucunda **230 bin kişiye** dava açıldı, **517 idam cezası** verildi, **49 kişi asıldı**, **600 kişi katledildi**. Hapishaneler de işkencehaneye dönüştürüldü. Onlarca tutsak katledildi.

Hak aramak için meydanlara çıkan, bir biçimde demokratik kitle örgütlerinde bir araya gelen insanların gözaltına alınması, bir şekilde “polisle tanışması” sıradan bir olaydır ülkemizde. Fişleme, bu gözaltı uygulamalarının rutin bir parçasıdır. Politik olmayan bir gözaltı olayında dahi uygulanır. Parmak izleri alınır, resimler çekilir, fişler,

kayıtlar tutulur. Resmi rakamlarda dahi her yıl binlerce insanın gözaltına alındığı, bir ülkede bu uygulamanın nasıl bir fişleme külliyesi oluşturduğu tahmin edilebilir.

Örneğin İçişleri Bakanlığı'nın açıklamasına göre, sadece "1995-2001 arasında ülke genelinde 1 milyon 740 bin 70 kişi gözaltına alındı..." Sadece altı yılda 2 MİLYON insanın fişlenmesi, işkenceden geçirilmesi demektir bu. Kendi halkından duyulan korkunun bundan daha büyük bir ifadesi olabilir mi?

Fişlemede kullanılacak **araç ve kurumlarda** hiçbir sınır yoktur. Örneğin, oligarşi, nüfus kütüklerinin sistematikleştirilmesi, teknolojinin bu alanda da kullanılması diye açıkladığı **Mernis Projesi**'ni de fişleme aracı olarak kullanmaktadır.

Yine fişleme hukuksuzluğunda devletin bütün kurumları, istihbarat örgütlerine hizmet etmekle görevlidir. Muhtarlıklardan, karayolları bölge müdürlüklerine, ortaöğretim kurumlarından üniversitelere, kaymakamlıklardan belediye başkanlıklarına kadar bütün kurumlar bu mekanizmaya dahil edilir, kullanılır. Bunun için, o kurumun resmi görevleri arasında, *"devletin güvenlik güçlerinin fişleme, istihbarat çalışmalarına yardımcı olması"* gibi bir görevin olması da gerekmiyor. Bu tarz öylesine rutin hale gelmiştir ki, hiçbir kurum MİT'in, polisin, JİTEM'in bu tür isteklerine "hayır" cevabı veremez. Fişlemenin, istihbaratın hangi yasaya dayandırıldığını dahi sormadan hizmet ederler. Öğretim kurumları bu konuda çarpıcı bir örnektir. Üniversitelerden liselere kadar polislerin, MİT mensuplarının müdür odalarında sorgular yaptığının, okul yetkililerinden öğrencilerin siyasi eğilimleri, arkadaş grupları hakkında bilgiler topladıklarının binlerce örneği yer almıştır. Bunların hiçbirini mevcut yasalarda yazmaz, ama uygulanmasına ne mahkemelerin, ne de burjuva partilerin hiçbir itirazı olmaz.

Halkın en demokratik temelde, hak ve özgürlükleri için, ekonomik talepleri için bir araya gelmesi, devlet tarafından fişlenmesi için bir gerektir. Hatta, örneğin bir gecekondu mahallesinde bir grup insanın bir araya gelip dayanışma içinde mahallenin bir sorunuyla uğraşması bile tehliktir oligarşik devlet için. Çünkü, dayanışmanın erdemini, kendi gücünü gören halk tehliktir bu zihniyete göre.

Naziler'in Yahudiler'in kollarına Yahudi olduklarını belirtecek bantlar takmaları ile oligarşinin fişleme mantığı özünde aynıdır. Bir yanda halklar, öte yanda egemen sınıfın devleti. Ve bu devlet "diğerlerini" düşman görmekte, zamanı geldiğinde çeşitli biçimlerde cezalandırılmaktadır.

- sürecek -

Genelkurmay Amerikancılar ve Avrupalılardan Özür Diledi. Muhalifleri Fişlemeye Devam

Genelkurmay fişleme genelgesiyle ilgili açıklamalar yaptı. Yapılan yazılı açıklama, genelgeye ilişkin söylediklerimizin kanıtı gibidir. Asıl fişlenen, düşman görülenin muhalifler olduğu ve bunların yasadışı şekilde fişlenmeye devam edileceği söylenmektedir.

Genelkurmay'ın özetle söylediği şunlar:

"Fişleme diye bir şey yoktur. Kimse fişlenmemiş, bu konuda hiçbir birime emir verilmemiştir. Halkımız huzur içinde olmalıdır.

Konu, TSK'nın değil, il mülki amirlikleri ile illerdeki garnizonların sorumluluğundandır.

Esasen maddelerin neredeyse tamamı yıkıcı, bölücü ve irticai faaliyetlerle ilgilidir. Sadece üç maddesinde yer alan ve basında yansıtılan bölümde amacını aşmış isteklerse, bu konudaki eğitimde zaafiyeti olan karargah subaylarının kusurudur. Düzeltilmesi için gereği yapılmış, yapılmaktadır."

ABD'ci, Avrupalı ve Zenginlerden Özür

"Maksadı aşan" ve "eğitimsiz personele" yüklenen bölümde fişlenmesi istenenler esas olarak ABD'ci ve AB'ciler ile zengin çocuklarının gruplarıdır. Genelkurmay'ın düzeltilmesi de bunlara yöneliktir. Yani, siz merak etmeyin, biz asıl olarak yıllardır "yıkıcı, bölücü, irticai" adını verdiğimiz halkın mücadelesine karşı savaşıyoruz, onları fişliyoruz, deniliyor. Onların fişlenmesinde yasaların yok sayılmasının zaten önemi de yoktur. Muhaliflere karşı Susurluk'u örgütleyenler, Susurlukçu generallerini koruyanlar, elbette bu konuda da yasadışı yollara başvuracaktır.

"Eğitimsiz" Değil, Çok İyi Eğitilmiş Personel

Genelkurmay demagoji yapıyor. Genelgeyi hazırlayan personel, tam tersine çok iyi eğitilmiştir. TSK tüm personelini onyıllardır halka düşman, katliamcı, kafatasçı, ahlak düşkünü, terörizm demagojisiyle eğitmektedir. Ve bu "personel", kulak kesip kolleksiyon yapan, kafa koparan, köylüyü dipçikleyen "personeldir." General düzeyinde olanlar ise, muhaliflerinin "makadına süngü takıp gezdirmekte", siyanürle binlerce insanı yok etmeyi düşünmekte, aykırı her sesin üzerine tanklarını yürütmekte, cuntalar tertiplemekte, Susurluk'ta mafyacılarla ve faşistlerle kol kola halka karşı savaşmaktadır... Personele bakın!

Açıklamanın sonundaki *"Halkın huzuru için binlerce can, kol, bacak, göz vermiş, şehitler yuvası TSK"* hamaseti ise kendi katillliğini gizlemek içindir. O "gazileri", o "şehitleri" başınıza çuval geçirenlere karşı savaşıırken mi verdiniz?

Madrid Katliamı

Dökülen kanın baş sorumlusu Amerikan emperyalizmidir

Madrid'de patlayan bombaların hedefinde sadece halk vardı. Bu nedenle açık bir katliamdı. Geçen haftaki sayımızda belirttiğimiz gibi, *"Hiçbir anti-emperyalist, hiçbir ilerici grup, hatta hiçbir politik grup, doğrudan halka saldıran bir eylem yapamaz. Bu tür eylemler ancak egemenlerin, faşistlerin ve emperyalistlerin yöntemi olabilir."*

Ancak, *"KİM yaparsa yapsın", "NEDENİ ne olursa olsun"...* türü yaklaşımlar, apolitiktir, gerçeğin bir yanının üzerini örtmeye hizmet etmekte, salt bir "terör" demagojisiyle paralellik kurmaktadır. Bu katliamı, "teröristtir, nereye, neden saldıracağı belli olmaz" diye açıklayanlar, Amerika'nın istediği gibi düşünenlerdir.

Saldırı sonrası İspanya'da yaşananlar, esas olarak bu çerçevede gelişmemiştir. Birincisi, Aznar'ın hiçbir somutluğu yokken ETA'yı suçlaması, kendi suçunun üzerini örtme gayretinin yansımasıydı. Yani Aznar da, dökülen kanın baş sorumlusunu çok iyi biliyordu. O sorumlu Amerika'dan başkası değildi. Aznar, ABD ile Irak işga-

lindeki işbirliğinin suçluluğu içinde ETA'ya saldırıyordu. Bir yandan da yeniden seçimi kazanma hesabı yapıyordu.

İkincisi, İspanyol halkı da baş sorumluyu görmüştür. Sadece seçimlerde göstermemiştir bunu. Yapılan gösterilerde, Aznar hükümetinin istediği gibi, "Kahrolsun ETA" sloganlarını değil, işgal ve savaş karşıtı sloganları haykırmıştır. Seçim gününe kadar yapılan çeşitli gösterilerde de "Yalancı Aznar" sloganlarını haykırmıştır. Aznar'ın partisi, Halkçı Parti'nin Madrid'deki genel merkezi önünde yapılan ve binlerce insanın katıldığı bu gösterilerden birinde taşınan pankartta aynen şunlar yazıyordu:

"Aznar, senin suçunu hepimiz ödüyoruz", "Seçimleri kazanmak için yalan söylüyorsunuz".

Aznar'ın Halk Partisi'nin yenilgisi, Amerikan işgalciliğinin, işgal ortaklığının "sandıkta" da olsa yenilgisidir. İspanyol halkı Amerikan işbirlikçilerini cezalandırmıştır bu seçimde.

Aznar'ın ısrarla ETA'yı suçlaması da bu yüzden. Çünkü eylemin El Kaide tarafından yapıldığının kabul edilmesi, bir anlamda "ben ABD ile işgal ortaklığı yaptım, bu saldırı da bunun bedelidir" demekti. Ancak Aznar hükümeti tüm yalan, sansür mekanizmalarını çalıştırmasına, ulusal devrimci hareket ETA'ya düşmanlığını kusması-

Sayı 103

29

21 Mart
2004

ETA (Bask Anavatan ve Özgürlük): bağımsızlık ve sosyalizm mücadelemiz sürecektir

ETA: Madrid'deki saldırılarla hiçbir ilimiz yoktur. Saldırıları Aznar'ın dış politikasının bir sonucudur. Bush'u, Irak işgalini desteklemek karşılığında, 'Bask Ülkesi meselesini' kesin bir şekilde bitireceğini umuyordu. Amerikalıların hizmetinden, tavsiyelerinden ve kaynaklarından istifade etmek için, Bush'un uluslararası cani politikasının baş işbirlikçilerinden biri oldu.

Aznar'ın bu dış politikası sert bir 'bumerang' etkisi yarattı. Bu saldırılar, doğrudan Aznar hükümetinin Bush'un dış politikasını desteklemesinin sonucudur. Polis başından beri ETA'nın bu saldırıların faili olmadığını bilincindeydi.

Bask Ülkesi meselesi, İspanya'nın bir iç sorunu değildir, mev-

cut durum, İspanya devletiyle "özgür katıllımlı bir antlaşmadan" kaynaklanmıyor. Tersine, meselenin temelinde kendi kaderini tayin hakkı yattığı için, çatışma 'uluslararası bir boyuta' sahiptir. İspanya ve Fransa'nın yanı sıra Avrupa ve uluslararası topluluğunun tümünü de doğrudan ilgilendirmektedir.

Şimdiye kadar olduğu gibi mücadele edeceğiz, aynı zamanda bir çözüm bulmak için de hazırız.

Sekiz yıllık süreçte hükümet, faşist kınıyla aldığı önlemlere ve kaynaklara rağmen bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini bitiremedi, gelecekte de bitiremeyecek. Aznar'ın, Bask Ülkesini baskı altında tutma politikası boşa çıktı ve İspanya'dan gelen tüm politikalar boşa çıkacak.

BATASUNA: Bask sosyalist siyasi örgütü Batasuna, Madrid mağdurları, aileleri ve işçilerine dayanışmamızı sunar, acılarını paylaşır. İşlerine giden sivillere ve işçilere

hiçbir fark gözetmeksizin yapılan bu saldırılara, Bask sol hareketi kesin olarak nefretle bakar, açık bir şekilde kınar.

İspanya hükümetinin, Bask Halkının meşru özgürlük mücadelesini Madrid'deki olaylarıyla karıştırarak, seçimler için siyasi amaçlı fırsat olarak kullanmasını kınıyoruz.

İspanya Halkların Komünist Partisi PCPE: İşlerine giden emekçiler ve öğrencilere yönelik saldırıları kınıyoruz. Bu acı dolu olaydan yararlanmayı amaçlayan her türlü siyasi manevrayı kınıyoruz. Bugün emperyalist ve neo-liberal güçler, terörle mücadeleyi kendi egemenliklerini meşrulaştırarak, demokrasiyi ve özgürlükleri kısıtlayacak bir strateji olarak, sermaye birikim sürecini pekiştirmek ve işçi sınıfını sömürmek için sindirmeye dayalı siyasi çizgi olarak kullanmaktadır...

na rağmen, halk asıl suçluyu gördü.

İspanya'nın yeni hükümetini kuracak olan Sosyalist Parti'nin ilk açıklamasının "Irak'tan İspanyol askerlerinin çekileceği" olması, halkın seçim sonuçlarıyla anlattığı isteğinin doğrudan ifadesi edilesidir.

İster Irak'ta, ister İstanbul'da, isterse İspanya'da dökülen her damla kanın sorumlusu Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileridir.

Amerikan işbirlikçiliği, her yerde ölüm getiriyor. İstanbul'da Sinagoglar'da ölüm getirdi, Madrid'de tren istasyonlarında. Saldınlarda halkın zarar görmesi ya da doğrudan hedef alınmış olması, bu çıplak gerçeğin gözardı edilmesini gerektirmez.

Aznar, ETA'yı Neden Katliamcı Göstermek İstedi, ETA Ne İçin Savaşıyor? Önce Batasuna Partisi yetkilisi eylemin ETA ile ilgisi olmadığını açık-

ladı. El Kaide de hem bildiri hem de bir kasetle saldırıları üstlendi.

Aznar'ın ETA'yı hedef göstermesinin, yukarıda saydığımız gerekçelerinin dışında, ETA düşmanlığı belirleyicidir. Bu fırsatta ETA'yı yok etmek istemiştir. (Bir siyasi hareket için, hele sol bir hareket için, böyle bir eylemde burjuvazinin operasyonlarına bile gerek yoktur, eylemin kendisi siyasi intihardır zaten.)

Peki İspanyol burjuvazisi neden düşmandır ETA'ya?

ETA (Euskadi Ta Azkatasuna-Bask Anavatan ve Özgürlük), uzun süredir İspanya'nın kuzeyindeki Bask Ülkesi'nin tam bağımsızlığı için mücadele ediyor. İspanya, sömürgesini kaybetmemek için sayısız infaz, işkence, tutuklama operasyonlarının yanı sıra, baskı yasalarına dayanmaktadır. Legal Batasuna Partisi'nin, AB'nin onayı ile kapatılması, Bask halkının gazetelerinin kapatılıp ya-

"ETA yaptı" yalanı ve politikada burjuva çirkefliliği

Sayı 103

30

21 Mart
2004

İspanya halkının iktidardan düşürerek cezalandırdığı Amerikan işgalinin ortağı faşist Aznar, elinde hiçbir belge, kanıt olmaksızın, saldırıyı ETA'nın yaptığına ilişkin seçimin son saatlerine kadar ısrar etti.

Bu ısrarın çeşitli nedenleri var, ancak burada bir politika tarzına dikkat çekmek istiyoruz.

Egemen sınıflar politik, ekonomik çıkarları için her türlü yalanı söyler, her türlü çirkefliliğe, iftiraya, anti-propagandaya başvururlar. Devrimci güçleri karalama kampanyalarında hiçbir kural, yasa tanımazlar, gerçeği tersyüz ederler. Aznar hükümetinin "elimizde kanıt var" yalanına dahi başvurarak yaptığı açıklamaların başka bir anlamı yoktur. Hatta, Aznar hükümeti, saldırının ETA'ya yıkılması için bütün ülkelerdeki İspanyol elçiliklerinin bu yönde beyanatlarda bulunmaları talimatı vermiştir.

Resmen yalan, iftira. Fakat bunun önemi yoktur burjuva politikacıları için. Aznar, her türlü çirkefliliğin, yalanın, iftiranın mubah görüldüğü burjuva politikacılığının

tipik bir örneğidir. Bushlar, Blairler nezdinde değişik biçimlerde yaşanmaktadır.

ETA'ya yapıları, Türkiyeli devrimciler onyıllardır yaşıyor. Oligarşi aynı yöntemi sola, devrimcilere karşı izliyor. En genel amacıyla, devrimcileri karalamak, şaibe altında bırakmak, halkın gözünden düşürmek için; kimi zaman da çeşitli özel amaçlarla kontrgerillanın, faşistlerin gerçekleştirdiği saldırılar birçok kez devrimcilere mal edilmeye çalışılmıştır.

6-7 Eylül olayları öncesi provokasyon bombalamaları, (ki bu saldırıları devletin gerçekleştirdiğini Org. Sabri Yirmibeşoğlu, yıllar sonra "mükemmel operasyondur" diyerek itiraf etmiştir.), 12 Mart 1971'de Kültür Sarayı'nın yakılıp Marmara vapurunun batırılması, Sivas'ta, Çorum'da, Kayseri'de sola saldırmak için provokasyon amaçlı patlatılan bombaların sola mal edilerek anti-propaganda yapılması, Sedat Simavi'nin mezarının kontrgerilla tarafından bombalanıp "Devrimci Sol"a mal edilmek istenmesi ve daha sayamayacağımız yüzlerce irili ufaklı örnek vardır.

Yalan propaganda, kontra yöntemler her yerdedir. Ağababa-

ları, eğitimcileri Amerika'dır, "Komünizm karşı savaş" amacıyla tüm NATO ülkelerinde kurulan kontgerilla örgütlenmeleri bu yöntemlerin karargahıdır.

Burjuvazinin ahlakı, kuralı, halka karşı sorumluluğu yoktur. En iyi bildikleri yalandır.

Ancak tutmuyor, solu kirletmeyi başaramıyorlar. Ne İspanya'da ne başka bir yerde ne de Türkiye'de.

Bunu sağlayan devrimci adalet anlayışımızdır. Halkın belleğinde yer etmiştir adaletimiz. Bu adaletin temelinde, halka zarar vermede, dostu düşmanı ayırma vardır. Kurmak için mücadelesini verdiğimiz iktidarımızın adalet anlayışı vardır. Aznarlar'ın temsil ettiği politika tarzıyla taban tabana zıt bir politika anlayışımız, adaletimiz vardır. Aznarlar gücünü tekellerden, kontra örgütlenmelerinden, medyalarından, ordularından alır, biz halktan. Ve halkın burjuva çirkefliliğinden güçlü olduğu tartışmasızdır.

saklanması, kurdukları yeni partilerin de seçimlere girmelerinin engellenmesi, “ETA’yı yok etme” adına yapılan baskılar, son süreçte yaşananlardır.

Düşmanlığın nedeni, Bask Ülkesi’nin bağımsızlığını savunuyor olmaları, bağımsız ve sosyalist Bask için mücadele etmeleridir.

Avrupa Emperyalizmi İspanyol Halkının Kanını Kullanarak Yeni Baskı Yasalarına, Yasaklara Hazırlanıyor. Fransa Schengen (Avrupa ülkeleri arasındaki serbest dolaşım) anlaşmasını askıya aldı. İngiltere trenlere silahlı polisler koydu. Almanya, Avrupa ülkelerinin içişleri bakanlarını “yeni önlemleri görüşmek üzere” toplantıya çağırdı. Bunlar ilk günden yaşananlar. Bu toplantıdan ne çıkacağını da göreceğiz.

Avrupa emperyalistleri, 11 Eylül saldırısının

ardından baskı yasalarından, hak ve özgürlüklerin gaspedilmesinde Amerika ile yarışmışlardı. Şimdi, Avrupa halklarının hak ve özgürlüklerini kısıtlamak için yeni bir fırsat elde ettiklerini düşünülmektedirler. Halkın hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasından sadece emperyalist tekellerin çıkarı vardır. Hükümetler, onların isteklerini yerine getirmek için vardır.

Onlar katledilen İspanya halkı için de üzülmezler. Çünkü tekellerin insan değeri olmadığı binlerce kez kanıtlanmış bir gerçektir.

Hiçbir “terör” demagojisi, hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına, yok edilmesine, polis devleti uygulamalarının gündemleştirilmesine gerekçe olamaz. Bunu gerekçe yapmak, katledilen İspanyol halkının kanını tekellerin çıkarları için kullanmaktır. Avrupa şimdi bunun hazırlığında.

İslamcılar; niye çırpınıyorsunuz? Bu eylem anlayışı sizin

Doğrudan halkı hedef alan katliam saldırısını, El Kaide’nin değil de, sosyalist ETA’nın yaptığını ispatlamak için Aznar’dan sonra en büyük çabayı İslamcılar gösterdi. Hatta; Aznar, İspanya halkından, “yalanlarına inanmıyoruz” cevabı aldıktan sonra da, İslamcıların bu çabası sürdü.

Vakit, Zaman, Yeni Şafak gazeteleri sıkıntı içinde “ille de ETA yapmıştır” ya da “objektiflik” havasında “ETA’da yapabilir” diyerek, böyle bir katliamı “Müslümanların yapamayacağı”nı ispatlamaya çalıştılar.

13 Mart tarihli Vakit, öteki basını eleştirme havasında, “bizim kartel medyası El Kaide’de ısrarcı” derken, İslamcı basının neden “ETA’da ısrarcı” olduğuna bir türlü gelemiyordu. Aynı gün birinci sayfadan haberi de “bütün izler ETA’ya gidiyor” başlığıyla veriyordu.

Fethullah’ın Zaman Gazetesi, kendi kafasındakini İspanya hükümetinin ağzından ETA’da ısrar ediyordu. Üstelik ETA’nın “kabarık sicilini” de bir güzel çıkarmıştı

Zaman.

Yeni Şafak’ın köşe yazarları da aynı sıkıntı içindeydiler.

Evet **sıkıntı büyüktü. İslamcıların adalet anlayışı** bir kez daha gözler önüne seriliyordu bu eylemle. Ortada ne askeri, ne politik bir hedef yoktu, doğrudan halk katledilmişti.

İslamcılar “bunları Müslümanlar yapmış olamaz” nakaratından çıkıp, bu eylem anlayışının İslamcı camiada neden ve nasıl zemin bulduğunu sorgulamaladıkça sıkıntı devam edecektir. Bu adalet anlayışı, eylem tarzı sadece El Kaide’ye özgü, sadece şu son birkaç yılın ürünü değildir. Ve sadece Amerika’ya, işgalcilere karşı savaşta da gündeme gelmemiştir.

Maraşlar’ı, Kanlı Pazarlar’ı yaptıran, Sivas’ta aydınları yakan ve bu vahşeti hala savunan anlayış sizin kültürünüzdür. Bu kültür İran İslam Devleti’nin Evin hapishanesi katliamındadır. Bu kültür Taliban’ın vahşetindedir. Bu kültürün Cezayir’deki adı FİS ve GIA’dır. Endonezya’da “Yarasa”lar ve “Kopussus”lar olarak ortaya çıkmıştır. Türkiye’de Hizbullah’ın mezar evlerinde gördü herkes bu kültürü.

Ve tüm dünyada ortak özellikleri, “komünizme karşı” emperyalizm tarafından kullanılmış ol-

malarıdır.

“Zaman” imzalı, “lanetliyoruz” yazısı yazdıran Fethullah, El Kaide vb. radikal gruplardan farkını koyuyor güya. Ancak değişik zaman ve süreçte aynı tür vahşetleri yaratacak kafaya sahip olduğunu da herkes biliyor. Çünkü adaleti, vicdanı yoktur bu kafanın. Fethullah’ın kendi sözleri bir yana, Zaman Gazetesi’nin ölüm orucu gazilerine, yani sakat bırakılmış, aciz durumda olan insanlara yönelik kampanyası bile nasıl bir adalet, vicdan anlayışına sahip olduklarını göstermeye yeterlidir.

Sakatları bile tutuklatan vahşet beyinlerine yerleşmiştir.

Bu kültürle, bu adalet anlayışıyla hesaplaşmak durumundadırlar. Emperyalizmin ve oligarşinin dayattığı, düzen içileştirme hesaplaşması değildir bizim sözünü ettiğimiz. Bunun sonucu da faşizmin adaletini uygulayarak zulmeden AKP’dir.

Emperyalizme karşı savaştan söz ediyorlarsa, halka zarar vermemeli, devrimcilerin adalet anlayışından öğrenmeli, onları örnek almalıdırlar.

Sayı 103

31

21 Mart
2004

Korku ve Katliamcılık

İşgal güçleri, Bağdat'a adım attıkları ilk günün ardından, ruhsal yapılarını bozan o büyük korkuyu yaşamaya başladılar. Yabancı topraklarda, başka halklara zulmederek var olmanın, işgalciliğin bin-yıllardır "kaderiydi" bu korku.

İşgalciler korkularını bastırmak için sayısız katliam düzenledi. En küçük bir ses duydukları her yeri yakıp yıktılar, bombaladılar. Her birinde silahlı, çocuk, genç, yaşlı, kadın, erkek binlerce insanı katlettiler. Muhasebesi dahi tutulmayan bu katliamların sonuncusu geçtiğimiz hafta yaşandı. Orta-doğu halklarının geleneği olduğu üzere, düğünde havaya silah sıkarak Iraklılar'ın üzerine bombalar yağdırıldı. Biri çocuk, 6 Iraklı'nın bedenleri parça parça edildi bombalarla.

Korkularını bastırırken, halka gözdağı vermek isteyen işgalciler; "bize ateş açıldı zannettik" dediler. Bu kadar... Irak halkının katledilmesinin bir karşılığı yok. Ne savaş hukuku, ne "uluslararası hukuk" dedikleri ortada yok.

Korku katliamcılıklarını büyütürken, her katliam yeni direnişçilerin doğmasına yol açıyor ve işgalcilerin korkularını büyütüyor. İşgal güçleri kendileri için kısır döngü olan bu açmazdan kurtulamazlar.

"Yönetimin Iraklılar'a devri" oyunu, "Anayasa" soytarlığı, halkları birbirine düşürerek işgali daha fazla sürdürebilme çabaları da halkların gözünde giderek daha fazla deşifre olacak ve geri teperek kendini vuracaktır.

Yönetim Iraklılar'a devredilecek ama...

Irak ordusuna ABD'li Genelkurmay Başkanı

Amerikan işbirlikçisi Geçici Yönetim Konseyi'nin bütün üyeleri, işbirlikçi iktidar koluğunda daha fazla söz sahibi olabilmek için çeşitli hamleler yapıyor.

Barzani ve Talabani'den, Şii liderlere kadar tümü "yönetimin Iraklılar'a bir an önce devredilmesini" söylüyorlar. ABD' de devredeceğini açıklıyor zaten. Peki nasıl devredecek? Amerikancı bir yönetimi işbaşına getirdiği koşulda.

Ama, mevcut dengeler şu an için böyle bir yönetim oluşturmalarını engelliyor.

İşgalcilerin Irak'a demokrasi, özgürlük getirdiğini düşünen ahmakları bir yana atarsanız, böyle bir durumda doğal olan Amerika'nın yeni devlet yönetiminin temel noktalarını elinde tutmasıdır. Yeni kurulacak Irak ordusuna ABD'li Genelkurmay Başkanı da bu tedbirlerin parçası. Basında yer alan habere göre, bu konuda Amerika ve İngiltere anlaşmış. Iraklılar'a zaten sormaya gerek yok. İşbirlikçisi

efendisinin söylediklerini yapmak zorunda. Irak halkı ise zaten direniş saflarında kendi yasalarını, kendi kurmaylıklarını yaratmaya devam ediyor.

Ordu, bir ülkenin en önemli kurumudur. Genelkurmay başkanlığını işgalcilerin yürütecek olması, Iraklılar'a yönetimin nasıl devredileceğini de dolaysız şekilde anlatmaktadır.

Irak halkının iradesini tanklarla, bombalarla ezen işgalciler, o iradeyi hiçe saymaya devam ediyorlar.

Sünni-Şii Çatışması Tutmadı

Kerbela'da Şiilere yönelik katliamın ardından emperyalistler gözlerini dikmiş Şii-Sünni halkın çatışmasını dört gözle bekliyordu. Böyle bir çatışmanın bugün için işgalcilerin çıkarına olacağı açıktır.

Direnen Halk Kazanacak İşgalciler Yenilecek

İşgalin 1. yılı dolarken, işgalcilere ve işbirlikçilere yönelik saldırılar, direnişi büyütüyor.

İşbirlikçilere yönelik saldırılar:

Bağdat'ta işgalcilere tercümanlık yapan bir, Basra'da ise İngilizler'e tercümanlık yapan iki işbirlikçi Iraklı direnişçiler tarafından cezalandırıldı. 16 Mart günü ise Musul'da yine ABD'ye çalışan bir tercüman cezalandırıldı.

13 Mart gecesi Bağdat'ta bir işbirlikçi mağazasına konulan bombayla cezalandırıldı.

İşgalcilere yönelik saldırılar:

10 Mart günü Bakuba'da düzenlenen bombalı saldırıda 1 ABD askeri öldü, ikisi yaralandı.

Habbaniye yakınlarında 12 Mart günü ABD konvoyuna düzenlenen saldırıda iki Amerikan askeri öldürüldü, biri yaralandı.

13 Mart gecesi Bağdat'ta devriye gezen işgal güçlerine vatanlarının sokaklarını yasaklayan direnişçiler bombalı saldırı düzenledi. Saldırıda 3 işgalci öldü, biri yaralandı.

14 Mart günü Tikrit kentindeki saldırıda 2 işgal güçleri askeri öldü, 4 asker yaralandı.

16 Mart günü, Musul'da 4 "sivil" Amerikalı cezalandırılırken, 3'ü yaralandı. Yapılan açıklamada "4 Amerikalı'nın yardım dağıtan STK'lara çalıştığı" belirtildi. Musul halkı ise, bu STK'ların Amerikan ajanı olarak faaliyet gösterdiğini dile getirdiler.

16 Mart günü, Tikrit'te düzenlenen saldırıda 2 yanki öldürüldü.

16 Mart günü Kerbela'da, Irak yağmasından pay almak isteyen Alman tekellerine çalışan iki Alman mühendis ve iki de işbirlikçi öldürüldü.

Ancak, katliamın hemen ardından, Sünniler'in yaşadığı kentlerde Kerbela'ya kan bağışı kampanyaları başlatılması, katliamın lanetlenmesi ve Sünni, Şii dini otoritelerin mesajları bu beklentiyi boşa çıkardı. Bunun son örneği de;

Sünni ve Şii Müslümanların birlikte cuma namazı kılması oldu. Sıkça rastlanmayan böyle bir durum, tüm Irak halklarına yönelik bir birlik mesajıydı.

Birliğin, işgale karşı direniş cephesinde sağlanması ise asıl önemli olandır. Irak halklarının bu bilinci ve iradesi vardır. Çeşitli dini ve siyasi önderliklerin farklı hesapları şimdilik böyle bir birliğin önünü tıkamaktadır. Ancak direnişin gelişimi ve işgalcilerin "yönetimi Iraklılar'a devri" oyunlarının tümüyle deşifre olması, bu durumun değişmesini hızlandıracaktır.

✓ **İncirlik'in askeri seviyesi yükseltildi; AKP'nin ABD'ye hizmetleri sürüyor**

Topraklarımızın bağına saplanan büyük ihanet hançeri İncirlik Üssü'nün askeri seviyesi "tabur" düzeyinden, "alay"a çıkarıldı. Amerikan emperyalizmi için İncirlik'in önemi sürüyor. Irak işgalinde zorlanan ABD, İncirlik'i yine Ortadoğu halklarına karşı saldırı üssü olarak kullanmaya devam edecek demektir. Irak'taki işgal güçlerinin nakline, yani katiller sürüsüne halktan gizli bir şekilde İncirlik'i kullanma izni veren AKP, bu durumdan memnundur. Amerika'ya ne kadar çok hizmet ederse, o kadar efendisinin gözüne giriyor demektir.

Satın riyakar İslamcılar; dini, topraklarımızı, ulusal onurumuzu satın. Yeter ki, o iktidar koltuğunda oturmak için emperyalist destek arkasından eksik olmasın.

✓ **Filistin'de Direniş ve Katliam**

İsrail'in katliam saldırılarına Filistin direnişinin cevabı 14 Mart günü geldi. İsrail'in ikinci büyük liman kenti Aşdod'da, iki feda eylemcisinin aynı anda düzenlediği saldırıda 11 kişi öldü, 18 kişi de yaralandı. Saldırı Hamas ve El Aksa birlikte gerçekleştirdiklerini açıkladılar.

Bu feda birliğinin belgelendiği video kasetinde ise, her iki feda savaşçısının kendi örgütlerinin bayraklarının önünde yanyana durdukları ve siyonizmden hesap sorma konuşmalarının ardından kucaklaştıkları görüldü.

İsrail'in "misilleme" adıyla Gazze'de düzenlediği katliamda ise, 6 Filistinli şehit oldu.

Emperyalist İşgal İyidir!

Halkların binlerce yıllık tarihinde, işgal altında yaşamaktan, katledilmekten, kadınlarının tecavüze uğramasından, toplama kamplarında işkence görmekten, topraklarının işgalci postallarıyla çiğnenmesinden memnun olan bir halk yoktu.

"Yoktu" diyoruz, çünkü emperyalist propaganda araçlarına göre artık var!

Her nasıl bir araya gelmişlerse İngiliz BBC, Alman ARD, Japon NHK ve Amerikan ABC televizyonları bir araya gelmiş ve İngiliz Oxford Uluslararası Araştırma Kuruluşu'na bir araştırma siparişi vermişler. Kuruluş araştırmanın sonuçlarını 16 Mart günü açıkladı. Buna göre özetle;

Irak halkının yüzde 56'sı şu anda yaşadıkları şartlardan (yani işgal altında yaşamaktan) memnunmuş.

Yüzde 70'i "durumun daha iyiye gittiğini" düşünüyor.

Yüzde 49'u "ABD işgalinin doğru ve yerinde" olduğunu söylerken, yüzde 41'i "işgalin Irak halkını küçük düşürdüğünü" söylüyor.

Yalana dayanarak işgal ettiler, yalanla işgali meşru göstermek istiyorlar.

Dünyanın en büyük emperyalist devletlerinin "seçkin" TV kanallarını bir araya getiren, uluslararası tekellerden başkası değildir. İşgalci Amerikan ve İngiliz tekelleri, işgalden pay almak için ABD ile pazarlık yapan Alman tekelleri, işgale ortak olan Japon tekellerinin eline, paralarına sağlık; böylece dünya tarihi işgalden memnun olan bir halkı da sayfalarına kaydetmiş oldu.

Emperyalist tekeller böyledir; kendilerini çok akıllı, dünya halklarını aptal yerine koyarlar. Yalanla, demagojiyle, kanla yönetmek isterler dünyayı. Yalan propaganda da sınırsızdır. Bu anketi yapanlar, "o zaman dünyanın süper gücüne kök söktüren böyle görkemli bir direnişi kim yaratıyor? Halktan yoğun destek almayan bir direniş nasıl oluyor da bir yıl boyunca ivmesini artırarak sürdürülebiliyor?" gibi sorulara da cevap bulsa da herkes aydınlansa.

Gerçi bu konuda Amerikan yalan propaganda merkezlerinde önceden piyasaya sürülen "cevaplar" var: Bir grup El Kaide'ci, İslamcı gruplar ve BAAS rejimi artıkları.

Anket, Irak halkının aşağılanmasıdır. Öyle aşağılık bir halk ki, onursuzluktan, katledilmekten, işkence görmekten büyük mutluluk duyuyor!

Bu palavralara cevabı Irak halkının onurlu kurtuluş savaşı veriyor. Hiç çırpınmayın, direniş gelişecek, ulusal birliğini sağlayacak ve tekellerinizi de, işalcilerinizi de toprağından defedecektir.

Tekellerin bayramı, halkın kara günü: IMF'ye üyeliğin 57. yılı

Türkiye, bağımsızlık savaşından yıllar sonra kapitalist sisteme entegre olma adımları attığı günlerde, 11 Mart 1947'de üye oldu IMF'ye. O günden bu yana, yani 57 yılda tam 18 kez Stand-by anlaşması yaptı IMF ile. Bu anlaşmanın anlamı, ülkenin bütün ekonomi yönetiminin iplerinin IMF'ye teslim edilmesi demektir. IMF, kapitalist sistemin çarklarının, dünya genelinde ABD tekelleri öncülüğünde dönebilmesi için kurulmuştu.

IMF üyeliği iki türlüdür. Zengin kapitalist ülkeler sürekli yönetiminde oldukları IMF aracılığıyla yeni-sömürge ülkelere ekonomik programlarını dayatırlar. Türkiye gibi yeni-sömürge ülkelerin üyeliği ise, bu sömürü boyunduruğuna gönüllü boynunu uzatmak demektir.

Tayyip Erdoğan'ın 3 Kasım seçimleri öncesi, IMF'nin düşmanımız olmadığını anlatmak için "biz de üyeyiz" sözlerinin nasıl bir sahtekarlık ve tekellerin ajanlarına yaraşır bir söz olduğu bu mekanizmayla da bellidir. Madem o kadar vatanın milletin çıkarları böyle gerektiriyordu; buyrun kutlayın, törenler düzenleyin yıldönümünde.

Peki, IMF üyeliğindeki bu 57 yılda Türkiye halkı ne kazandı, ne kaybetti?

Halka düşen, işsizlik, yoksulluk, sofralarımızdan azalan lokmalar, tekellerin çıkarları için çıkarılan yasalarla yağmalanan zenginliklerimiz, ekmeğimizden kesip ödedikçe artan iç ve dış borçlar, zamlar, ek vergiler, ulusal onurun ayaklar altına alınması oldu.

Aynı 57 yıllık süreçte emperyalist tekeller ve onların işbirlikçisi tekeller sürekli büyüdü, kasalarını doldurdular. Hükümetleri yönetir, yönlendirir duruma geldiler.

Şimdilerde 18. Stand-by Anlaşması uygulanıyor. 2004 yılı sonunda bu anlaşma sona erecek. Tekeller, IMF ile yeni bir anlaşma yapılmasını, yani "IMF ile yola devam edilmesini" istiyorlar. Daha soyulacak, talan edilecek çok zenginliğimiz var demek ki. Daha yoksullaştırılmamız, aç ve işsiz bırakılmamız gerekiyor demek ki. AKP, yeni bir Stand-by Anlaşması yapsın ya da yapmasın, pratik olarak ülkenin ekonomi yönetimi IMF'ye bağlı kalmaya devam edecektir. Gırtlığına kadar borca batmış ve ödemek için yeni borç almak zorunda olan bir ülke durumuna getirildi Türkiye. Kapitalist politikaların yarattığı sonuçtur bu. "Başka çare yok" diyenler, halkın sosyalizm alternatifi olduğunu gizlemek isteyen tekellerin sözcüleridir.

O Reklam, AKP'lilerin Savunduğu Kapitalizmin Resmidir; Evlerinin Başköşesine Asabilirler

AKP'li Bakan Ali Coşkun bir mağazanın çıplak kadın kullanarak reklam vermesini, "örf ve adetlerimize aykırı" olduğunu, "kutsal kadının kullanılmaması gerektiğini" söyleyerek eleştirdi. Reklamı veren firma, bunun bütün dünya çapında bir reklam olduğunu açıkladı.

Kapitalizm kadını meta yerine koyar, aşağılar, reklamlarda kullanılması bunun bir örneğidir. Bunlar biliniyor.

Peki AKP kadına nasıl bakar?

"İslamcı" gelenek tek kelimeyle "köle" olarak görmek ister kadını. "Kutsal kadın" nitelemisi de bu bakışın ürünüdür. Köleleştirdiğini gizlemek için kutsallaştırır. Asla eşit görmez, o kendine hizmet edecek bir varlıktır sadece. Gerikirse 4'e kadar kutsallar, haremi de kurmakta sakınca yoktur. Bakmayın siz AB'nin, burjuvazinin gözüne girmek için oynadıkları "çağdaşlık" numaralarına, asıl kafa yapıları budur.

Ancak bundan daha önemlisi;

Bu kapitalizmi savunan, en keskin küreselleşmeci olan AKP değil mi? Kapitalizme karşı çıkanlara "terörist" diyen bunlar değil mi?

Alın size kapitalizm! Buyrun küreselleşmeye karşı mücadele edin de görelim.

Kapitalizm gerçeğini halk nasıl olsa bilmez diye, "ahlaklı, erdemli" oyunu oynuyor Coşkun.

Kapitalizmin ekonomi politikalarını canhıraş savunacaksınız, özelleştirmelerden serbest piyasaya tüm kurallarını harfiyen uygulayacaksınız; sonra da "gelenek, örf, adet" demagojileri yapacaksınız. Unakıtan'ın "babalar gibi satışı" ile çıplak kadınla yapılan reklam aynı ahlakın ürünüdür. Hiçbir fark yoktur arasında.

Kapitalizmi savunuyorsanız, onun ahlakının da yayıcısı demektir. Ali Coşkun kendi yaydığı ahlaktan şikayet ediyor. Yok eleştiriyorsanız bu ahlakı, o zaman kapitalizme de karşı olacaksınız. "Ben kapitalizmin her şeyini uygulayam, o çarktan nasiplenir kasalarımı doldururum, ama işime gelmeyene de karşı çıkarım" diye bir kural yoktur bu çarkta.

AKP'liler; o resim, savunduğunuz kapitalizmin eseridir. Alın evinizin başköşesine asın.

Tekeller Lastik Grevinin de Engellenmesi Talimatı Verdi

İstanbul'da yapılan "Yatırım Danışma Konseyi Toplantısı" sona erdi. Emperyalist tekellerin yöneticilerinin, Dünya Bankası ve IMF yöneticileri ile Başbakan ve AKP hükümetinin ekonomiden sorumlu bakanlarının katıldığı toplantı, AKP'nin kendini tekellere beğendirmeye, Türkiye'yi pazara çıkarma toplantısıydı.

Emperyalist Tekeller Sendikalardan Ürküyormuş!

Tayyip, "bu son olmasın, bir daha gelin, Türkiye değişiyor, ekonomi yeniden yapılanıyor, yatırım yapın" mesajları verirken, emperyalist tekellerin de AKP'den istekleri oldu. Sendikalarla ilişkin bölümünü başlığına çıkartan Hürriyet, bu istekleri şöyle sıralıyor:

"İstikrarı sağlayın, bürokrasiyi azaltın, bütçe açıklarını azaltın ve sendikalarınız yabancı yatırımcıya karşı daha açık olsun."

Halkı Azarlayan Tayyip'in Gerçek Dostları

Resimde gördükleriniz, IMF direktöründen Dünya Bankası Başkanı'na, dünyaca ünlü emperyalist tekellerin yöneticilerine kadar ülkemizi talan edenlerdir. Tayyip Erdoğan, İstanbul'da işte bu sömürücülerle biraraya geldi. "Ülkemize gelin, siz de yağmalayın, soyun, biz halkın tepkilerini bastırırız" dedi. Emperyalist tekellerin yöneticileri, karşılarında istediklerinden de daha uşak bir lider bulmanın rahatlığı içinde, "cam grevini durdurun" talimatı vermekten bile çekinmediler. Elbette Başbakan buna, "bizim iç işlerimize, emekçilerimizin taleplerine siz ne karışıyorsunuz" demedi. O da aynısını düşünüyordu çünkü.

Resimde gördükleriniz, Tayyip'in gerçek dostlarıdır. Halkı azarlayan Tayyip, onların arasında mutludur. Çünkü onlar tekellere, Amerika'ya hayrandırlar. Yıllardır halka söylenen yalanlar, dini istismar ederek oturduğu koltuk hep onları temsil edebilmek içindi.

Pirelli lastik tekeli-nin yöneticisi Marco Tronchetti Provera, "sendikaların makul olmasını" isterken, AKP'ye de ne yapması gerektiğini anlatmış oldu. Lastik sektöründeki grev kararını yorumlayan tekeller, sendikacıların "makul olmasını" istiyorlarmış.

Demek ki, bu uzlaşmacı sendikacılık da yetmiyor tekellere. Daha geri, daha uzlaşmacı, işçinin hakkından hiç söz etmeyen, patronlar ne verirse ona sesini çıkarmayan, sadece sözleşmelerin altına imza atmakla yükümlü bir sendikacılık istiyorlar.

AKP iktidarının emekçilere yönelik saldırılarının bir yönünü de böyle bir sendikacılığı kurumlaştırma çabası oluşturmaktadır. AKP bu alanda da tekellerin talepleri doğrultusunda bu ülkenin emekçilerini teslim almaya çalışıyor.

Lastik'teki grev kararı karşısında Pirelli patronunun isteği bu yanıla çarpıcıdır. "Eğer kendileri (sendikacılar) çok fazla talep ederlerse, çok üzülürüz, çok büyük bir acı kayıp olur. Çünkü bu durumda uluslararası bir şirket olarak yatırımlarımıza ara vermek zorunda kalabiliriz."

Bu sözler elbette, orada oturan Tayyip'e söyleniyordu.

Lastik'te grev kararını uygulatma, yoksa yatırım yapmayız, diye tehdit ediyorlardı Türkiye Cumhuriyeti hükümetini.

"Yabancı yatırımcıyı çekme" demagojisiyle, ülkemizi daha fazla emperyalist sermayenin sömürü alanı haline getirmekten başka hiçbir ekonomi politikası, hedefi olmayan, yatıp kalkıp "yabancı yatırımcıyı çekmekten" söz eden bir iktidarın bu tehdit karşısında yapacağı malum.

Cam grevinin başına gelenlerin Lastik'teki grev kararı karşısında da uygulanması sürpriz olmayacaktır. Geçmişte de Lastik grevi Sabancı'nın güvenliğini tehdit ettiği için "milli güvenlik" bahanesiyle yasaklanmıştı. Yine bu yolu deneyeceklerdir. Elbette sendika "makul olur" da, patronların çizdiği sınırların dışında bir şey talep etmezse sorun yoktur.

Ey Çalışkan "Türk İşçisi"!

Türkiye'nin işçileri, emekçileri; emperyalist tekeller bu ülkenin en çok "insan"ını beğeniyormuş, çünkü çok çalışkanmış "Türk insanı".

Bu ne aşk, bu ne sevgi diye düşünmeyecek misiniz? Karından başka hiçbir şey düşünmeyen, emekçilerin taleplerine karşı her türlü zora başvuran tekeller sakın sizin ucuz emeğinizi seviyor olmasın. Hani bu ülkenin iktidarları tarafından haraç mezat pazarlanan, o kutsallığına tecaüz edilen emeğinizi.

Şişe-Cam'da Tekeller İçin “Mutlu Son!”

Greve çıkmaları iki kez AKP hükümetinin kararıyla engellenen Şişe-Cam işçileri, grev hakkını fiilen savunma cesaretinden yoksun Kristal-İş tarafından masa başında satıldı.

14 Mart'ta yapılan Kristal-İş ve Şişe-Cam patronları imzalı açıklamada, anlaşmaya varıldığı ve ücretlere ortalama yüzde 10 zam yapıldığı belirtildi.

Sendika ağaları ve Şişe-Ccam patronları yaptıkları açıklamada “işletmeleri ve çalışanları ferahlatıcı bir çözüme ulaştıklarını” söylüyorlardı. Şişe-Cam patronunun ve Şişe-Cam'la çalışan tekelcilerin ferahladığı kesin; ama çalışanlar için aynı şey söz konusu bile değil.

Şişe-Cam direnişinin asıl nedenlerinden biri olan işten atılan işçilerin ferahladığını da kimse söyleyemez. Çünkü yapılan anlaşma, işçilerin taleplerinin gerisinde. Atılan işçilerin bir kısmının geleceği meçhul, taşeron işçilerin durumu meçhul. Kristal-İş, önder işçilerin bir fabrikadan bir başka fabrikaya sürgün edimesini de kabul etti anlaşmada.

Kısacası; tekeller, Kristal-İş'in yetkisine itiraz etmemek, atılan işçilerin bir kısmını geri almak gibi tavizler karşılığında, direnişi kırmıştır. Bu sonuçla, tekellerin isteği yerine gelmiş, grev hakkının fiilen yok edilmesi, sendika yönetimi tarafından kabul edilmiştir.

Demiryollarının Tasfiyesine Hayır!

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) Adana Şubesi üyesi memurlar, 15 Mart'ta demiryollarının özelleştirilmesi ve tasfiyesine karşı bir protesto eylemi yaptılar.

TCDD 6. Bölge Müdürlüğü önünde bir saat boyunca oturma eylemi yapan memurlar, eylemde “Ulaşım Özgürlüğü ve Güvenliğimiz İçin Tasfiyeye Hayır!” yazılı pankartla taleplerini dile getirirken, yapılan konuşmalarda da memurların hak arama eylemlerine karşı uygulanan baskı- ceza politikası da eleştirildi. Eyleme Demiryol-İş Sendikası üyesi emekçiler de destek verdi.

ULTAŞ'ta Sendikalaşan İşçiler Atıldı!

Çerkezköy'de tekstil sektörüne çalışan Ulaş Boyahanesi'nde 28 işçi işten atıldı. Gerekçe; sendikalaşmak!

Ulaş'ta çalışan bir grup işçi, bir süre önce DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye olarak, arkadaşlarını da üye yapma çalışmalarına başladılar.

Ulaş patronlarının sendikalaşmaya cevabı ise, 28 işçiye işten atmak oldu.

Sendikalaşmak, bu ülkenin yasalarına göre de

işçilerin en doğal, meşru hakkıdır. Bu hakkı kullandıkları için onlarca işçinin, onların ailelerini işsizliğin, sefaletin kucağına atılması, vahşi kapitalizmin işle-meyi alışkanlık haline getirdiği bir suçtur.

Patronlar, AKP iktidarının desteğinde her yerde bu suçu işlemeye devam ediyorlar; işçilerin bunun karşısında güvenebileceği ne iş mahkemeleri var, ne başka bir yer; güvenebilecekleri tek şey; kendi güçleri, kendi direnişleridir.

Hilton'da Grev Kararı

Parksa Hilton ve İstanbul Hilton işçileri, 12 Mart'ta otel önünde düzenledikleri basın toplantısında, grev kararı aldıklarını açıkladılar.

DİSK'e bağlı Oleyis Sendikası'nda örgütlü olan işçiler adına açıklama yapan Oleyis Genel Başkanı Kamer Aktaş, Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin anlaşmazlık noktasına geldiğini, patronların zam vermek bir yana, günlük çalışma süresini 11 saate çıkarmak istediğini izinlerinin, ikramiyelerinin kısıtlanmak istendiğini; bunları kabul edemeyeceklerini, bundan dolayı grev kararı aldıklarını belirtti. Açıklama işçilerin sloganlarıyla bitirildi.

Çorap Sektöründe “İş Cinayeti”

Çorap Emekçileri Derneği, 17 Mart'ta yaptığı açıklamada, “Çorap sektörü can almaya başladı” diyerek, sektördeki gelişmelere dikkat çekti.

Açıklamada bir iş cinayeti anlatılıyordu.

ATLAS Çorap Fabrikası'nda çalışan Rıza Dalbudak adlı işçi, si-

gortasız çalıştırıldığı işyerinde, işçilere konulan kısıtlamalar sonucun-

da can verdi. Patronlar ölümün sorumluluğunu kabul etmediler. Çorap Emekçileri Derneği, açıklamasında Rıza Dalbudak'ın haklarını savunmak için gerekli tüm hukuki masrafları üstlendiklerini belirtirken, “Sigortasız çalışmaya- lım, haklarımızı savuna- lım!” çağrısı yaptı.

Halkı aşağılamak yetmedi, sıra kişiliksizleştirmeyi meşrulaştırmaya geldi

Türkiye halkının en çok şikayet ettiği, en çok yaka silkittiği şeyin zamlar, “hayat pahalılığı” olduğunu anlamak için öyle büyük araştırmalar yapmaya da gerek yoktur. Bir avuç işbirlikçi dışında herkes aynı cevabı verecektir.

Ancak, daha önce hiç olmayan bir şey yaşadığımızda. Tayyip Erdoğan’ın Erzurum mitinginde meydana “zam yap, zam yap” diye sloganlar atıldı. Tayyip de, “halkı aşağılıyor, azarlıyor” eleştirilerine cevap olarak, medyaya bu sloganları atanları “görün görün” diyerek “örnek vatandaşlar” olarak sundu.

Ortada “patolojik” bir durum oldu açık. İster AKP il teşkilatının bir mizansenisi olsun, ister çıkarıcı şakşakçılar olsun, isterse beyni tarikatlarca yıkanmış, iktidarın büyümesine kapılmış bir grup olsun, asıl dikkat edilmesi gereken Erdoğan’ın davranışlarıdır.

Halkı aşağılama, azarlama örneklerini bolca sunan Erdoğan da “zam yap” diye tempo tutmanın ne anlama geldiğini bilir. Sorun da burada, Erdoğan’ın hoşuna gidiyor bu durum. Açık bir ki-

şiksizleşme örneği olan alkışçılar grubunun büyümesini, tüm halkın hep bir ağızdan “zam yap, zam yap” diye kendisinin önünde yalvarmasını, diz çökmesini isteyen bir ruh hali, bir kişilik örneği yaşıyor.

Güya, “ben ne yaparsam, halk beni anlar ve destekler” mesajı veriyor ama asıl olarak, kişiliksiz, halk özelliğini yitirmiş insan tipi meşrulaştırılmak isteniyor. Buna karşı direnenleri de katlediyor, coplatıyor, panzerleri üzerine sürüyor.

AKP gibi arsızca ve aleni şekilde halkın oyunu tehditle, rüşvetle almaya çalışan pek olmamıştı. İzmir Belediye Başkanlığı için, önce Maliye Bakanı Unakıtan, sanki babasının parasını dağıtır gibi, AKP’nin adayının seçilmesi durumunda Maliye Bakanı’nın memnun olacağını, bunun da ne anlama geldiğini herkesin bildiğini söyledi. “Eğer bize oy vermezseniz vergi denetmenlerinden kafanızı kaldıramazsınız” manasında tehditleri de ihmal etmeden elbette. Sonra Abdullah Gül, “Bizim aday kazanırsa en ufak sorun yaşatmayız. Adayımız, beni ve Başbakan’ı istediği saatte evinden arar” dedi.

İktidar koltuğunun sarhoşluğu beyinlerine vurdu.

Tayyip’i Protesto Eden İşçiler, AKP’lilerin Saldırısına Uğradı

Petrol-İş üyesi TÜPRAŞ işçileri Tayyip Erdoğan’ın Kocaeli mitinginde özelleştirmeleri ve AKP’yi protesto etti. Tüm işçilerin katılımıyla planlanan protesto; polis, işçilerin fabrikadan çıkışını engellemesi üzerine, vardiyada olmayan 300 işçi tarafından gerçekleştirildi.

“TÜPRAŞ Halkındır Satılmaz” sloganlarıyla Tayyip’i protesto eden işçiler, ısıklarla da tepkilerini dile getirdiler. İşçi düşmanlığını Başbakanlarından öğrenen AKP’li gençler, tıpkı Tayyip gibi, hiçbir protestoya tahammülü olmadıklarını, işçilere saldırarak gösterdiler. Saldırı sırasında bazı işçiler yaralandı.

Kırıkkale’de de 2 bin TÜPRAŞ işçisi ve aileleri, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül’ün katıldığı mitingte, “TÜPRAŞ’ı Satan Vatan Haini” sloganlarıyla protesto ettiler.

TAYYİP DERSİM’DE YOLUNU DEĞİŞTİRDİ

Tayyip Erdoğan’ın Dersim’deki mitingini protesto etmek için, TAYAD’lı Aileler, Temel Haklar, Devrimci Demokrasi okurları, ESP’liler, KESK, DEHAP ve EMEP tarafından ortak bir eylem düzenlendi.

Tayyip’in geçeceği tek ana cadde olan Yeraltı Çarşısı üzerinde toplanan 1500’ü aşkın kişi alkışlar, ısıklar ve yuhlamalar eşliğinde “AKP’nin icraatları, işgal ortaklığı, sendika düşmanlığı, hapishanelerde 109 ölüm, İmam Boztaş’ın katledilmesi” yazılı pankart açtılar ve yol trafiğe kapandı. TAYAD’lı Aileler, “İşgale ortak olan AKP’dir, İnfazların katliamların sorumlusu AKP’dir” dövizleri ile “Katil ABD İşbirlikçi AKP, AKP Defol Bu Memleket Bizim, İmam Boztaş Ölümsüzdür, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun” sloganlarıyla Tayyip’in aracını karşıladılar.

Tayyip yoğun güvenlik önlemi ve panzerler eşliğinde şehrin merkezine giremeyerek sokak aralarından mitingin yapılacağı **Palavra Meydanı**’na gitti. Ve o meydanın namına ilk kez uygun biri kürsüye çıktı. Tayyip’te hem palavra, hem de düzenbazlık oldu. Tayyip’in Palavra Meydanı’nda yaptığı konuşmaya dışarıdan gelen şakşakçılar ve polis dışında bir ilgi yoktu. Onu dinlemeye gidenler de “Palavra’ya bir yalancı gelmiş, hem de baş palavran” merakıyla çevreden izlediler. Tayyip 10 dakika kaldığı Dersim’in ardından Elazığ’a geçiş yaptı.

Suriye Kürt Halkının Hak ve Özgürlüklerini Tanımalıdır

Kürt Halkı ABD'ye Dayanarak Kurtuluş Olmayacağını Görmelidir

12 Mart günü, Suriye'de, Kamışlo Kent'inde bir futbol maçı esnasında başlayan olaylar gide-rek tüm Suriye'ye yayıldı. Haseke, Amude, Derik, Derbespi, Şam, Halep, Afrin, Kobani ve daha birçok yerde Kürt halkı ile Suriye güvenlik güçleri arasında çatışmalar yaşandı. Hala irili ufaklı gösteriler, çatışmalar sürüyor. Olaylarda şu ana kadar 100'e yakın Kürt'ün yaşamını yitirdiği, yüzlerce insanın Suriye polisi tarafından tutuklandığı belirtiliyor. Katliam, başta Suriye'deki Kürtler olmak üzere, Türkiye ve Avrupa'da da protesto edildi.

Suriye devletinin bu katliamını lanetliyor, Güneybatı Kürdistan halkının acısını paylaşıyoruz.

Arap-Kürt Çatışması Değil, Kürt Halkının Baskıcı Rejime Karşı Direnişi

Öncelikli olarak yaşananlar, "Kürt halkının ayaklanması" değil, katliama karşı gelişen tepkidir. Bu tepkinin boyutu, yılların birikmiş baskılarına, asimilasyon ve inkar politikalarına karşı haklı öfkeyle bütünleşmiş ve yayılmaktadır.

Yine yaşananları, kimilerinin göstermek istediği gibi, "Arap-Kürt çatışması" olarak değerlendirmek yanlıştır. Kürt halkı ile baskıcı Suriye rejimi arasındaki bir çatışmadır. "Arap-Kürt çatışması" üzerinden propaganda yapanlar, bilerek ya da bil-meyerek, tam da Amerikan emperyalizminin bölgede yaratmak istediği, halklar arası çatışmalara çanak tutmaktadırlar.

Kürt Halkının Baskıcı, Asimilasyoncu Rejime Karşı Direnme Hakkı Vardır

Güneybatı Kürdistan halkı onyıllardır inkarcı, asimilasyoncu, baskıcı bir rejim altında yaşamaktadır. Hiçbir demokratik, ulusal hakları tanımamakta, hatta kimlik dahi verilmemekte, resmen yok sayılmaktadır. İnkarcılık, devletin resmi temel politikalarından biri olagelmıştır. Bu katliam da "resmi politika"nın sonucudur.

Suriye'nin bu baskıcı politikası ile, Türkiye oligarşisinin Kürt politikası birbirinden farklı

sızdır. AKP'nin büyük bir arsızlıkla Kamışlo katliamını Kürtler'i tehdit için kullanması, bu şovenist, katliamcı kafanın ürünüdür. Bu kafa, en çıplak haliyle, Tayyip'in Kürt illerindeki mitinglerinde "milliyetçilik eleştirisi" yapar havada "yaşananları tasvip ediyor musunuz" diyerek meydandaki halkı tehdidinde somutlandı.

Suriye-Türkiye-İran devletleri, Kürt halkına düşmanlıkta, bastırmakta birbiriyle yarışır durumdadır. Bu üç ülke arasında yapılan anlaşmalarla da baskı, katliam ve inkar politikaları paralel bir şekilde sürdürülmektedir. "Teröre karşı birlikte mücadele" adı altında yapılan bu gerici ittifakın temeli, Kürt halkına düşmanlıktır.

Kürt halkı Türkiye'de olduğu gibi, Suriye'de, İran'da da baskı altındadır, hakları yok edilmiştir. Haklarını istemek, mücadele etmek, direnmek, kendi kaderini tayin hakkı için, kendi gücüne, örgütlenmelerine dayanarak savaşmak en doğal hakkıdır. Bu hakkı yok etmek, yok saymak isteyenler, emperyalistler ve faşist, şovenist kesimlerdir.

Kürt Halkı Kendi Gücüne Dayanmalı

Türkiye, Suriye ve İran, Kürt halkının haklarını tanımama noktasında direnmektedirler. Ancak bu rejimlerin baskıcı, şoven politikalarına karşı direnen Kürt halkı, dünyadaki bütün baskı, katliam ve gericiliğin kaynağı olan emperyalizme dayanarak kurtuluşunu kazanamayacağını görmek zorundadır.

Irak'ta gösterilmek istenen "Kurtuluş", bir halkın kurtuluşu değil, onursuzlaştırılması, köleleştirilmesidir. Amerika kendi politikaları çerçevesinde kullanmaktan başka Kürt halkına hiçbir şey vermez. Amerikan imparatorluk politikalarının Kürt halkının talepleri ile çakışması yanıltıcı ve geçicidir. Yarı tam tersine döner. Nitekim tarihte bunun onlarca örneği yaşanmış ve halen yaşanmaktadır. Türkiye örnektir; Irak, Suriye, İran Kürtleri Amerika'nın "büyük sevgisine" mazhar olurken; oligarşi Türkiye'de baskı, yasak, asimilasyon politikalarını Amerika'dan aldığı icazetle sürdürüyor. Kürt milliyetçiliğini yok etme konusundaki "görüş birliğini" durmadan yineliyorlar. ABD'nin en son yaptığı "mafayavari" açıklaması bunun son örneğini teşkil etmektedir. "KADEK'in uygun biçimde icabına bakılacaktır" diyen Amerika, Kürt halkının dostu değil düşmanıdır.

Suriye'de yaşananları da kendi çıkarı için kullanmaya çalışacağı açıktır. Nitekim ilk günden yapılan açıklamalar bunu göstermektedir. Bir yandan "Kürtler'e baskı uygulama" diye "Kürt dostu" havalalarına Suriye'yi tehdit ederken, öte yandan asıl niyetinin Suriye'yi teslim alma oldu-

Sayı 103

38

21 Mart
2004

**Dersim
katliamı**

**Halepçe
Katliamı**

**Qamışlo
Katliamı**

**Kürt halkını
katliamla, asimilasyon,
inkarla yok edemezler**

ğunu gizlememektedir. Bir Amerikan generali Kürt halkının katledilmesini ağzına almadan hemen bu olaylar üzerine bakın ne diyor; “Suriye, terörizmi destekleyen ülkeler arasında benim listemde üst sıralarda. Bu desteği kesmezse yaptırımlar sertleşecek. El Kaide konusunda işbirliği yaptı, ama Hamas ve İslami Cihad’ı desteklemeye devam ediyor.”

Katliama ilişkin kimi protestolarda (yurtdışı gibi) ABD lehine sloganlar atılması, istisnai olsa da ABD bayrakları taşınması, Amerikan politikalarına hizmettir. Kürt halkının çıkarına olmadığı gibi, katliamların son bulmasının, ulusal hakların elde edilmesinin yolu da değildir.

Kürt milliyetçiliğinin Qamışlo katliamı üzerine yaptığı açıklama da, tıpkı Saddam’ın devrilmesinin ardından yapılan açıklamaları hatırlatmaktadır. “Değişmeyi değiştirirler” diye Türkiye, Suriye ve İran’ı Amerikan müdahalesi ile tehdit eden Kürt milliyetçiliği, Qamışlo katliamı’nı da Amerikan politikaları çerçevesinde değerlendirmektedir.

Bu yaklaşımın devamı, Amerika’yı işgale, yaptırımlara, Suriye’ye teslimiyet dayatmaya çağırmak olacaktır. Kürt halkının ulusal hakları böyle kazanılamaz.

Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı da bu değildir. Kürt halkı kaderini tayin hakkını, kendi mücadelesine, örgütlenmesine, birliğine dayanarak, emperyalizme ve oligarşik düzene karşı mü-

Halk Savunma Güçleri (HPG) Komuta Konseyi: “**Qamışlo’da başlayan bu katliam, dünyada yaşanan gelişmelere ayak uyduramayan, demokratikleşme ve değişim/dönüşümü gerçekleştirmeyen Suriye yönetiminin eski rejimde ısrarının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır**” (15 Mart 2004 Ülkede Özgür Gündem)

Kürt milliyetçiliği Irak’ta yaşananların, Suriye’de de gerçekleşmesi için dolaylı çağrılar yapıyor. Katliam, Suriye’nin Amerikancı olmamasıyla açıklanıyor. “**Dünyada yaşanan değişim**” dedikleri, tüm ülkelerin, halkların Amerikan imparatorluğuna boyun eğmesidir. “Ayak uydurulması” istenen, Amerikancılıktır. “*ABD’nin Kürdistan’da, bölgede kendisine göre istikrar yaratmasına bir şey dememenin, kendi çıkarlarına göre düzenleme yapabileceğini.*” (Cemil Bayık, Özgür Politika, 20 Haziran 1999) söyleminin, Irak işgalinde “demokratikleşme, özgürlük” görmenin, doğal sonucudur bu yaklaşım.

Amerika’nın bugün, Ortadoğu’yu kendi çıkarlarına göre nasıl düzenlemek istediği ortada; katliamlarla, halkları birbirine kırdırarak, düşmanlaştırarak, işgallerle, sömürgeleştirerek... Kürt milliyetçiliği Suriye’de de mi bunu istiyor?!...

cadele doğrultusunda kullanarak özgürleşir. Haklı ve meşru direnme hakkının kullanımı da bu zeminde olduğunda, kazanım halkların cephesine yazılır.

Sayı 103

39

21 Mart
2004

Herkes “Kürt Düşmanı” Mı? Kürt’ün Düşmanları Kimlerdir?

Kürt milliyetçi çevrelerde yaygın bir görüş, ruh hali olarak dillendiriliyor bu durum. Onlara göre, bölgede herkes Kürt halkına düşmandır. Yanlış anlamayın, düşmanlıkları zaten bilinen Türkiye, Suriye, İran, yönetimlerinden söz etmiyoruz. Türkmenler düşman, Şiiler düşman, Sünni Araplar düşman, hatta kimilerine göre Türkler düşman...

Zaten bu politikayı izleyen emperyalizmin, özellikle Irak işgaliyle birlikte, halklar arasında nasıl düşmanlık tohumları ektiğini, varolan sorunları körüklediğini görmezden gelerseniz, düşmanlık diye tanımlanan sorunların kaynağını es geçerseniz, elbette herşeyi böyle açıklar, işin içinden çıkarsınız.

Peki bu düşmanlık nasıl oluşuyor ve neden bugün halklar çatışma noktasına doğru itiliyor?

Irak’tan Suriye’ye, İran’a, halklar arasındaki çatışma potansiyelinin kaynağı Amerikan emperyalizmidir, işgaldır. Kürt milliyetçisi aşiret liderleri işgalin doğrudan ortağı olarak, bu “düşmanlığın” geliştirilmesinde dolaysız pay sahibi olmuşlardır.

Ben sadece kendi çıkarlarıma bakarım, halkların acıları, topraklarının işgali beni ilgilendirmeyen diyeceksin, Sünnisi ve Şiisi ile Araplar’ın başına bombalar yağdırılmasını destekleyecek, bu hareketin içinde yer alacaksın, sonra da, “Kürtlerle diğer halklar arasındaki kardeşliğin ve halkların barış içinde bir arada yaşamasının sürmesi gerektiği”ni söyleyeceksin. (KDP Lideri Mesud Barzani’nin Suriye’de yaşananlardan sonraki bildirisiinden)

Elbette işbirlikçi milliyetçiliğin bu noktada hiçbir inandırıcılığı yoktur.

“Amerikan aşkı”, emperyalizm işbirlikçiliği büyük onursuzluktur. Kürt milliyetçiliği, bunun üzerini, Kürt halkına yanlış düşman hedefler göstererek örtemez.

Düşman işgalcilerdir, emperyalizmdir.

Düşman emperyalizmin işbirlikçisi Türkiye oligarşisidir. Bölgenin gerici, baskıcı devletleridir.

Bölgede yaşayan bütün halklar Kürt halkının kardeşidir. Ancak bu **kardeşliğin temelini**, bölgeye kan, acı, işgal ve yağmadan başka hiçbir şey getirmeyen emperyalizme karşı birlik, halkların direniş cephesi olduğu unutulmamalıdır. Yoksa “halkların kardeşliği” sözü, bir slogan olmanın ötesine geçemez.

BUGÜNÜ ANLAMAK İÇİN DÜNÜ UNUTMAMAK LAZIM!

KONGRA-GEL içinde başını Kongra-Gel Merkez Yönetimi'nde yer alan bir grubun çektiği bir "ayrılık", geçtiğimiz günlerde kamuoyuna yansıdı. Bu gelişme Kürt milliyetçi basındaki yazılar ve KONGRA-GEL yönetimi tarafından yapılan açıklamalarla da doğrulandı.

KONGRA-GEL içinde bu sorunu ortaya çıkaran kişisel, subjektif çeşitli etkenler de olabilir elbette. Sorunun örgütsel, kişisel boyutları bizim ilgi alanımız dışındadır. Ama bunun dışında sorunun siyasal boyutu önemlidir. Üzerinde asıl tartışılması gerekendir. KONGRA-GEL yönetimi tarafından "tasfiyeciliği" dayattığı belirtilen grubun tasfiyeciliğinin **ideolojik-politik kaynağı**, PKK, KADEK ve KONGRA-GEL çizgisinin dışında değildir.

Böyle olduğu içindir ki, KONGRA-GEL, Osman Öcalan'ın başını çektiği belirtilen bu gruba karşı tutarlı politik eleştiriler getirememektedir.

ABD'YE YANAŞMANIN YOLUNU AÇAN ÖCALAN ÇİZGİSİDİR; Tasfiyeci olarak nitelendirilen gruba yöneltilen belli başlı eleştiriler şunlardır:

"Bizi tehlikeli buluyor, **ABD etkisinde yaşamayı** güvenli buluyorlar."

"Onlar, **örgütü yadsıyorlar**, örgütsüz kalmamız için çalışıyorlar."

"Kendisi dışındaki yönetimi çeşitli sıfatlarla tanımlayarak mahkum ediyor ve yok etmeyi öngörüyor. 'Gerici dirler' diyerek, atılmalarını istiyor." (Duran Kalkan, 11 Mart 2004, Ülkede Özgür Gündem)

Abdullah Öcalan'la "görüşme notları", ayrılan grubun konumunu daha net ortaya koyuyor:

"Derinliğine ABD hareketi midir? (Doğrudan bir ABD ilişkisi olmadığı söyleniyor) Dolaylı olabilir. ABD zaten dolaylı yapar, Türkiye'den dolayı açık yapmaz zaten. **ABD ile çalışıp güç olabilir mi?**"

Ferhat, **benim Amerikan değerlendirmelerimi** şey alarak, ben buna oynayayım dedi herhalde. **ABD'nin, PKK'nın yardımına ihtiyacı var; ben buna oynayayım dedi.** Tümünüyle örgütü sürükleyeceğini sandı.

Onların güvenliğini alın. **ABD'nin yörüngesinden çıkaralım.**" (Abdullah Öcalan, 13 Mart 2004, Özgür Politika)

Anlaşıyor ki, temel sorun, söz konusu grubun **ABD'nin yörüngesinde** olmasıdır. Buna paralel olarak da, ABD'yle daha fazla yakınlaşmayı, bunun

için gerillanın her an savaşacakmış gibi olan mevcut durumundan çıkarılmasını öneriyorlar.

Gerillayı lağvedip ABD'yle daha yakın bir ilişki içine girmeyi savunmak, **gerici** bir tutumdur. Ama bunun karşısında **ye-**r alanların "ilericiliği" de izafi bir ilericiliktir.

Çünkü, ABD'ye ilişkin bugün o grubun yaptığı değerlendirmeler, bizzat Abdullah Öcalan'ın tarafından yapılan değerlendirmelerden kaynağını almaktadır. (Ki yukarıdaki notlarda Abdullah Öcalan'ın kendisi de buna işaret ediyor.)

Bu kadar da değildir; yani ayrılan grup, Abdullah Öcalan'ın bazı sözlerini "uç noktada yorumlamış" da böyle bir tavır geliştirmiş değildir. Anlaşıldığı kadarıyla onlar, ABD'ye ve ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesine ilişkin yapılan tespit ve tahlilleri **mantıksal-pratik sonuçlarına götürmeyi** savunmaktadırlar.

Kısacası, bugün ayrılan grubu, ABD'yle fazla yaklaşmakla, gerillayı lağvetmekle eleştirenler, yarı aynısını kendileri yapabilirler. Çünkü bunun ideolojik, politik zemini zaten hazırlanmıştır. Gerisi zamanlama ve dengeler meselesiydi.

BUGÜNKÜ SORUNUN KAYNAĞI VE İPUÇLARI, DÜNDEDİR! Aşağıda, bundan bir süre önce yayınlanan "Amerikan İmparatorluğu Milliyetçilik ve Demokrasi" adlı kitaptan bir bölüm aktaracağız. Aktarılabilecek satırlar, bugünkü sorunun ABD'ye ilişkin politikaların seyrinin bir sonucu olduğunu ortaya koyuyor:

"KADEK'in şu açıklaması ABD'yle ittifakın 'teorik temelini' de hazırlıyor: '**Bölgede mevcut devlet biçimlerinin artık tarihin çöp sepetine atılmasının zamanı gelmiştir... bu sistemin aşılması en doğrusudur. Aynı şekilde bunlar ABD açısından da aşılması gereken güçlerdir.**' (Osman Öcalan)

Amaç aynı olunca, o amaç doğrultusunda işbirliği de doğaldır. Ama bir sorun var; ABD kendine başka müttefikler bulmuş. Bu noktada yapılacak şey 'kendilerinin daha uygun bir müttefik olduğunu kanıtlamak'tır.

PÇDK adına yapılan açıklamalarda, '**KDP, YNK gibi partiler bugüne kadar kendi aralarında demokrasi geliştirmemişlerdir. ABD şimdi de bu güçlere dayanarak demokratik bir sistem yaratamaz.**' (2 Haziran 2003, Özgür Politika) denilmektedir. ABD'ye **dayanılacak güç** olarak

Barzani-Talabani yerine kendini önermektedir KADEK çizgisi.” (Amerikan İmparatorluğu Milliyetçilik ve Demokrasi, s.109)

İşte ayrılan grup şimdi bunu yapıyor. Gerillanın lağvedilmesini, ABD'ye daha yakın politikalar izlenmesini, Irak'ta daha sıkı işbirliği yapılmasını istiyor. Osman Öcalan, ABD'yle ilişki kurulması gerektiğini yeni de söylemiyor.

“Demokratik değerlere önem vermesi ve Kürt halkının özgürlüğünü kabul etmesi durumunda, Amerika ile ilişkiye geçebiliriz.” (Osman Öcalan, 22 Nisan 2003, Yeniden Özgür Gündem).

Üstelik Osman Öcalan, bu sözleri **KADEK** adına söylüyordu. Ve yine üstelik, bunu söyleyen yalnız o değildi, Abdullah Öcalan da aynı şeyleri dile getiriyordu:

“ABD ile görüşme ve demokratik işbirliği olabilir. Eğer olumsuzluk yapmazlar, Kürt ve Türk demokratik birliğini gerçekten isterler ve gereğini yaparlarsa bu yaklaşım bütün bölge ülkelerinin demokratikleşmesini olumlu etkiler. Bush'un son zamanlarda diktatörlerin aşılması yönündeki bazı değerlendirmeleri yanlış değildi.” (18 Mayıs 2003, Özgür Politika)

Amerikan İmparatorluğu Milliyetçilik ve Demokrasi adlı kitapta, Osman ve Abdullah Öcalan'ın bu sözleri üzerine de şunlar söyleniyordu:

*“Osman ve Abdullah Öcalan, imparatorluğunu kurmak için pervasız bir saldırganlık içindeki ABD'den demokratik değerlere önem vermesini bekliyorlar! ABD'yi mi tanımıyorlar, yoksa emperyalizmi mi bilmiyorlar? Bunların cevabının hayır olduğunu kabul etmek durumunda yız. O zaman geriye tek bir çık kalıyor. **Bunlar biline biline ABD'yle müttefiklik tercih ediliyor.**”* (Agk. s.110)

Ortada bu yanıyla “yeni” bir şey yoktur. “Beklenmeyen” bir gelişme değildir.

“ABD Hakimdir, Bunu Kabul Etmeliyiz” DİYENLER “Gidenleri”, NASIL ELEŞTİRECEK? PKK çizgisinde, ABD'yle uyumlu olma, onun icazeti altına girme ve nihayetinde ittifak içinde olmanın politikası, çok uzun süre önce yapılmıştır. Fakat bunun “pratikleşmesi”, ülke içi koşullar ve ABD'nin farklı hesapları nedeniyle bir türlü gerçekleşmemiştir.

Bunlar hatırlanmadan bugün KONGRA-GEL bünyesinde yaşananları anlamak mümkün değildir. Aşağıda aktaracağımız tespit ve açıklamalar yaklaşık 5 yıl önceye aittir:

“Geçtiğimiz on yılda, dünya ölçüsünde büyük bir değişim yaşandı. ... Bunu yürüten, buna hakim olan ABD, buna “Yeni Dünya Düzeni”

*dedi ve dünya ölçüsünde geline noktada, bu konuda da önemli bir düzey tutturuldu. **Bunu görmek, anlamak ve kabul etmemiz gerekiyor.**”* (Serxwebun, Ağustos 1999, Sayı: 212)

*“Süreç değişiyor ve biz çözüm arıyoruz. O nedenle geçmişteki gibi davranışlar gösteremeyiz. ... Karşı tarafla farklı bir diyalog zemini ararken, uluslararası güçler bizi böyle bir duruma sürüklediler. **HAKİMDİRLER. BU ANLAMDA ÇÖZÜMÜ BİZİM DE BU GERÇEĞİ GÖRME TEMELİNDE ARAMAMIZ GEREKİR.**”* (PKK Başkanlık Konseyi Üyesi Duran Kalkan, 6 Haziran 1999, Özgür Bakış)

Abdullah Öcalan'ın, KONGRA-GEL'deki sorunu değerlendirdiği görüşmede, Ferhat ve beraberindekilerin tavrına ilişkin söylediği bir söze de yeniden dikkat çekmekte yarar var: Şöyle diyor: “Ferhat... **ABD'nin PKK'nin yardımına ihtiyacı var, ben buna oynayayım dedi. Tümüyle örgütü sürükleyeceğini sandı.**”

Ferhat'ın böyle sanmasından daha doğal ne var ki? İşte şu sözler de bir yıl önce söylenmiş:

*“Kürtler, yalnızca Irak'ta değil, Suriye, Türkiye ve İran'da da demokrasi lehine büyük bir rol oynayabilir. ABD'nin kendi başına hareket edemeyeceğine inanıyoruz. **Bize de ihtiyacı var.**”* (KADEK Başkanlık Konseyi Üyesi Nizamettin Taş'ın Financial Times'e verdiği demeçten)

Yani ABD'nin, PKK'nin yardımına ihtiyacı olduğu düşüncesi, yalnız ayrılan gruba değil, KONGRA-GEL'e ait bir düşüncedir. Ve bizzat KONGRA-GEL bu düşünce üzerine politika yapmış, manevralara başvurmuştur. Somut adım PÇDK üzerinden atılmıştır.

KADEK çizgisinin Kuzey Irak'taki örgütlenmesi olarak kurulan PÇDK, 2003 Nisan ayının sonunda, Bağdat'ın işgal edilmesinden iki hafta sonra, silah bırakarak şu açıklamayı yaptı:

*“PÇDK, bu tarihi kararı verirken ... **ABD VE DEMOKRATİK GÜÇLERLE ORTAK ÇABA GÖSTERECEKTİR.**”*

PÇDK'nın tavrı KADEK'in tavrıydı ve burada açıkça ABD'yle ortak çaba gösterileceği beyan edilmekteydi. Abdullah Öcalan, Ferhat önderliğindeki gruba ilişkin *“Ferhat Irak partisine oynamış.”* diyor; Irak üzerinden ABD'yle paralellik kurma politikası, yukarıdaki gelişmelerden de anlaşılacağı gibi Ferhat'a değil, KADEK'e aittir.

HESAPLAŞMA, ABD'YE İLİŞKİN POLİTİKALARLA YAPILMALIDIR; TERSİ DURUMDA BU ÇİZGİ TASFIYECİLİĞİ ÜRETMEYE DEVAM EDECEKTİR! ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesini onaylamanın doğal, mantıki sonucu ABD'yi desteklemektir. Devrimci-

ler buna da, yine çok daha önce dikkat çektiler:

Amerikan bayrağının katliamla, işgalle dalgalandırıldığı bir yerde, demokratik gelişme olur deniyorsa, bunu söyleyenler çok açıkça, Amerikan işgalleri meşrudur, Amerikan işgalleri ilerici bir nitelik taşımaktadır, demek zorundadır. Tarihi yeni baştan yazmak, teoriyi yeniden yapmak zorundadırlar.

Bunu cüretle ne zaman yaparlar, ne zaman **“Yaşasın ABD’nin ilerici müdahaleleri, Yaşasın Amerika!”** düşüncesini sloganlaştırırlar bilinmez; ... Bu çıplak siyasi tavırdan, yani **“Kahrolsun Amerika!”** demekten de, **“Yaşasın Amerika!”** demekten de uzak durarak, bugün gelinen nokta gizlenmeye çalışılmaktadır.” (Ağk. s.152-153)

Demek ki, Ferhatlar **“Yaşasın ABD’nin ilerici müdahaleleri”** tavrına biraz daha yaklaşmıştır.

KONGRA-GEL, ABD karşısındaki politikalarını sorgulamadığı sürece, ayrılanlara karşı belki örgütsel önlemlerini alabilir, ancak tasfiyeciliğe karşı ideolojik-politik bir mücadele sürdüremez.

ABD’nin Ortadoğu müdahalesini onaylayan politika mahkum edilmelidir. Barzani-Talabani’de somutlaşan işbirlikçi milliyetçilik mahkum edilmelidir.

ABD’yle işbirliği mahkum edilmeyip, savunulduğu sürece, açık ki, bu çizgide Barzani-Talabani daha **“başarılıdır”**. **ABD yürügesinden** çıkmanın yolu, Barzani çizgisiyle hesaplaşmaktır.

Deniliyor ki, Barzani bu politikayla Kürtler için belli kazanımlar elde etti. Peki ne pahasına?

Başka halkları katletme pahasına. Başka halklarla Kürtler arasına düşmanlık ekme pahasına. Amerikan emperyalizmini güçlendirip halklar cephesini zayıflatma pahasına. Üstelik ABD şemsiyesi altındaki hiçbir kazanımın güvencesi yoktur. Bu işbirlikçilik çizgisi, Kürt halkını ya başka halklarla, ya taşeron olarak başkalarına karşı savaşa sürükleyecektir. Halkı savaşlardan savaşlara, acılardan acılara sürükleyen, **“kurtuluş”**tan hep uzak tutan bir **“kazanım”**, kazanım mıdır?

ABD müdahalelerini onaylama ve ABD’yle işbirliği çizgisi savunulmaya devam edildiği müddetçe, bu çizgiyi biraz daha ileri götürüp **Barzanileşmek** isteyenlerin çıkması kaçınılmazdır.

ABD’ye doğru atılan her adım, halklar cephesinden biraz daha uzaklaşmaktır. ABD’nin mahkum edilmesi ise, halklar cephesini güçlendirmektir. Bir halk gücü olarak gördüğümüz KONGRA-GEL’in mevcut sorun karşısında ikinci yolu tercih etmesini diliyor ve öneriyoruz.

Dersten Çıkar, Kameraya Kaydet, Fişle!

AKP iktidarı gençlik düşmanlığında ve yasadışılıkta gittikçe pervasızlaşıyor. **Bana itaat etmeyi yok ederim** mantığıyla hareket eden AKP’nin, polislerle verdiği **“gençliği terörle sindirme”** talimatı, Marmara Üniversitesi’nde harfiyen yerine getiriliyor. Marmara Üniversitesi’nde öğrenciler derslerden çıkarılarak polis tarafından kameralara kaydediliyor.

17 Mart günü ÇHD İstanbul Şubesi’nde düzenlenen basın toplantısıyla gençlik üzerinde estirilen terör protesto edildi. Basın toplantısında Av. Güçlü Sevimli, Av. Hüdayi Berber ve öğrencilerden Ceren Tuğlu konuştu.

Av. Hüdayi Berber, polisin hukuksuzlukta nasıl pervasız davrandığını, polisin TAYAD’lıların afişi konusunda söylediği **“suç olmadığını biliyoruz fakat yukarıdan emir geldi”** sözleriyle ifade etti.

Av. Güçlü Sevimli de meydanlarda, okullarda yoğunlaşan baskıya değindi ve şöyle dedi:

“Toplumsal muhalefetin en dinamik kesimi olan öğrencilere yönelik geçmişte de baskılar uygulandı, ancak içinden geçilen süreçte bu baskılar ciddi şekilde yoğunlaştı. Bu günlerde öğrencilerin eğitim, bilimsel araştırma yapma, yaşam haklarını ve kişi hürriyetlerini ortadan kaldıran uygulamaların yaşandığına tanık olunuyor.”

Üsküdar 2. Sulh Ceza Mahkemesi’nin kararıyla M.Ü öğrencilerinin okul girişlerinde sürekli olarak polis tarafından üzerlerinin arandığını belirten Sevimli’nin ardından konuşan M.Ü öğrencisi Ceren Tuğlu, özellikle Haydarpaşa Kampüsü’nde sürekli çevik kuvvet polisinin bulunduğunu belirterek sözlerini şöyle sürdürdü: **“Çevik Kuvvet her zaman üniversitedeki ilerici, yurtsever, demokrat öğrencilere saldırılar yapıyor. Bu durumu kınamak için bildiriler dağıttık, afişler astık, basın açıklamaları yaptık. Afişleri astığımız 4 Mart günü, 150 çevik polisi okula girerek öğrencileri gözaltına almakla tehdit etti. Ardından anfilerde derste olan öğrenciler de dahil dışarı çıkartıp herkesi kameraya çektiler.”**

İHD’den Aksu’ya: Şiddete Son Verin

İHD İstanbul Şb. Beyazıt Meydanı’ndaki polis saldırısını İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu’ya mektup göndererek protesto etti. İHD Şube Başkanı Hürriyet Şener mektubun içeriğine ilişkin bir açıklamaya yaptı ve Aksu’ya **“polis şiddetini durdurun”** diye seslendi.

Kızılay'da Olmayan Sol, Neden Yoktu?

Bazı gençlik grupları, Kızılay eyleminde yoktu. Aylar önceden programı, tarihi belliydi, bu yanıyla bir mazeretleri olmadığı açıktır. Gençlik kitlesine karşı sorumluluk duyar da, açıklarlarsa, neden katılmadıklarını da herkes öğrenir.

Gençlik YÖK'e karşı çıkar-ken, iktidar ve YÖK, gençliğe karşı birleşmiş halde, soruştur- malarla, gaz bombalarıyla sal- dırırken, onlar neyi bekliyordu acaba? Varsa bekledikleri bir süreç, tüm gençlik örgütlen- melerine açıklasınlar da, gençliğin mücadelesinin geliştirileceği o meçhul süreci herkes beklesin.

YÖK'ün tartışıldığı, YÖK üzerinden iktidar kavgalarının verildiği, AKP'nin sahte YÖK karşıtlığı yaptığı bir süreçte, YÖK'e karşı yıllardır mücadele eden gençlik konuşmayacak- sa, ne zaman konuşacak?

Beklenen ne, "hesap" ne?

6 Kasım'da Koordinasyon grubunun yaptığı gibi, bir gün önce eylem birliğinden ayrılıp reklamlarını yapamayacakları, dar grup çıkarlarını gençliğin genel çıkarlarının önüne ko- yamayacakları bir zeminin olma- dığını mı düşündüler?

Doğrudur; bu eylem birliğin- de demokrasi vardı, adalet var- dı, kararlar bu anlayış içinde hep birlikte alındı. Bu iradeye uymak dar grup çıkarlarını bir yana bırakmayı gerektirir?

Yoksa, daha önce de çeşitli örnekleri yaşandığı gibi, oligar- şinin "saldıracağız" tehditleri karşısında, bir köşeye çekilip pusuya yatma, "fark koyma", hesabı mı yapıldı? 19 Aralık Katliamı karşısında kimi refor- mist çevrelerin kanımız malta- larda akarken düşündükleri gi- bi, oligarşi meydanlara çıkan

gençlik örgütlenmelerini ezer, tutuklar, okullardan atar, alan bize kalır hesabı mı yapıldı?

Tüm bu ve benzeri hesaplar solun kültürüne, geleneklerine yabancıdır, çürümedir. Ama bir o kadar da solun gerçeği haline getirilmiştir. Bir çok konuda ol- duğu gibi, gençlik alanında da aynı kültür, solu çürüten aynı anlayışlar çıkıyor karşımıza.

Bu yanıyla Kızılay'da olma- yanların ağırlığının reformizmin gençlik örgütlenmeleri olması elbette tesadüf değildir.

Büyük yanlış içindedirler; oligarşi devrimci gençliği sin- dirme, üniversitelerden tecrit etme operasyonu yaparken, bunu izleyenlerin hiçbir siyasi, politik çıkar elde etmesi müm- kün değildir. Ancak, oligarşinin solu bölüp parçalama, güçsüz- leştirme ve tek tek yok etme oyununun parçası olabilirler. Devrimci gençliğin olmadığı yerde reformist solun, elini oy- natması bile mümkün değildir. Onlar, onyıllardır devrimci gençliğin ödediği bedellerle ya- ratılan meşruluk ve kazanımlar üzerinden politika yapmaktadırlar. Daha gerileri bırakın, 1980 sonrası gençlik mücade- lesinin tarihini bilenler, bunu çok iyi bilirler.

Hiçbir mazeret, neden katıl- madıklarını açıklamaya yet- mez. Kendi tabanlarına bile, o "büyük politikalarını, taktikleri- ni" izah edemezler. Neden katıl- madıklarını bütün öğrenci kitle- sine açıklayamaz, onların önünde tartışamazlar. Ne diye- cekler; "oligarşi gençliğin de- mokratik üniversite isteğine, halk için bilim, halk için eğitim talebine saldırdı, biz yottuk. Çünkü...."

Gerisi yoktur.

Yine aynı oyunu izliyoruz;

Oligarşi bütün güçleriyle devrimcilere saldırıyor, solun bir kesimi İZLİYOR.

Ya KESK, DİSK, DKÖ'ler; siz neden yokdunuz?

Gençliğin toplumsal muhalefe- tin önemli ve en dinamik kesimi ol- duğu konusunda sayfalarca teori yapılır. Ama o dinamikle bütünleş- me, bu dinamğin sindirilmesinin karşısına dikilme gibi bir sorumlu- luğun duyulmadığı açıktır.

Onlar bu ülkede yaşamıyor, YÖK onları ilgilendirmiyor, gençli- ğe savaş ilanı umurlarında değil. Peki umurlarında olan çok önemli gündemleri mi var? Türkiye tablo- suna bakan, olmadığını bilir. Kaldı ki, böyle olsa bile gençliğin yanın- da olmalarına engel değildir.

Başta KESK, DİSK olmak üzere sendikalar, odalar, DKÖ'ler düşünmelidir;

Bu gençlik uzaydan mı geldi? Bu ülkenin gençliği değil mi, ne- den gençliğin yanında değildiniz? Hangi hesapla uzak durdunuz? KESK'in, DİSK'in ve bir kısım oda- ların gençlikle (ya da başka bir ke- simle) dayanışması için, reformist- lerin de içinde olması gerektiği gibi bir ön şartları mı var yoksa?

Varsa böyle bir ön şart, neden- leriyle herkese açıklayın. Eleştiri ve çağrılar ona göre yapılır.

Sahi siz halkın hangi kesimiyle dayanışsınız?

Gazi halkının katliam anmasın- da da yottunuz. Gazi katliamında ilan ettiğiniz "provokasyona gel- meme" çağrınız hala mı geçerli yoksa? KESK Başkanı Sami Evren ve DİSK Başkanı Süleyman Çele- bi'nin "**halkı birleştirme**, birlikte mücadeleyi örgütleme" sözlerinin mürekkebi henüz kurumamıştır.

Ancak kimi birleştirecekleri meçhuldür. Gençlik meydanlarda, onlar yok. Gecekondu halkı adalet istiyor, katliamı lanetliyor, onlar yok. Devrimci tutsaklar ve aileleri tecrite karşı büyük bir direniş veri- yor, onlar yok.

Peki siz **kimi, nasıl birleştirecek, hangi birleşik direnişi yaratacaksınız?**

“Tecrit” hepimizi yutacak

Terör suçu işlemeniz gerekmiyor, terör örgütünün sair efradı sayılmanız için “ideolojik ve anarşik” bir eylem içinde bulunmanız yeterlidir. Duvarlara ideolojik bir slogan, mesela “Kahrolsun faşist diktatörlük” yazarken yakalanmış ya da okulda yapılan aramada çantanızdan toplatılmış bir dergi bulunmuşsa, maharetli savcılar kıyas yolu ile sizi derhal bir terör örgütünün sair efradı yapabilir.

Onların çoğu TCK’nın 168. Maddesi’nin ikinci fıkrasına göre mahkum olmuş ya da yargılanıyordu, yani terör örgütünün “sair efradı” idiler. Resmi görüşe göre, cezaevlerini “terör yuvaları” haline getirmişlerdi; o nedenle özel olarak hazırlanan ve odalardan oluşan cezaevlerine konularak birbirleri ile irtibatları kesilecekti. Bütün bunlar terörle mücadelenin bir parçasıydı, zaten Terörle Mücadele Kanunu da bunu emrediyordu. Onlarsa hücrelerine girmemek için direniyorlardı; ölüm hücrelerine girmektense aılıktan ölmeyi tercih ediyorlardı.

İşte geçtiğimiz günlerde onlardan biri daha ölümü hücreye tercih etti; 30 yaşında genç bir insan, F tipi cezaevlerindeki “tecriti”i ve siyasi tutukluların ziyaretçilerine yönelik baskıları protesto etmek amacıyla Kandıra Cezaevi’nde 130 gündür ölüm orucunda bulunan **Muharrem Karademir**, kendini yakarak ölümüne gitti. Muharrem Karademir, F tipi inatlaşmasına verilen 108. kurban; müdahaleler, baskınlar ve nakillerdeki dayak ve işkencelerden ve ölüm orucundan sağ kurtulup sakat kalan yüzlerce genç insan daha var.

Sağı, solu, ortası, iktidarı ve muhalefetiyle müthiş bir sessizlik var, sanki bütün bir toplum, tüm insanlar birbirlerinden tecrit edildi, kimse kimsenin sesini duymuyor, kimse kimseyi görmüyor. Toplum olarak ve tek tek insanlar olarak en insani özelliklerimizi yitirdik; kanıksama, duyarsızlık, ilgisizlik ve aldırmanın sessizliğine gömüldük, çaresizlik bataklığına saplandık ve kahrolası bir karanlıkta yitip gidiyoruz. İnsan olmanın en sığ sularındayız, en geride, her an aşağılarda sürünüyoruz, bırakınız ötekinin hak ve hukukuna sahip çıkmayı, kendi hak ve hukukumuzu, değerlerimizi, insan olmanın onurunu bıraktık, karımızın doymasına, nefes alıp verebildiğimize şükrediyoruz.

Asıl Tecrit Bu

F tipi cezaevleri sadece Türkiye’ye özgü terör suçlularının tecrit edilmesi amacıyla kurulan cezaevleri değildir; F tipi cezaevleri bir felsefedir, bir kuşatma, teslim alma, hegemonya ve postmodern kapatma felsefesi. F tipi cezaevlerinde sorun, mahpusların tek tek odalarda kalmaları, hücrelerde tecrit edilmeleri değildir. F tipi cezaevlerinde insanlar asıl toplu kullanma alanlarında; spor salonlarında, iş yurtlarında ve kütüphanelerde tecrit edilmektedir, orada tüyler ürpertici kelime “hücre” değil, **iyileştirme** (treatment)’dir. Terör suçluları deniliyor ama F tipi cezaevlerine tıkanların büyük çoğunluğu, siyasi suçlular, yani

Sağı, solu, ortası, iktidarı ve muhalefetiyle müthiş bir sessizlik var, sanki bütün bir toplum, tüm insanlar birbirlerinden tecrit edildi, kimse kimsenin sesini duymuyor, kimse kimseyi görmüyor. Toplum olarak ve tek tek insanlar olarak en insani özelliklerimizi yitirdik

Mehmet Bekaroğlu

farklı düşünenler, muhaliflerdir. Devlet, iktidar her kimse, ege-men olan, farklı düşünmeyi, muhalif olmayı hastalık olarak kabul ediyor ve onları iyileştirmek istiyor. Önce mahpusları hücrelere koyarak fiziki olarak tecrit ediyor, onları diğer insanlardan uzaklaştırıp insani ilişkilerden mahrum ediyor. Sonra onlara “eğer şu programa uyar-san seni diğer insanlarla bir araya getiririm, seni spor alanına, kütüphaneye, iş yurduna götürürüm” diyor. Bu ortak kullanma alanlarında önceden hazırlanmış paket iyileştirme programları uygulanıyor; mahpuslara ancak bu programlar dahilinde diğer mahpuslarla temas imkânı veriliyor. Bu şekilde onlar, “tehlikeli” ve “hastalıklı” düşüncelerinden kurtarılıyor, iyileştiriliyorlar. Asıl tecrit bu, insanlarla birlikteliniz ama onlarla ancak iyileştiricilerin yaptığı program çerçevesinde temas kurabiliyorsunuz ve bu temasın sonucunda onlar da sizde kendiniz olmaktan çıkıyorsunuz.

Ya Biz, Biz Var mıyız?

Bu arada ihaleye çıkarılan iş yurtları aracılığıyla mahpuslar, sorunsuz ve ucuz işgücü olarak neo-liberal ekonomiye de eklemeleniyorlar.

Amerikalı ve Avrupalı insan hakları komiserlerinden yıldızlı pekiyi alan, Adalet Bakanları’nın beş yıldızlı oteller dediği, F tipi cezaevleri bunlardır.

Bilmem, bütün bir ülkenin, hatta yeryüzünün F tipi cezaevlerine dönüştürüldüğünün farkında mıyız?

Bu genç insanlar bütün bunların farkındaydılar ve bunlardan 108’i, operasyonda, işkencede, açlık grevinde bunun için öldü, yüzlercesi bunun için sakat kaldı, yüzlercesi de direnmeye devam ediyor.

Bilmem, bütün bir ülkenin, hatta bütün bir yeryüzünün F tipi cezaevlerine dönüştürüldüğünün farkında mıyız? Hayata dönüş operasyonu, hücrelerde tecrit etme ve toplu kullanım alanlarında iyileştirme programlarına tabi tutma ile 12 Eylül, 28 Şubatlar, baskılar, mahrumiyetler, sonra gevşetme ve iyileştirmeler arasındaki benzerlikleri görebiliyor muyuz? Aynı şekilde bombalar, füzeler, işgaller, açlık, sefalet, sonra demokrasi, özgürlük ve ekonomik iyileştirme programları.

Bu genç insanlar bütün bunların farkındaydılar ve bunlardan 108'i, operasyonda, işkencede, açlık grevinde bunun için öldü, yüzlercesi bunun için sakat kaldı, yüzlercesi de direnmeye devam ediyor. Başta televizyonlardan, gazetelerden seyirlik olarak izledik, onların bir deri bir kemik bedenleri ve ölümleri haberdi, yani medyanın malzemesi. Vicdanlarımızı, onların teröristliğini, marjinalliklerini, geçmişte takılıp kalmışlıklarını tekrarlayıp rahatlatmaya çalıştık. Giderik kanıksadık, unuttuk, artık onlar yoklar, haber de olmuyorlar. Ya biz, biz var mıyız?

(17 Mart 2004, Evrensel Gazetesi)

Newroz Zulme İsyandır

Bugünün Dehak'ı İşgalci Amerika'dır

Kawalar Dehak'a Direnmeye Devam Ediyor

Binlerce yıl öncesinin ezilen halkların kurtuluş efsanesidir Newroz. Mezopotamya'da Asur Kralı Dehak, tarihin gördüğü en büyük zalimlerden biridir. Öyle zalimdir ki, efsanede, her gün iki gencin beynini yiyerek yaşayan bir kral olarak anlatılır.

Dehak'a karşı Ortadoğu halklarının Demirci Kawa önderliğinde gerçekleştirdiği isyan sonucu, bugün Irak topraklarında olan Ninova yerle bir olur ve Demirci Kawa, Dehak'ın başını çekiciyle parçalar. Tüm Ortadoğu halklarının bayramı olur o gün. Ateşler yakılır dört bir yanda. Kürt, Arap, Fars, Acem, Türkmen halklarında da adlar, yerler değişik, benzer efsaneler vardır.

Dehak'ın başının ezildiği, zulüm iktidarının yıkıldığı yer, bugünün Dehak'ı tarafından işgal edilen toprak olması, tarihin bir tesadüfüdür. Ama anlamlı ve yerinde bir tesadüf bu. Aynı topraklarda ve dünyanın başka yerlerinde yine Kawalar isyanı ateşliyor, Dehak'a direniyorlar. Tıpkı 2001'in 21 Mart'ında Sincan F Tipinde Newroz'u şehitliğiyle karşılayan ölüm orucu savaşçısı Cengiz Soydaş gibi...

Zalim Dehak günde iki gencin beynini yok ediyordu. Bugünün Dehak'ı Amerikan imparatorluğu ve onun kapıkulları binlerce gencimizin canlarını alıyor, emperyalist politikalarla beyinlerini yok ediyor. İstiyor ki Dehak, beyinlerini yok ettiklerim Amerikancılaşsın, isyan etmesin, Kawalaşmasınlar.

Ama çaresi yok, halkların Kawaları hiç tükenmiyor. Binlerce yıl önce halkların yaktığı ateşle tutuşturuyor bedenini Günaylar. Binlerce yıl önce halklar zalimin yok oluşunu kutluyordu o ateşle, Muharremler aynı zalimi yok etmek için yakıyorlar tenlerini.

Bugün, Dehak'ın zulmüne son verilen topraklar başta olmak üzere, dünyanın bütün Ninovalar'ında isyan etmenin günüdür. Bugün zulüm çok daha katmerli ve sinsi. Dost gibi giriyor,

demokrasi, özgürlük yalanlarıyla aldatmak istiyor. Üstelik Dehak'ın zulmü Ortadoğu ile sınırlıyken, bugün Dehak kollarını her yana uzattı. Filistin'de, Irak'ta, Türkiye'de, Latin Amerika'da, Kafkaslar'da, Balkanlar'da, Asya'da... Kana doymuyor Dehak'ın tekelleri, içtikçe kanımızı, sömürdükçe canımızı hep daha fazla istiyor.

Newroz'un kelime anlamı "yenigün"dür. Ortadoğu'da doğan her gün, bugün direnişle doğuyor. O direnişin içinde olmayanlar ne Demirci Kawa'nın çekicinin adaletini anlayabilir, ne de isyan ateşini tutuşturabilirler.

Kawa'nın çekici devrimcilerin elindedir şimdi. İsyancıları tutuşturacak ateş Ortadoğu'nun ezilen, sömürülen, aşağılanan, topraklarında işgal altında yaşayan, Dehak'ın işbirlikçisi zalimler tarafından yönetilen halklarının yüreğindedir. Hem de o ateş dünden daha gür, daha harlı yanıyor. Patladı patlayacak, "yenigün" doğdu doğacak...

O "yenigün"ün doğumu, ABD imparatorluğuna karşı isyan ateşlerini büyütmekten geçiyor. Kürt, Arap, Fars, Acem, Türkmen, efsanelerinde Kawalar'ı yaşatan tüm halkların birleşik direnişiyle Dehak'ın beyni parçalanacaktır.

Amerikan emperyalizmi şimdi seçtiği mezarlığında, beyninin parçalanacağı güne kadar zulümle ayakta kalmaya çalışıyor. Direnenler Kawa'nın ateşini büyütüyor.

Anadolu'dan Ortadoğu'ya bu topraklarda Dehaklar'a huzur olmayacağını, bu toprakların Kawalar'ın, Baba İshaklar'ın, Bedreddinler'in, Pir Sultanlar'ın, Bedirhanlar'ın, Mahirler'in toprağı olduğunu göstererek Newroz'u tarihi ve efsanevi anlamına kavuşturalım. İşte o zaman, Dehak'ın başı binlerce yıl sonra yeniden parçalanacaktır. Yeter ki, Kawa'nın çekicini sımsıkı turalım namuslu ve nasırlı ellerimizle.

Anadolu'ya Su Gibi Hayat Verecek Bir Kız Uğurladık

Günay; mavi, bulutsuz gözlü kızımız...

Fedası destan oldu, tıpkı Fidan gibi, Ahmet, Murat, Aşur, Hasan gibi... Tıpkı canından çok sevdiği Berrin ve Yasemin gibi.

F tipleri ve tecrit kaç canımızı aldı. Her can binler olup düştü toprağa. Tecrit hücrelerle sınırlı değil ki, herkese, her yerdeydi.

Ne yaparlarsa yapsınlar bitiremediler 4. yılını giren ölüm oruçlarını. İşte Muharrem, işte Günay... Bedenlerini tutuşturdular tecrite, sömürüye, zulme karşı, direnme hakkının elimizden alınmasına, zorla müdahale yasasına karşı...

Günay, mavi bulutsuz gözlü kızımız, kardeşimiz, yoldaşımız, kahramanımız...

29 Şubat'ta tutuşturdu bedenini Berrin'i Yasemin'i selamlayarak, Halkımı, yoldaşlarımı, bu vatana çok seviyorum diyerek... Ümuda binlerce selam gönderip, has kızınız olarak gidiyorum, ne mutlu bana, diyerek.

Bedenini tutuşturduktan sonra, Günay'ımızı paladırlı küldür İzmir Yeşilyurt Devlet Hastanesi'ne götürüyorlar... 4 Mart'a kadar hastanede bulunduğu halde hapisane idaresi, ne ailesine ne de arkadaşlarına bir haber veriyor. Suçlular F tipi bir yaşamı hayata geçirdikleri için, "tutukluların yaşam güvencesi ellerinde olduğu" halde haber vermedikleri için suçlular. Günay 4 Mart saat 17:00 sularında şehit düştüğünde ailesini arayıp "kızınız öldü, Yeşilyurt Hastanesi'nden gidin alın" diyecek kadar namussuz ve ruhsuzlar.

Günay zorla müdahale yasasına, tecrite karşı canını feda etti. Mengele artıkları kırıdayamadığı için omzuna serum taktılar, vücudunun çeşitli yerlerine çeşitli makinalar bağladılar, fakat ağzından hiçbir müdahaleyi başaramadılar. Sadece başını oynatabiliyordu ve hiçbir alet vs. takılmasına izin vermiyordu. Konuşuyor, fedasını anlatıyordu. "Doktorlar" soruyordu: Ailenin adresi ne, telefon numarası ne... Günay ölüme koşullanmış, verirse artı bir müdahale olacak bunu biliyor.

"Söylemeyeceğim, kimseyi istemiyorum, müdahale istemiyorum" diyor. Son sözlerini avukatına söylüyor, "Tüm ailemizi sınıksız kucaklıyorum, binlerce selam" diyor.

Hastaneden Bayraklı'da bulunan Adli Tıp'a getiriliyor. Çevre sarılmış, robokoplarından, özel timle-

rine kadar yüzlerce resmi ve sivil polis çevreyi sarmış bir an önce Günay'ımızı göndermek istiyor. Günay'ın sevenleri de orada. TAYAD'lı Aileler, Temel Haklar'dan gelenler, avukatlar, Günay'ın ailesi, yakınları ile Ekmek ve Adalet dergisi çalışanları oradalar. Sayıları polis kadar değil, hatta bir avuç ama hepsinin yüreklerinde Günay var, onu karşılamanın, son görevlerini yerine getirmenin coşkusu var. Polis ailesinden bir kişiyi alıp alelacele otopsi yaptırıp çıkış işlemlerini bitiriyor. Korkuyorlar Muharremler'in, Günaylar'ın gücünden, fedanın geleceğin yaratıcısı olmasından. Günay'ın çıkışıyla patlıyor sloganlar "Günay Öğrener Ölümsüzdür, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız". Resimleri bir anda etrafı süslüyor, gülümsüyor orada bulunanlara "biliyorum" diyor, "beni yaşatacaksınız daima". İstiyoruz ki Günay'ımıza çok sevdiği güzel İzmir'den denizi seyrettirelim son kez. Olmuyor. Geçtiğimiz yollardan bakabiliyoruz ancak. Polis eskortları eşliğinde İzmir'den çıkartıyoruz. Akşam 20.30 civarı Burdur'dayız. Ertesi gün için heyecanlıyız "son" görevimizi layıkıyla yerine getirmek istemenin heyecanı.

Ertesi gün yani 6 Mart.

Bugün Günay'ımızı sonsuzluğa uğurlayacağız. Aynı zamanda Burdur'un kurtuluşu günü. Kutlanacak nesi kalmış ki kurtuluşun, vatani bir taraftan parsel parsel satın bir taraftan göstermelik kutlamalar yapılıyor. Vatan topraklarının satılmasına karşı bir direniştir Günaylar'ın fedası. Kurtuluşu, bağımsızlığı onlar savunuyor, onlar bu uğurda geleceği kurtarıyor.

Son uğurlamaya tüm Burdurlular'ı davet ediyoruz. İzmir'den, Isparta'dan, Antalya'dan ve Birtan Altunbaş'ın mahkemesi için Ankara'da bulunan İstanbul TAYAD'lılardan yaklaşık 150 kişilik uğurlayanı var Günay'ımızın. Ailesi; "çocuğumuz nasıl istediye, her şey ona uygun olsun" diyor. Tabi ailenin istekleri de yerine getiriliyor. Saçları vasiyeti üzerine Karadenize gönderilmek için kesiliyor. Vasiyetinde diyor ki, "Akdeniz'de doğdum, Ege'de çalıştım; bari saçlarım Karadeniz'e gitsin". Deniz sevgisi bambaşka Günay'ın. İzlemeye doyamaz. Zaten denize atılmayı istiyor ama vasiyetinde de belirttiği gibi yasal zorunluluk böyleyse Burdur'da olayım diyor.

Süsleniyor Günay bir gelin gibi. Kınaları yakılıyordur pullu kızıl mendillerle bağlanıyor, kıpkızıl bir ta-

butun içine konuyor, alnında yine kızıl bandı, tabutunun üzerinde karanfillerden sarı yıldızı.

Herkes görmek, son bir defa alnından öpmek istiyor. İkinci namazından önce Ulu Cami alanına götürülüyor. Yine resimleri var arkadaşlarının ellerinde. Başında saygı nöbeti tutuyorlar. Namaz sonrası çok sevdiği Burdur gölüne marşlar ve Ege türküleri eşliğinde götürülüyor. Yanı başında bir efe var; çiçekli fesi cepkeni, efe kıyafeti, elinde kamasıyla... Türküleri çok sever ama Ege türkülerinin zeybeklerinin yeri ayrıdır Günay'da. Başlıyor Ege türküleri Burdur gölü kıyısında. Zeybek dönüp dönüp diz kırıyor Günay'ın önünde. "Eğilmez başın gibi gökler bulutlu efem" diyor hep bir ağızdan 150 kişi. Ardından konvoy tekrar yola koyuluyor, son kez evinin önünde Günay. Annesi son bir veda gibi el sallıyor çocuğuna. Mezarlığa doğru yola çıkılıyor, mezarlığa varmadan Anıt olan bir meydanda konvoy arabalardan iniyor.

Günay kadınlarımızın omuzlarında, önde "Kah-

ramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartı, Günay'ımızın karanfillerle süslü resmi, efenin ardında ise Ege'nin kahraman kadın efesi Günay. "Günay Öğrenen Ölümsüzdür" pankartı ve kırmızı flamalar. Düzenli, görkemli kortej sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçiyor. Burdur, Burdur olalı böyle cenaze töreni görmedi belki de. En azından 80 sonrası Günay'ımız ilk. İzleyenler şaşkın bakıyorlar bu nasıl cenaze, düğüne gider gibi... Burdur sokakları ve mezarlık çınlıyor "Günay Yoldaş Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş..."

Toprağa verildikten sonra saygı duruşu ve ardından vasiyet mektubu okunuyor Günay'ımızın. TAYAD adına tecrite ilişkin bir konuşma yapılıyor. Çok istediği sarı ve kırmızı güller serpiliyor üzerine. Karanfiller ve papatyalarla donatılıyor mezarı.

Anadolu'ya su gibi hayat verecek bir gelin bıraktık Ege topraklarında.

GÜNAY'ın VASIYET MEKTUBU

.... Denize bakmaya doyamam. Özellikle tam tepeden diklemesine. Öyle bakınca derinliği görülüyor. Öyle

bakınca hayran olurum. Ve güzelliğinden ölesim gelirdi.

Ben öldüğümde denize atılmak isterdim. Çocukluğumdan beri çok sevdiğim denizde ölmek istedim en çok. Ama büyük ailemizle deniz dışında bir tercihim oldu elbette. Bu defa da beni denize atınsınlar istedim. Bilmiyorum neden denizi kendime yakın buluyorum. Suyu çok seviyorum. Su bana çok anlamlı geliyor. Su hayattır derler ya, su yaşamın ilk başladığı yer. Toprak bile susuz yapamaz, hiçbir tohum susuz çiçek vermez. Ve bütün suların kavuştuğu yer denizdir. Ayrıca su anlatamayacağım ölçüde farklı bir şey. Gerçekten kimyasını(H₂O) ve bunların da birbiriyle bağını ve birçok maddeyle etkileşimini, gazlarını da inceledim. Suyla ilişkin her öğrendiğim şey beni hayran bıraktı. Çok farklı bir bileşik. Ama hepsinden önce, su hayattır. O yüzden toprağa değil suya gömülmek isterdim. Öyle bir güzellik ki herkesin görmesini istiyorum. Bazı düşünürdüm, nereye gömülmeli insan... Nereye gelecek ziyaretçilerim? Onları harika bir yerde karşılamak isterim. Bakmaya doymasınlar, onlar da görünce kendinden geçsin... Güzel bir orman mı, bir dağ başı mı... Müthiş bir manzarası olmalı. Bence buna en uygun yer de deniz.

Örneğin dünyayı seviyorum ve bakıyorum dörtte üçü su; Anadolu'ya hayranım, dört yanının üçü deniz; insanı seviyorum, dörtte üçü gene su. Su müthiş bir şey. Sevdiğim her şey suda var ve sevdiğim her şeyde su var. Niye sonsuza kadar suda kalmayayım. Niye suya karışmayayım yeniden. Büyük bir coşku olurdu.

Olmazsa,... Burdur'da aile mezarlığımız var. Onlar da ailem de ister yanlarında olmamı. Hem Burdur'da hiç şehitlerimizden kimse yok. Tuhaf olacak "baba" da orada. Belki de ikisini bir görmek insanlara **adaleti ve gerçeği** daha çarpıcı gösterebilir. Hiçbir bağ adaletten daha güçlü olamaz insanlık için.

Tabii geleneklerimize uygun, umuda sarıllı gömülmek isterim. Mezar taşıma ne yazılsın, öğretici bir şey arıyorum... Toprak mezarlık olursa bile, saçlarım... Karadeniz'e atılsın istiyorum. Anadolu'yu dolaşmış olurum böylece. Başka şehitlerimizin toprağından istemem. Yani zahmet çıkarmayayım fazla. Çünkü hepsini seviyorum ve ayırt edemem ayrıca.

Ben Ege'ye, saçlarım Karadeniz'e... Berrin'i düşünüyorum. Sarı gültü çok severdi. Onu üzerimde taşımak isterim. Nuray ve benim için kırmızı. Şöyle toprağımda bir sarı bir kırmızı gül olsa çok güzel olur.

Tekrar sevgi ve selamlarımla. Gültekince kucaklıyor hepinizi tek tek öpüyorum.

12. 2. 2004, Günay

AKP, Hak ve Özgürlükler Mücadelesi Veren Herkesi Susturmak İstiyor

Kocaeli Temel Haklar'a Baskın

Kocaeli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği 15 Mart günü polis tarafından basıldı. Aynı sıralarda demokratik mücadele içerisinde yer alan devrimcilerin evlerine de baskınlar düzenlendi. Gerekçe mi?

Haklar ve özgürlükleri sadece AB'ye girişte bir vitrin olarak kullanan, sadece kendi hakları söz konusu olduğunda haktan söz eden bir anlayışın yönettiği bir ülkede böyle bir gerekçeye gerek var mı?

AKP, ilerici tüm halk örgütlülüklerinin susturulması operasyonu yürütüyor. Doludizgin bir işbirlikçiliğin yaşandığı sürecin "önünü temizliyor". Ecevit iktidarı da IMF programlarının önünü 19 Aralık katliamıyla temizlemişti.

Yapılan baskında, Temel Haklar yöneticisi Süleyman Kaman, üyeleri İsmet Bursalı, Ayhan Uğur, Ali Anlamaz, Özlem Anlamaz, Gençlik Derneği üyesi İsmail Temiz, dergimiz Kocaeli Temsilcisi Aydın Yavuz ve Bahattin... gözaltına alındılar. Dernek başkanı Yılmaz Şen, derneğin

kuruluş aşamasından itibaren baskılarla karşılaştığını belirtti. Gözaltıların keyfi olduğunu, polisin hiçbir gerekçe gösterme gereği dahi duymadığını, baskından sonra da derneğe girişin polis tarafından engellendiğini dile getirdi. Şen baskıların amacını "bizleri korkutmak, sindirmek ve gözdağı vermektir." şeklinde değerlendirdi.

Kocaeli Polisi: TALİMAT ALDIK

Temel Haklar, ertesi günü de, AKP polisinin gayri meşru yasadışı baskınlarıyla ilgili suç duyurusunda bulundu.

Adliye önünde bir açıklama yapan Yılmaz Şen, polisin hukuksuz baskılarına maruz kaldıklarını belirterek, hiçbir arama kararı bulunmadan, dernek kapısını kırmaya çalışarak gösterilen hukuksuzluğu gözler önüne serdi.

Şen, keyfi baskınla ilgili polise nedenini sorduklarını, sadece "talimat aldık" cevabı verdiğini aktardı. Açıklamanın ardından Kocaeli Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı görevliler hakkında Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Mersin Temel Hakları 'Usulsüz' Olarak Kapatma Davası Düştü

Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin kapatılması istemiyle açılan dava, 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde 10 Mart'ta görüldü.

Duruşmaya Temel Haklar üyelerinin yanı sıra SDP, ESP, İHD ve Devrimci Demokrasi destek vermek için katıldı. Temel Haklar avukatı ve aynı zamanda derneğin üyesi Av. Ergün Aygün ile İHD Şube Başkanı Av. Cüneyt Durnaoğlu'nun da hazır bulunduğu duruşmada, davanın usulüne uygun şekilde açılmadığına karar verildi. Böylece dava başlamadan biterken, bu davayı açtıranların yasa, kural, usul tanımadan telaşla kapatmaya çalıştıkları da belgelenmiş oldu.

Duruşma çıkışında yapılan basın açıklamasında bu hukuksuzluğa dikkat çekilirken, "Bizler mücadelemize devam edeceğiz" denildi. Açıklama sırasında "Derneğimiz Kapatılamaz, Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" dövizleri taşındı.

Hatay'da Tecrit Paneli

Hatay SES Şubesi'nde 14 Mart günü "yaşam hakkı, tecrit, sansür ve sağlıkta dönüşüm programı" konulu bir panel düzenlendi. Mersin TAYAD'dan Sevtap Türkmen, Hatay Barosu Avukatlarından Mevlüt Yeşiladağ, SES üyesi Dr. Merih Şanlı'nın konuşmacı olarak katıldıkları paneli Dr. Ahmet Aras yönetti.

İlk olarak söz alan Sevtap Türkmen, tecritin yalnızlaştırma olduğunu anlatarak, hücrede tecritin nasıl uygulandığını tasvir etti. Tecritin insanlık dışı olduğunu belirten Türkmen, bu politikanın her alanda uygulandığını da sözlerine ekledi.

Av. Mevlüt Yeşiladağ ise, tecritin hukuk dışı olduğunu ve Türkiye'deki hapisanelerin Avrupa'dan ithal edildiğini, bu yüzden AB'nin Türkiye'deki ölümlere sessiz kaldığını

söyledi. 109 insanın ölümünün bile tek başına hukuksuzluğun, adaletsizliğin göstergesi olduğunu belirten Yeşiladağ'dan sonra Dr. Merih Şanlı söz alarak tecritin insan sağlığı üzerindeki etkilerini anlattı. Tecritin örgütsüzleştirip birleştirmeyi hedeflediğini belirten Şanlı'nın ardından, Dr. Ahmet Aras konuştu.

Aras, AKP'nin sağlık politikasını ele aldığı konuşmasında, çıkarmak istediği yasayla sendikaların fiilen işlevsizleşeceği, örgütsüzleştirmenin bu alanda da kendini göstereceğini söyledi.

Dinleyicilerden söz alan bir kişi ise, TAYAD'ın her şeye rağmen sürdüğü mücadelesine hayranlığını dile getiren bir konuşma yaptı.

kahramanlar Ölmez

20 Mart - 26 Mart Şehitlerimiz

Yaşar Devrim ASLAN
21 Mart 1996

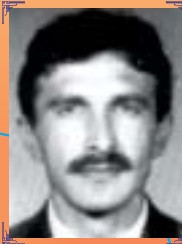
Hatay'ın Yayladağ İlçesi Yeşiltepe Köyü yakınlarında 21 Mart'ta sınırdan geçiş yaparken katledildi. Antakya bölgesinde devrimci mücadele içinde yer aldı, çeşitli alanlarda çalıştı, ama asıl hayali dağlardı. Bu hayalini gerçekleştirmek yolundayken şehit düştü.

Recai DİNÇEL
24 Mart 1993

İbrahim Yalçın ARKAN

Avni TURAN

Onyılların devrimcisiydi üçü de. 12 Eylül öncesinden bu yana önemli sorumluluklar üstlenmişlerdi. 1993'e geldiğinde; Recai, Karadeniz Bölgesi sorumlusu, Yalçın Arkan, Ege Bölgesi'nde gerilla birliğini örgütlemekle görevli; Avni, Sivas Tokat dağlarında komutan yardımcısıdır. Devrimci hareketin darbe ihanetiyle karşı karşıya kalması onları İstanbul'da Bahçelievler'de bir araya getirmiştir. Kaldıkları ev kuşatıldığında, teslim ol çağrılarına "Devrimci Solcular teslim olmaz! cevabını vererek, 4.5 saat boyunca çatışarak direndiler. Direniş boyunca marş ve sloganları susmadı. Kuşatma altında direniş geleneğimize altın bir sayfa ekleyerek ölümsüzleştiler.

Gökçe ŞAHİN
20 Mart 2002

Şengül GÜLSOY

Turan ŞAHİN

Karadeniz Bölge Komutanlığı'na bağlı bir grupta yer alan halk kurtuluş savaşçılarıydılar. Ordu Ünye İlçesi Yeşilkent Beldesi yakınlarında jandarma özel timleri ile çıkan çatışmada şehit düştüler.

Temmuz 1998'de gerillaya katılan Gökçe ŞAHİN, birliğin komutanıydı. Hacettepe Üniversitesi Kimya Mühendisliği öğrencisiyken DEV-GENÇ içinde yer almış, sorumluluklar üstlenmiş, 95'te tutsak düşmüştü. Tahliye olduğunda tereddütsüz düşenlerin bayrağını taşımak için dağlara koştu. Şengül GÜLSOY da aynı yıl katılmıştı gerillaya. Konfeksiyon atölyelerinde çalışan yoksul bir genç kızın özgürlük savaşçılığına uzanışının öyküsüydü onun öyküsü. Turan ŞAHİN, 1997 Ekim'inde katılmıştı Cephe'nin gerillaları arasına. Tokat'ın Almus İlçesi'ndendi. Gerillaları küçük yaşta tanıdı, sevdi ve onlardan biri oldu.

Cahit ÇİFTÇİ
25 Mart 1997

Devrimci hareketin bir taraftarıydı. Yurtdışında coşkusu, fedakarlığıyla örgütünün yanında oldu. Şehitleri anma ve Parti-Cephe'nin kuruluş yıldönümü hazırlıkları içinde olduğu bir sırada, beyindeki habis bir ur nedeniyle aramızdan ayrıldı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Yusuf ARACI (DHKP-C)
26 Mart 2003

8. Ölüm Orucu Ekibi'nde yer alan bir ölüm orucu savaşçısı olarak direnişin 106. şehidi oldu. 1 Mayıs 2002'de alına taktığı direnişin simgesi kızıl bantını, 330 gün kararlılıkla taşıdı.

16 Ekim 1971'de Iskenderun'da doğmuştu; Arap-Alevi (Nuşayri) bir ailenin çocuğuydu. Mücadeleye 1995'te Dicle Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi öğrencisiyken başladı. Öğrenci gençlik örgütlenmesi içinde mücadeleye katıldı. 1997'de örgütlü ilişkiler içinde yer aldı. Son olarak Akdeniz Silahlı Propaganda Birlikleri'nden birinin komutanı olarak savaşırken, 2000 Ağustos'un da tutsak düştü ve Ceyhan Hapishanesi'ne konuldu. Yoldaşlarıyla birlikte 19 Aralık operasyonunda katliamcılara karşı direndi. Katliamdan sonra sevk edildiği Sincan F Tipi'nde direnişin bayrağını taşıyarak ölümsüzleşti.

Tuncay YILDIRIM (MLKP)
21 Mart 2002

Büyük direnişin 89. şehididir.

Yıldırım, 1989'da Uludağ Üniversitesi'nde devrimci düşüncelerle tanıştı. Son sınıfta okuldan ayrılarak profesyonel devrimcilik yapmaya başladı. 1997'de Adana'da tutsak düştü.

19 Aralık katliamında Buca Hapishanesi'ndeydi. Katliamdan sonra sevk edildiği Kırıkkale F Tipi'nde 6. ekiple ölüm orucuna başladı. Direnişinin 201. gününde tahliye edildi ve eylemini dışarıda da sürdürerek şehit düştü.

Cengiz SOYDAŞ (DHKP-C)
21 Mart 2001

19-22 Aralık sonrası F tiplerindeki ilk ölüm orucu şehidi olarak 'ölümü yenme'nin adı oldu.

Trabzon doğumlu olan Soydaş, 1990'da Gazi Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'ne girdiği yıl, gençlik mücadelesi içinde yer almaya başladı.

Önce DEV-GENÇ'te ardından '95 yılında Ankara demokratik alanda sorumluluklar alarak mücadelesini büyüüttü.

Temmuz 1995'de tutuklanarak **Ulucanlar Hapishanesi'**e konuldu. '96 Ölüm Orucu Direnişinin İkinci Ekibi'nde yer aldı. '98 Nisan'ında Bartın Hapishanesi'ne sevk edildi. 19 Aralık saldırısı yaşandığında Bartın'da ölüm orucu 1. ekibi savaşçısıydı. İşkencelerle Sincan F Tipi'ne sevk edildi. Saldırıdan aylar önce söylediği, "Türkiye devrim tarihinde 2000 yılı Cepheli Özgür Tutsaklar'ın kahramanlıklarıyla anılacak." sözlerini direnişle, fedakarlığıyla, şehitliğiyle yerine getirdi.

köyün ! Delisi

DİKKAT KOMPLE!

“Üzerinden yıllar geçmiş Halepçe katliamıyla Eczacılık Fakültesi olaylarını bugünlere taşımak kime ne kazandırır?”

... Attıkları sloganlar, açtıkları flamalar kim olduklarını resmediyor. Aralarında birçok yabancı ajan olduğuna da şüphe yok.

Dükkü manzaralar 1970-80’lerin bir tekrarıydı. Devam etmesi çok tehlikeli olur.”

İMZA: Rahim Er, Türkiye, 18 Mart 2004

Bu aralar benzeri “analiz”leri sıkça okuyacaksınız. Aman dikkat. Hele şu “yabancı ajan” arayanlara daha çok dikkat. KKK genelgesinde olduğu gibi, tüm AB-ABD ajanları, her yerde ajan var paronayası yaratıp, kendilerini unutturmak istiyorlar anlaşılan.

Aslı, surete yansıdı

AKP’lilerin Amerikancılığı, Maliye Bakanı’nın aile efradının suretine de yansıdı. Bir sonraki adımı, Bakanlar Kurulu’nun toptan, ABD bayraklı kravat takmalarıdır.

Öyle ya, “ya olduğun gibi görün, ya görüldüğün gibi ol.”

AKP’lilerin görüldüğü gibi olmadıklarının binlerce kanıtını bir yıldır yazıyoruz. Geriye diğer seçenek kalıyor. Bekliyoruz...

Hangi komando kampından bunlar?

Tayyip’in mitinglerinde kim protesto etse, AKP’li gençlerin saldırısına uğruyor, kafaları gözleri patlatılıyor.

Naziler’in iktidara yürüyüş yıllarını hatırlatıyor bize, ama şimdilik bu, aklımızın bir köşesinde dursun. Fakat şu sorunun cevabını merak ettik: Hangi komando kamplarında eğittiniz bu serserileri? MHP’li tosuncuklarla beraber mi yoksa? Eğer onlarla karışmasın diyorsanız, sırtlarına kına sürün de, faşist sürüdeki öteki kurtlardan ayırtılabilsinler.

“FİŞLE BENİ”

Bir kısım aydınımız Kara Kuvvetleri’nin fişleme genelgesine karşı bir protesto kampanyası başlattılar. İyi güzel de, keşke şu kampanyalarına daha ciddi bir isim bulsalarmış. Yakıştıramadık bu laubali ismi.

Sayı 103

50

21 Mart
2004

ÇİZGİYLE

